

ПОЛИТИКИ

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIV
1103
16. II 1973.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ОДМЕТНИЦА
БЕЛ СТАР

СТРАНЕ 44-45

Ripley

Веровати или не!

БИБИ ДУРГБАНИК

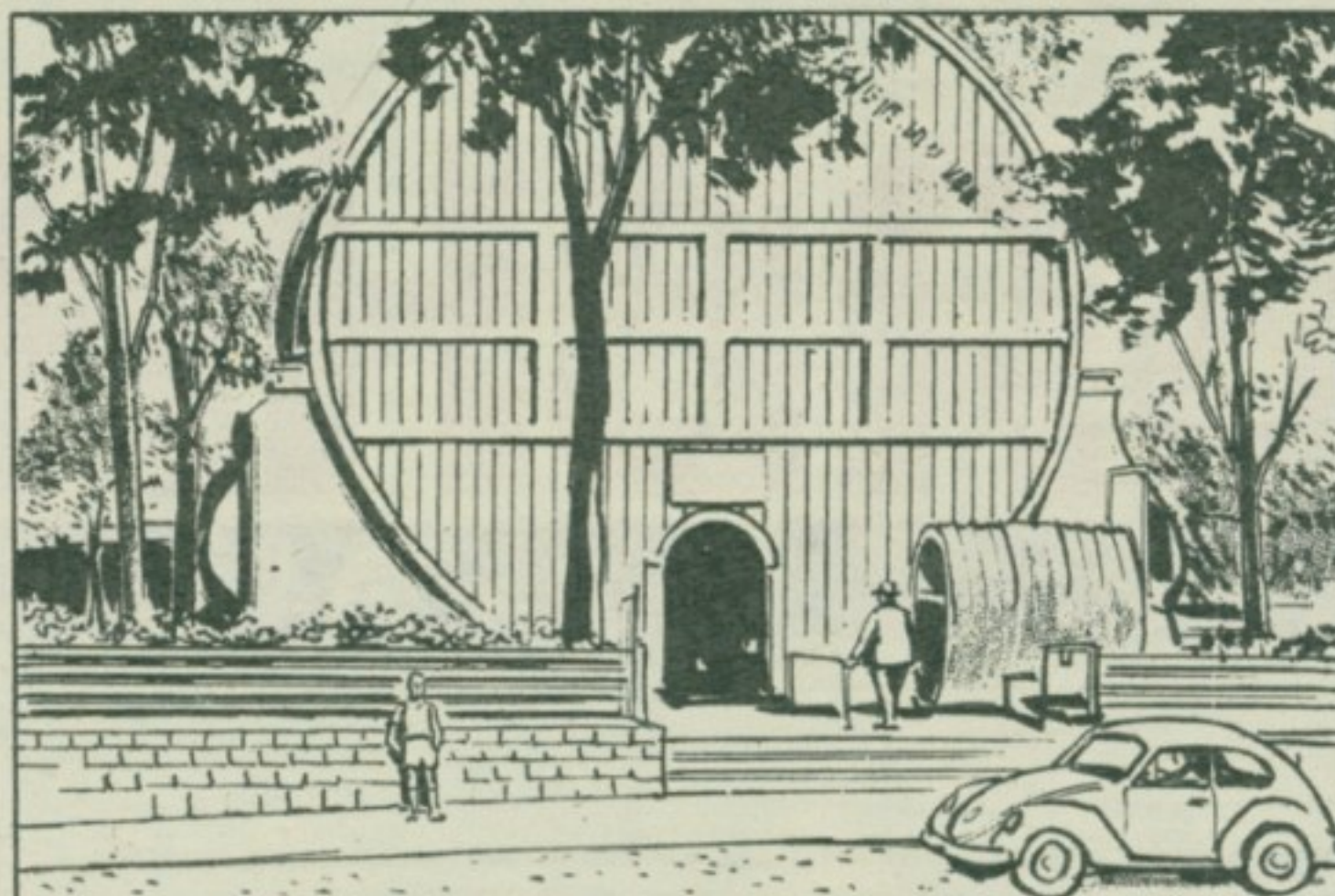
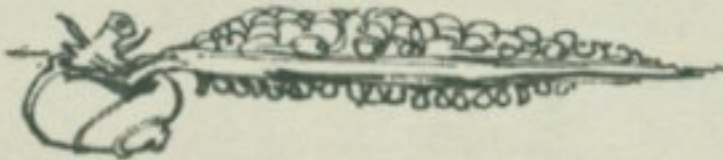
(1815-1897)

ИЗ ГАРАБПУРА, У ИНДИЈИ, ПРОВЕЛА ЈЕ У БРАКУ 70 МИНУТА А КАО УДОВИЦА ЈЕ ПРОЖИВЕЛА 70 ГОДИНА. ЊЕН МУЖ СЕ НА САМ ДАН ВЕНЧАЊА УТОПИО У РЕЦИ.

ПУЖ СПЛАВ

(JANTHINA NITENS)

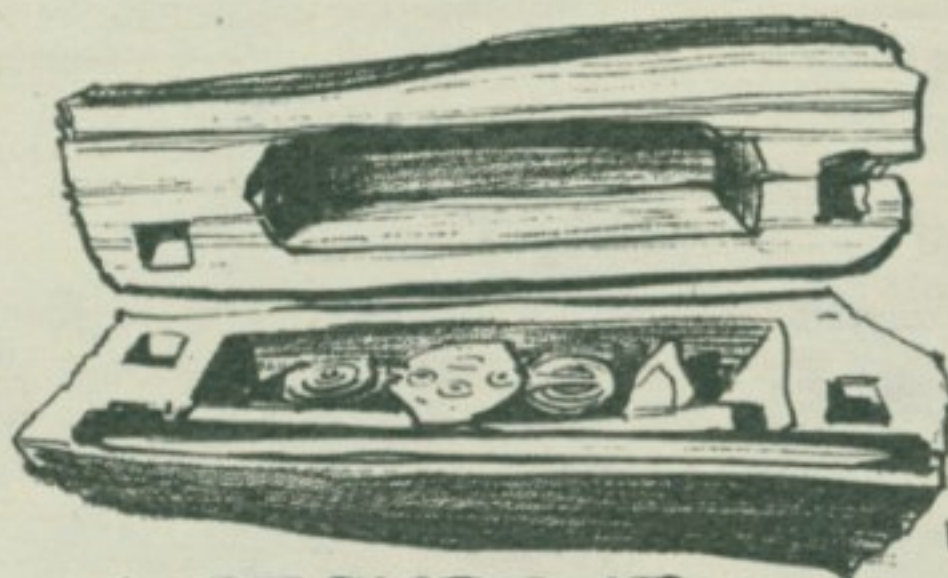
ПЛИВА ПОРЕД "СПЛАВА" КОЈИ НАПРАВИ ОД МОРСКЕ ПЕНЕ И ВАЗДУШНИХ МЕХУРИКА.

ЈЕДАН

РЕСТОРАН

У ДИРКХАЈМУ, У НЕМАЧКОЈ, СМЕШТЕН ЈЕ У ЈЕДНОЈ ОГРОМНОЈ БАЧВИ ЗА ВИНО.

НАЈСТАРИЈИ КОВЧЕЖИК ЗА УЗОРКЕ

КАКВЕ НОСЕ ТРГОВАЦИ ПУТНИЦИ ИСКОПАН ЈЕ У КОПЕНАУ, У НЕМАЧКОЈ. У ЊЕМУ ЈЕ ПРЕ 3000 ГОДИНА НЕКИ ТРГОВАЦ НОСИО БРОНЗАНЕ НОЖЕВЕ, МАЧЕВЕ, СЕКИРЕ И НАКИТ.

2 КИЛОГРАМА БУТЕРА

ПОКЛОЊЕНИХ ЗА ДОБРОТВОРНУ ПРОДАЈУ ЧИЈИ ЈЕ ПРИХОД БИО НАМЕЊЕН ПОДИЗАЊУ КОЛОРАДСКОГ УНИВЕРЗИТЕТА, ПРЕПРОДАВАНИ СУ НЕКОЛИКО ПУТА И НАЈЗАД ДОСТИГЛИ ЦЕНУ ОД 3.200 Н. ДИНАРА. (1874.)

ПОРОДИЧНА ПОДУДАРНОСТ

ФЕЛИЧЕ САНТАМБРОГИО

(1854-1899)

ИЗ РИМА

РОДИО СЕ НА 17. ГОДИШЊИЦУ БРАКА СВОЈИХ РОДИТЕЉА И БИО ИМ ЈЕ ЈЕДИНО ДЕТЕ. И ФЕЛИЧЕВО ЈЕДИНО ДЕТЕ, СИН АНЂЕЛО, РОДИО СЕ НА 17. ГОДИШЊИЦУ БРАКА СВОЈИХ РОДИТЕЉА. ФЕЛИЧЕВ УНУК БОВАНИ ТАКОБЕ СЕ РОДИО НА 17. ГОДИШЊИЦУ БРАКА СВОЈИХ РОДИТЕЉА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● Индијанци из времена Буфала Била могли су да одапну 15 стрела док белци само једном опале из пушке.

● управи зоолошког врта у америчком граду Спрингфилду нису потребне прогнозе метеоролога јер им време предсказује жи-

рафа Памела. Жирафа се обично веома мало креће. Међутим, пред кишу Памела почиње да трчи високо уздигнуте главе.

● Вилијем Блекстон (1596-1675) први бели човек који се настанио на месту где се данас налази град Бостон, није хтео да живи у овом насељу када су почели да се досељавају и други белци. Он је тада напустио насеље и отишао међу Индијанце.

● наут (леблебије) и лук били су главна храна широких народних маса у старом Риму. Римљани нису пекли леблебије, већ су их јели пресне.

● прве челичне игле за шивење у Европу су донели Арабљани. Зна се да је још Леонардо да Винчи цртао планове за машину која би производила шиваће игле. Међутим, производња ових игала почела је тек у 19. веку у Енглеској.

● први предмет израђен од алу минијума било је једно звонце којим се служио син Наполеона III.

● кад спавају слонове често наслоне своје зубе о грану каквог дрвета.

● потомство само једног пара мољаца може у току једне године да уништи по четрдесетак килограма вуне.

● чувени француски сликар Реноар (1841-1919) није престао да слика ни онда када су реуматизам и запаљење зглобова напали његове удове. Кад већ више није могао да држи четкицу

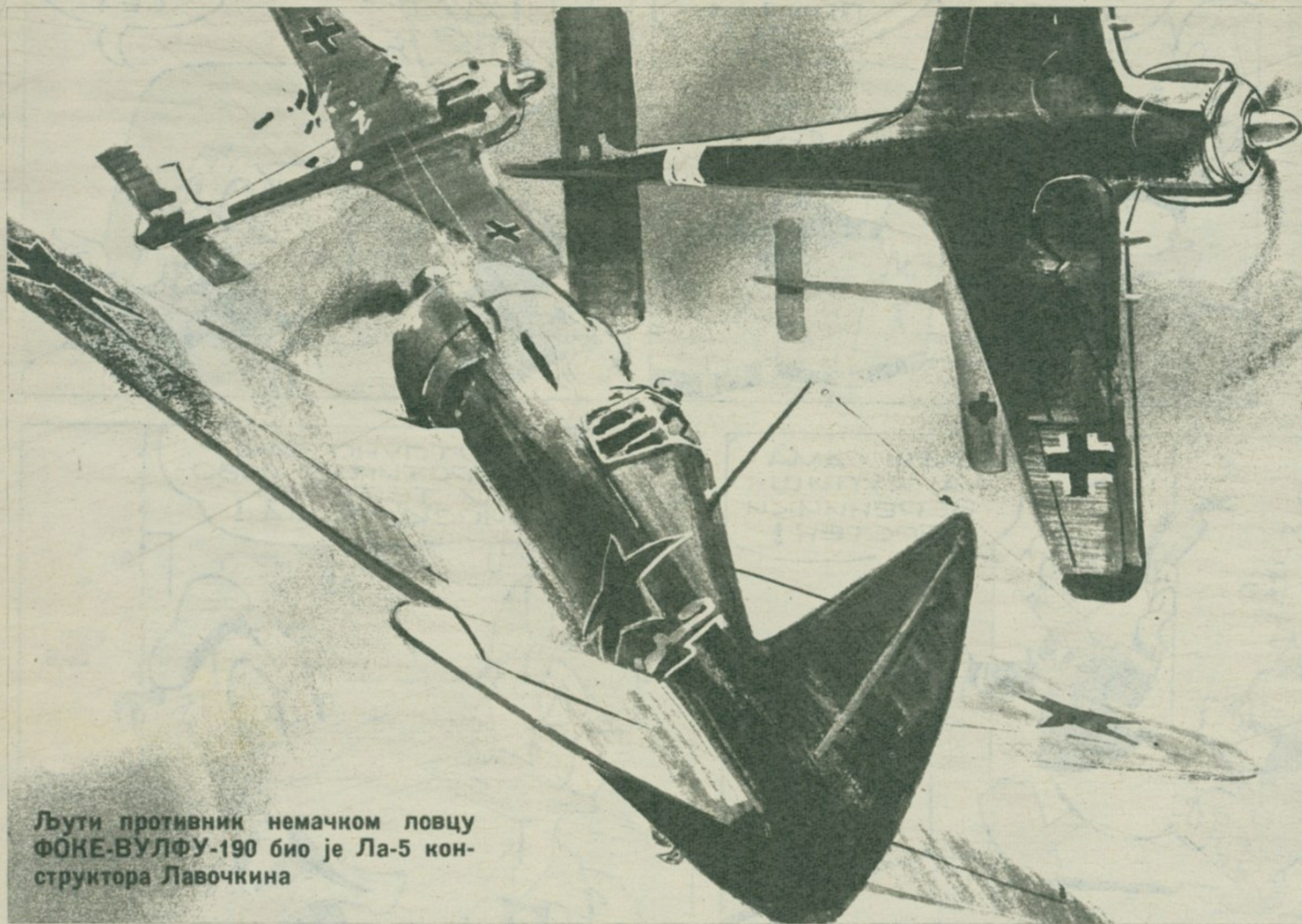
руком, Реноар је почео да је ве зује за прсте и на тај начин је насликао још неколико ремек-дела.

● не окрећући главу жирафа може да види на све стране.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Љути противник немачком ловцу ФОКЕ-ВУЛФУ-190 био је Ла-5 конструктора Лавочкина

ЛАВОЧКИН ПОБЕЂУЈЕ

Совјетски ваздухопловни ас Виталиј Попков оборио је на овом ловцу четрдесет немачких авиона

У бици код Курска у Совјетском Савезу јула и августа 1943. године вођене су свакодневно стотине ваздушних борби. Само првог дана било је 250 сукоба у ваздуху. Током прва четири дана Немци су ангажовали преко 2000 ловаца и бомбардера, Руси око 3000. Сукоб се за Луфтвафе, Немачко ратно ваздухопловство, завршио катастрофално — гу битком 1500 авиона! У овим биткама пресудну улогу, по ред лудо храбрих и вештих пилота, одиграо је чувени совјетски авион Ла-5, један од најбољих ловаца другог светског рата.

Овај изврстан ловац био је љути противник немачком ловцу ФОКЕ-ВУЛФУ-190, а успешно се носио и са МЕСЕРШМИТОМ-109. Сличан авион, ТЕМПЕСТ, нешто тежи и са већом количином наоружања, имали су Британци.

Творац Ла-5 је совјетски конструктор Лавочкин који

је 1940. године направио, у сарадњи са инжењерима Горбуновим и Гутковим, авион ЛаГГ-3, назван по четним словима презимена сва три конструктора. Одмах потом Лавочкин је сам конструисао нов тип ловца Ла-5, а затим и Ла-7 са појачаним наоружањем и снажнијим моторима. У току рата произведено је у совјетским фабрикама укупно 22.000 ових авиона названих по конструктору ЛАВОЧКИН. Они су, поред ЈАКА, понели главни терет совјетске ловачке авијације.

ПАЗИ, МЕСЕРШМИТ!

Совјетски пилотски ас Виталиј Попков постигао је на ЛАВОЧКИНУ 40 ваздушних победа над авионима немачке Луфтвафе. Он је 17. јула 1943. године повео ескадрилу ЛАВОЧКИНА према Бјелгороду. Летели

су на висини од 3500 метара док се испод њих водила огорчена артиљеријска борба. Тенкови у покрету једва су се назирали кроз облаке дима и прашине. Наједном, формација од двадесет немачких бомбардера ШТУКА које су шитили ловци МЕСЕРШМИТИ-10!

Попков је одмах наредио напад на бомбардере који су се устремили према тенковским положајима. Али, само што је ухватио у нишан најближу ШТУКУ, кад се наједном преко радиоталаса зачу упозорење: „МЕСЕРШМИТИ слева, паз!“ Попков притисну окидач топа и митраљеза и — са ШТУКЕ одлетеше комади стаклене кабине!

Попков није имао времена да осматра. Сјурио се испод формације бомбардера и извлачећи се увис на леву страну нашао се у положају да гађа један МЕСЕРШМИТ који је управо улазио у заокрет. Меци пљуснуше по кабини противника

и Ме-109, заклотивши се као пијан, несташе у диму и пламену.

Затим се ЛАВОЧКИН закачио за једног упорног Немца који се држао у близини ШТУКА. Противник се показао као тврд јурак и започела је борба на живот и смрт. У једном оштром заокрету Попков је успео да га ухвати у нишан и

распалио је из свих оружја. Са МЕСЕРШМИТА полетеше комади, изби дим, па ватра, и авион клону у ковиту. Сав окупан у зноју Попков је прикупио своју групу и вратио се на аеродром.

КРИШОМ ОД ЛЕКАРА

Једном је Попков, познат као инструктор младих пилота који су се оспособљавали на лицу места, током самог рата, повео пилота Пчолкина у патролирање и слободан лов изнад немачког града Шпортауа. На висини од 5000 метара приметио је, око пола километра изнад свог апарата, осморку опасних немачких ФОКЕ-ВУЛФА. Одмах је одлучио да нападне.

Дао је пун гас и неочекивано за непријатеља повукао машину у вертикални маневар отварајући истовремено ватру из топа и митраљеза. Пчолкин који га је следио такође је отворио ватру. Један немачки авион је пао. Онда се све ускомешало. Оштрим и изненадним маневрима, по којим је био познат, Попков је оборио још два непријатеља. Остали Немци потражили су спас у бекству.

Тек када је све завршено Попков је приметио да је рањен. Пекла га је бутина, нога је већ почела да му трне. Упркос оштрим боловима пошло му је за руком да се врати у базу и слети. Право из авиона отишао је у болницу где је морао да лежи недељу дана. Издржао је само четири и кришом од лекара вратио се на фронт.

И многи други совјетски пилоти истакли су се на ЛАВОЧКИНУ. Тако је летећи на овом ловцу троструки херој Совјетског Савеза пилот Кожедуб оборио 62 немачка авиона. Показало се да се мање групе совјетских ловаца, што је била исправна тактика током читавог рата, веома успешно пробијају кроз бројнију и гломазну непријатељску одбрану и постижу драгоцене победе.

ЛАВОЧКИН-5: Ловац, једносед, нискокрилац. Мотор од 1100 до 1850 коњских снага. Максимална брзина 630 километара на час. Наоружање 1 топ и 2 тешка митраљеза.

ОНЕЛИ СУ ЧУВЕНИ ЛОВАЧКИ АПАРАТИ ЛАВОЧКИН И ЈАК

ОДБРАНИО МОСКВУ

Ловачки авион ЈАК био је за совјетско рајно ваздухопловство исто онако драгоцен као што је СПИТФАЈЕР за Британце или ЗЕРО за Јапан

Борбена авиација немачке Луфтвафе кренула је у поход на Совјетски Савез са 4.000 ловаца и бомбардера. Изнад Москве продрло је једва не колико стотина јер су је штитили најмодернији типови совјетских ловачких авиона. Немачке трупе приближиле су се Москви на 25 километара и њихови бомбардери угрожавали су престоницу даноноћним нападима. Пред ловачком заштитом налазио се најважнији задатак: одбрани Москву значило је одбрани част и углед читаве земље!

БАРИКАДЕ НА УЛИЦАМА

Док су стотине хиљада Московљана утврђивале град подижући на улицама барикаде, совјетски ловци јуришали су одбијајући немачке формације бомбардера и ловаца. Мала удаљеност омогућавала је Немцима да туку предграђе Москве далекометном артиљеријом, али немачки бомбардери могли су само појединачно да продру изнад града и сруче бомбе.

Совјетски ловци борили су се огорчено извршавајући и до десет борбених летова дневно. За око месец дана совјетски авијатичари извели су више од 10.000 летова и оборили преко 1.000 немачких апарата потиснувши Немце читавих 200 километара на запад.

Имали су и чим! За совјетско ратно ваздухопловство ловачки авион ЈАК конструктора Александра Јаковљева значио је исто што и СПИТФАЈЕР за Британце или ЗЕРО за Јапанце. Направљен 1939. године као прва верзија модерног, брзог, добро наоружаног ловца једноседа ЈАК-1 учествовао је у одбрани Москве и постигао одличне резултате у борбама против немачких МЕСЕРШМИТА-109 и једномоторних и двомоторних бомбардера.

Већ 1942. године начињена је побољшана верзија о-

вог ловца, а следеће још боља с појачаним мотором. Укупно је направљено 37.000 ЈАКА свих верзија, од ЈАКА-1 до ЈАКА-9. Многи совјетски пилоти ловци постали су велики асови захваљујући изванредним маневарским способностима овог одличног ловачког апарата.

Другог децембра 1941. године поручник пилот Шамилов враћао се на аеродром источно од Москве после успешне акције јуришне формације авиона која је нападала немачке положаје код Јасне Пољане 25 километара северозападно од Москве. Изненада, његов пратилац спази осам немачких МЕСЕРШМИТА. Немци су се неопажено приближили совјетским ловцима користећи крпе снежних облака.

Осморка се у истом тренутку сјурла на ловце којима није преостало ништа друго до да се распеше на све стране. Трагови светлеће муниције ишарали су небо. Шамилов је вешто избе-

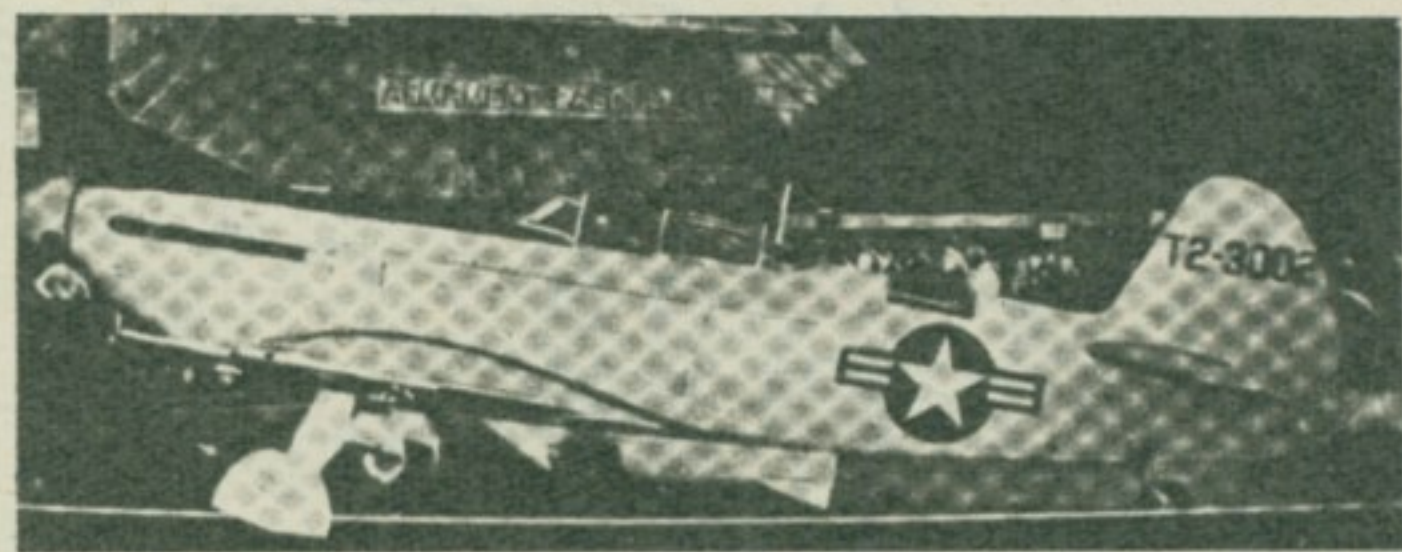
гао први удар, но тада је приметио да је задњи пилот из његове четворке тешко погођен. ЈАК пилота Голубина падао је у ковиту остављајући густ траг дима. На позив Шамилова Голубин није одговорио, вероватно је био тешко рањен. Мало касније Голубинов ЈАК ударио је у земљу и експлодирао.

СКОК ПАДОБРАНОМ

Шамилов је одмах позвао осталу двојицу пратилаца да му се прикључе. Започела је огорчена неравноправна борба. Једна немачка четворка попела се мало више и вребала, друга четворка поделила се у два пара и истовремено пошла у напад из маказа на совјетску тројку циљајући вођу.

Светлећи трагови укрштали су се око Шамиловог авиона. Он у очају дивље повуче машину у страну, али поготке није избегао. Међутим, имао је сре-

ЈАК: Ловац, једносед, нискокрилац. Мотор 1210 до 1600 коњских снага. Максимална брзина 600 километара на час. Наоружање 1 топ од 20 мм и 2 митраљеза од 12,7 мм. Тежина 3.170 килограма.

ћу — у његовој непосредној близини дошло је до чеоног судара два МЕСЕРШМИТА! У том часу као да је експлодирала бомба: запаљене крхотине, дим, ватра распршили су се свуда унаоколо.

Шамилов је искористио тренутак и опалио из топа у најближи Ме-109. Из погођеног авиона изби клобук дима и ватре, апарат као да за тренутак застала, а онда клону у ковиту. Остали Немци одусташе од даље борбе похитавши према западу. Гориво им је вероватно било при крају, па су журили да слете. Шамилов се дао за једним од њих опаливши два кратка рафала. Приближивши се на педесетак метара непријатељу Шамилов је поново притиснуо окидач. Ништа! Како више није имао муниције залетео се и елисом сасекао реп противничког ловца!

У том чудном окршају искривила се и елиса његовог ЈАКА, у кабину покуљали су дим и ватра. Шамилову није преостало друго до да искочи падобраном. Пао је на своју територију и од удара о земљу изгубио свест. Пробудио се у болници и

после неколико дана одмора поново полетео.

Битка на Кубанском мостобрану која је трајала од марта до маја 1943. године стајала је немачку Луфтвафе око 2.000 изгубљених авиона од чега су полови-ну чинили ловци. Совјетски губици били су приближно исти. Никакво чудо ако се има на уму да се свакодневно водило и до стотину борби, а у свакој учествовало по више од 50 авиона!

ЖУТИ ЗНАК

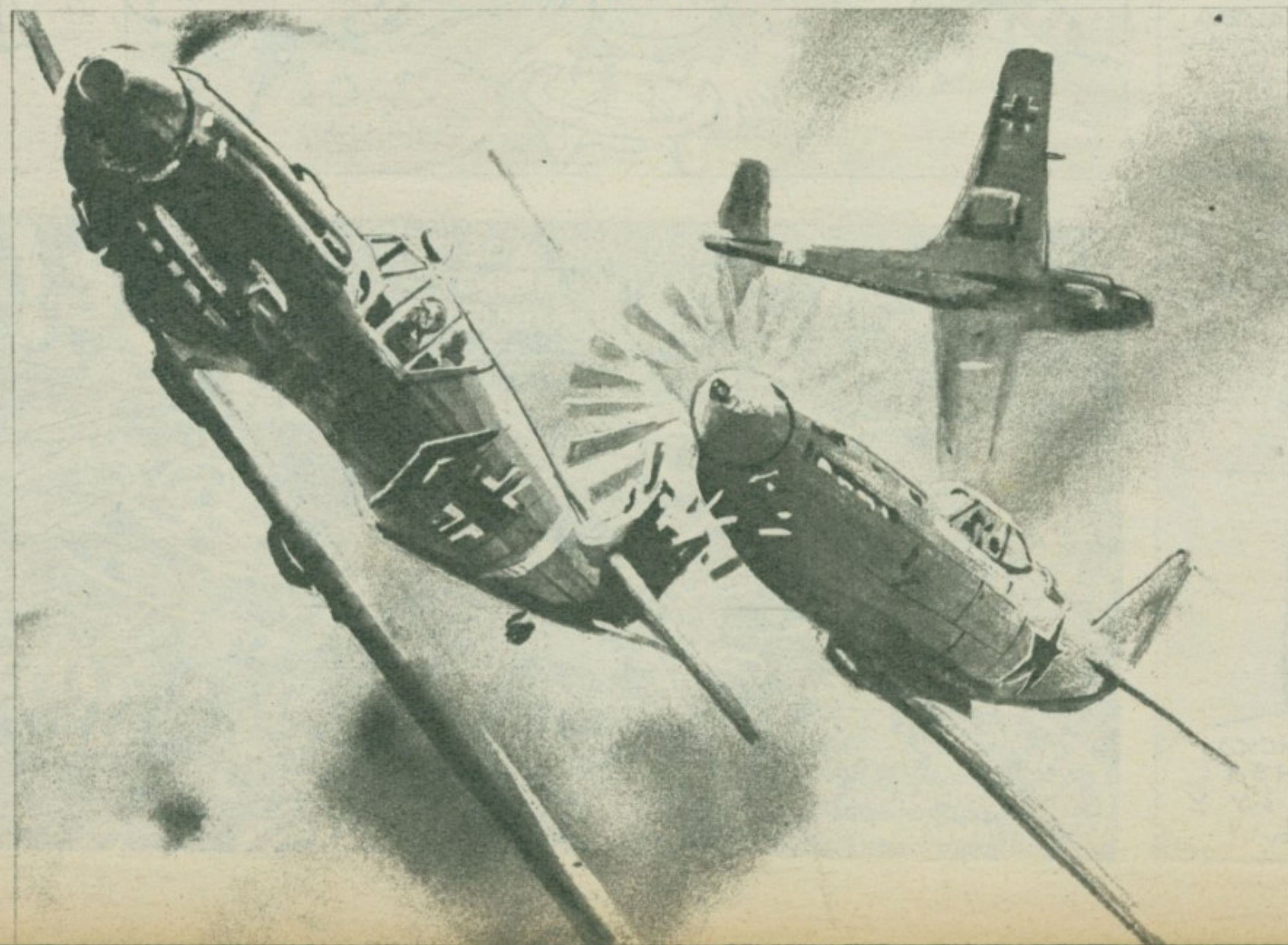
Поручник Маковски, један од учесника у овим борбама, пошao је 28. априла 1943. године у слободан лов изнад линије фронта. Његова четворка ЈАКА кружила је на висини од 3.500 метара кад наједном приметише групу немачких Ме-109. Вођа противничке осморке имао је поклопац на елиси жуто обојен. Маковски се одмах устремio на њега, а пратио га је млад пилот Осенку.

Започео је жесток дуел са свим могућим маневрима и акробацијама: лупинзима, имелманима, претурањима, вертикалним извлачењем. Осенку је позлило од оштрих заокрета и тумбања и више није успео да сугитне свог вођу. Ниједан од противника није имао преимућство. Онда, као по неком договору, противници кренуше у чеони напад јурећи пуном брзином и тукући један другог из свих оружја.

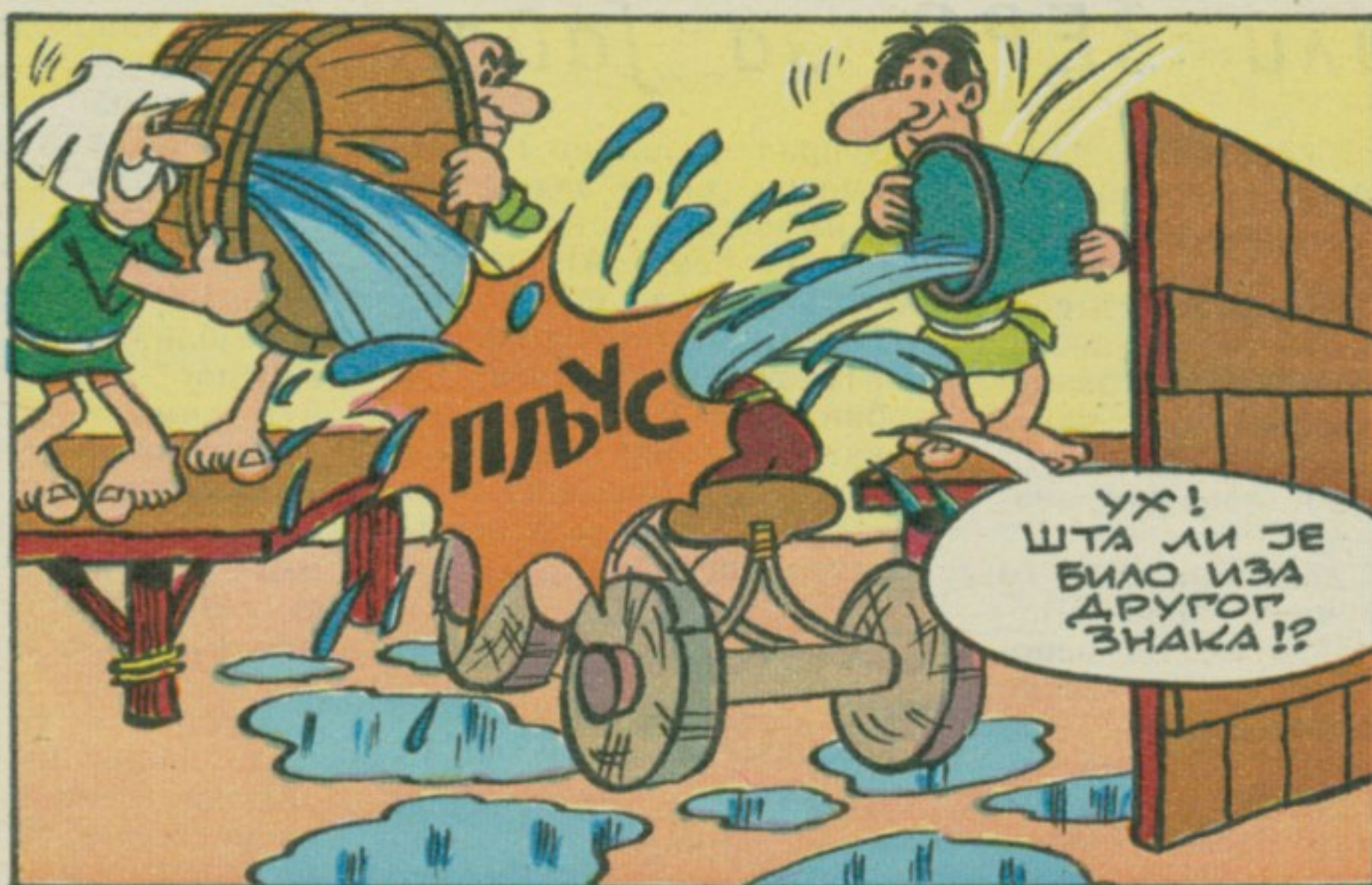
Најзад је Немац изгубио нерве и скренуо. Маковски притисну окидаче да му зада последњи ударац, али је муниција била испуцана. Де лило их је око 200 метара. Истог часа хици засвираше у опасној близини његове кабине. Маковски начини нагли трзај у страну и груну у непријатељев авион који се као торпедо сручи према земљи.

Маковски је морао да изведе принудно слетање. Његов ЈАК изгледао је јадно, сав избушен, мотор му је радио испрекидано. Слетео је на своју територију и већ после три сата поново полетео на другог ЈАКУ. Борбе су настављене несмањеном жестином.

Совјетски авион ЈАК постигао је одличне резултате у борбама против немачких МЕСЕРШМИТА.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

ИЗГУБЉЕН У ПУСТИЊИ

— МОРАЋУ ДА ИЗДРЖИМ! — ПОНАВЉАО
ЈЕ У СЕБИ ЏОН ХАРИГАН ДОК ЈЕ ПРИ-
НОСИО УСТИМА УЛОВЉЕНОГ ГУШТЕРА

Мотори су равномерно, готово успављујуће брујали док је авион „Сесна-401 А“ грабио на југ, ка провинцији Фезан у Сахари. Тог јутра, 3. септембра 1967. године његов пилот Џон Хариган добио је задатак да из Триполија у Либији пренесе у К-4, експерименталну станицу за истраживање нафте, 600 килограма сеизмографске опреме.

„Сесна“ је већ превалила две трећине пута кад изненада поче да губи висину. Следећег тренутка, Хариган је са ужасом приметио како му се гле приближава огромном брзином. Шчепао је падобран и искочио...

НЕЋУ ДА ЧЕКАМ СМРТ!

Док је „Сесна“ попут огромне буктиње горела на неколико стотина метара од њега, Хариган је размишљао:

— Нека гори, проклетница! Боље да јој не прилазим, може још и да експлодира! Људи из станице К-4 ме очекују. Кад приметите да ме нема, кренуће у потрагу. Можда ће видети и дим...

Тешећи се тако, дочекао је сутон. Пирнуо је поветарац, блештаво небо је потамнело и испунило се звездама. Хариган закључи да је време да озбиљније размисли о свом положају.

Он није био баш сјајан. Пилот је могао само да нагађа где се налази, мада је претпостављао да има да савлада још само трећину раздајине од Триполија до станице К-4. Није знао како ће у томе успети, али је чврсто одлучио да преживи.

— Ако већ треба да умрем — помислио је — пустиња ће морати добро да се помучи са мном! Немам намеру да легнем на песак и чекам!

ТЕШКА ОДЛУКА

Рано следећег јутра, заслепљујуће сунце пренуло га је из сна. Хариган је устао и кренуо према југу, у истом правцу у коме је претходно летео. Врућина је била тако страшна да је просто осећао како га тело боли од ње. Највише га је забрињавао недостатак воде. „Колико ћу моћи да издржим без течности?“ питао се. Знао је да на југу постоји неколико извора и

оаза, али није могао рачунати на то да ће их пронаћи.

А онда се сетио нечега што га је одушевило и ужаснуло у исти мах.

— Гуштери! — рекао је гласно. — Пустиња је пуна гуштера!

Осећао је како му се стомак преврће и како се све у њему буну против онога што је имао на уму. „Мораћу да издржим, мораћу...“ понављао је себи, покушавајући да ухвати неку од животињица које су свакога часа хитро промицале тамо-амо. Коначно, шчепао је једну, убио је и почео да је сише и једе. Најпре се гушио од гађења, а затим, када је осетио да му стомак више није празан, задовољно се осмехнуо.

— Успело је! — помисли. — Коначно, боље је осећати гађење него умрети од жеђи и глади. Остаћу жив док год будем налазио гуштере...

Затим је дошао на нову идеју и бацио се на посао. Радећи по пакленој врућини, нагомилао је песак у облику својих иницијала. Слова су била дуга по десетак метара. Онда је на исти начин направио и стрелицу у правцу југа да би показао спациоцима куда је кренуо. Био је сигуран да ће сваки пилот угледати његов „цртеж“ од песка. Наравно, постојала је опасност да ветар развеје слова, али је Хариган одлучио да о томе не размишља. Његово је било да учини све што може...

Дани су пролазили, један налик на други. Хариган би ходао, појео једног гуштера, настављао да хода до сутона, а затим би легао умотан у падобран од кога се није раздвајао. У зору би устајао и настављао пут. Једино што се мењало у тој једноличности била је његова сопствена тежина. Избегавао је да погледа своје тело: свакога дана, кости су му све више штрчале а ребра су му толико искочила да су већ била јасно оцртана сенкама!

Време је донело још једну промену: није више био тако сигуран у себе. Пустиња му је изгледала као огромни, равнодушни, стрпљиви непријатељ. „Она чека“, мислио је, већ не сасвим при чистој свести, „чека на свог малог, унезвереног, измученог пилота... Она има времена...“

Три недеље после удеса, Хариган је у даљини угледао повећи штап који је вирио из песка. Срце поче да му удара као лудо: тако се у пустињи обележавало место на коме има воде!

И заиста, у малој подземној пећини — која је свакако била остатак некадашње оазе — пронашао је, један до другог, три извора! Почео је да пије, најпре опрезно, а затим све брже.

— Полако, момче! — говорио је себи. — Ако сувише нагло пијеш, повратићеш. Ако будеш повраћао, може доћи до унутрашњег крварења!

ЗАШТО ПРЉАШ ВОДУ?

Затим је збацио прљаву одећу и окупао се у другом извору. Хладна вода која се сливала по његовим леђима и грудима причињавала му је толико незадовољство да је викао на сав глас.

После овог освежења, помисао да настави ход кроз пустињу падала му је веома тешко. Зато се неколи-

ко дана задржао у хладовини извора. Тако је и 3. октобра 1967, тачно месец дана после пада авиона, заклоњен од сунца седео у рупи извора, кад изнад себе зачу неке гласове.

Помислио је да халуцинира. Међутим, кад је провирио из рупе, угледао је три човека на камилама. Један је био белац, а друга двојица пустињски људи одевени у бурнусе.

— Човече, баш сам срећан што вас видим! — узвикну Хариган, свлачећи непознатог белца са камиле и грлећи га. — Већ сам био изгубио сваку наду. Значи, станица К-4 је ипак послала спасиоце? Непознати диже обрве.

— Спасиоци? — рече хладно. — Немам појма о чему говориш, буразеру. Уместо што бундаш које-шта, боље ми објасни шта, доврага, радиш у нашем извору и зашто прљаш ту воду!

Показало се да су три намерника ловци и да су овај извор годинама држали у тајности. Но, мало-помало, њихова нељубазност је попустила и они пристадоше да одведу Харигана до станице К-4.

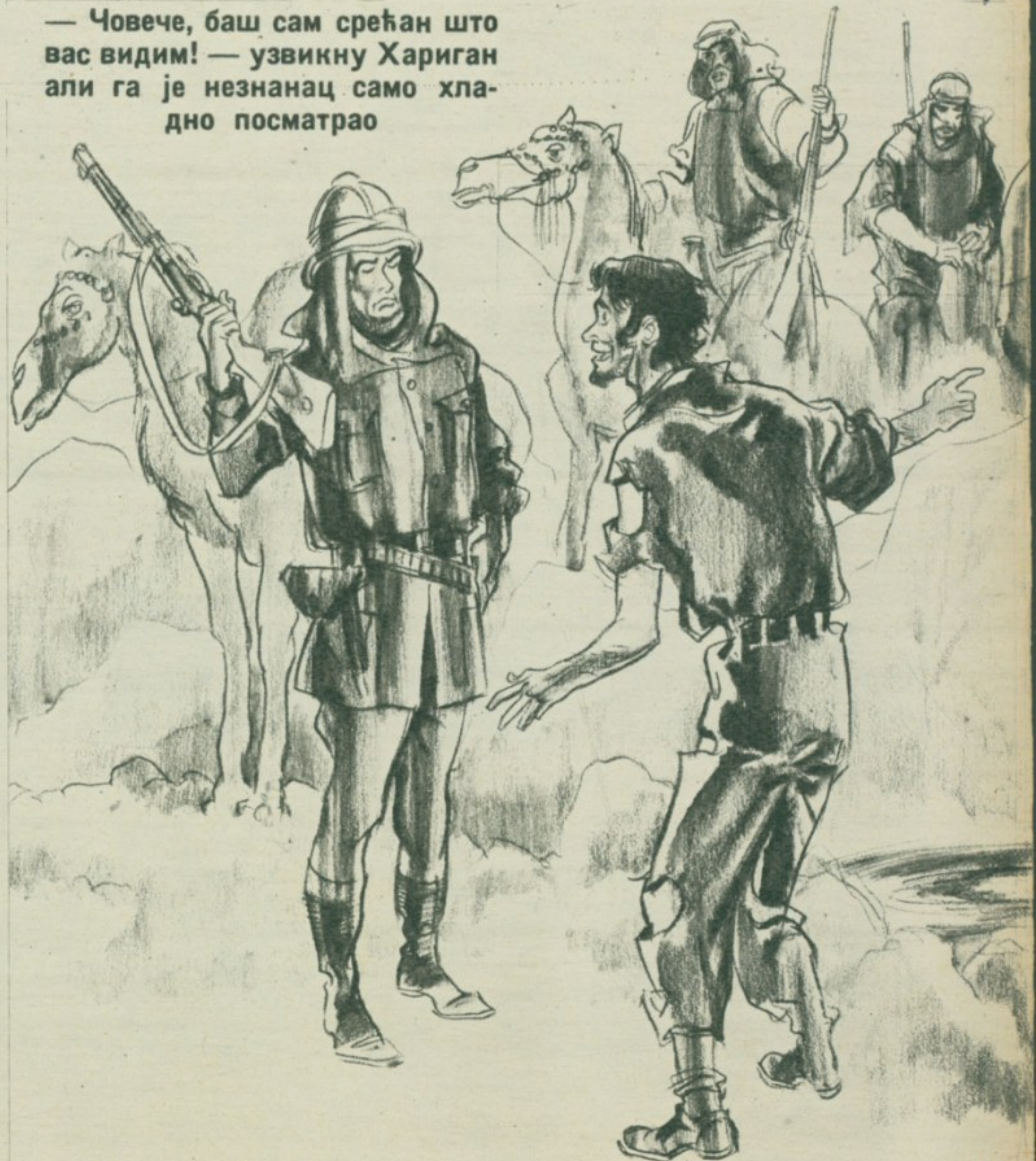
☆☆☆

Хариган је тек тамо сазнао шта се, у ствари, догодило са спасиоцима. Њих, наиме — није ни било! У бази у Триполију веровали су да је пилот остао у експерименталној станици. Пошто је у систему везе дошло до кратког споја, нису то могли да провере. С друге стране, неко је још на почетку погрешно обавестио станицу да Хариган није ни полетео.

И тако, нико није знао да је Џон Хариган доживео удес. Срећом, после месец дана борбе за живот, све се ипак добро завршило.

Д. П.

— Човече, баш сам срећан што вас видим! — узвикну Хариган али га је незнацац само хладно посматрао

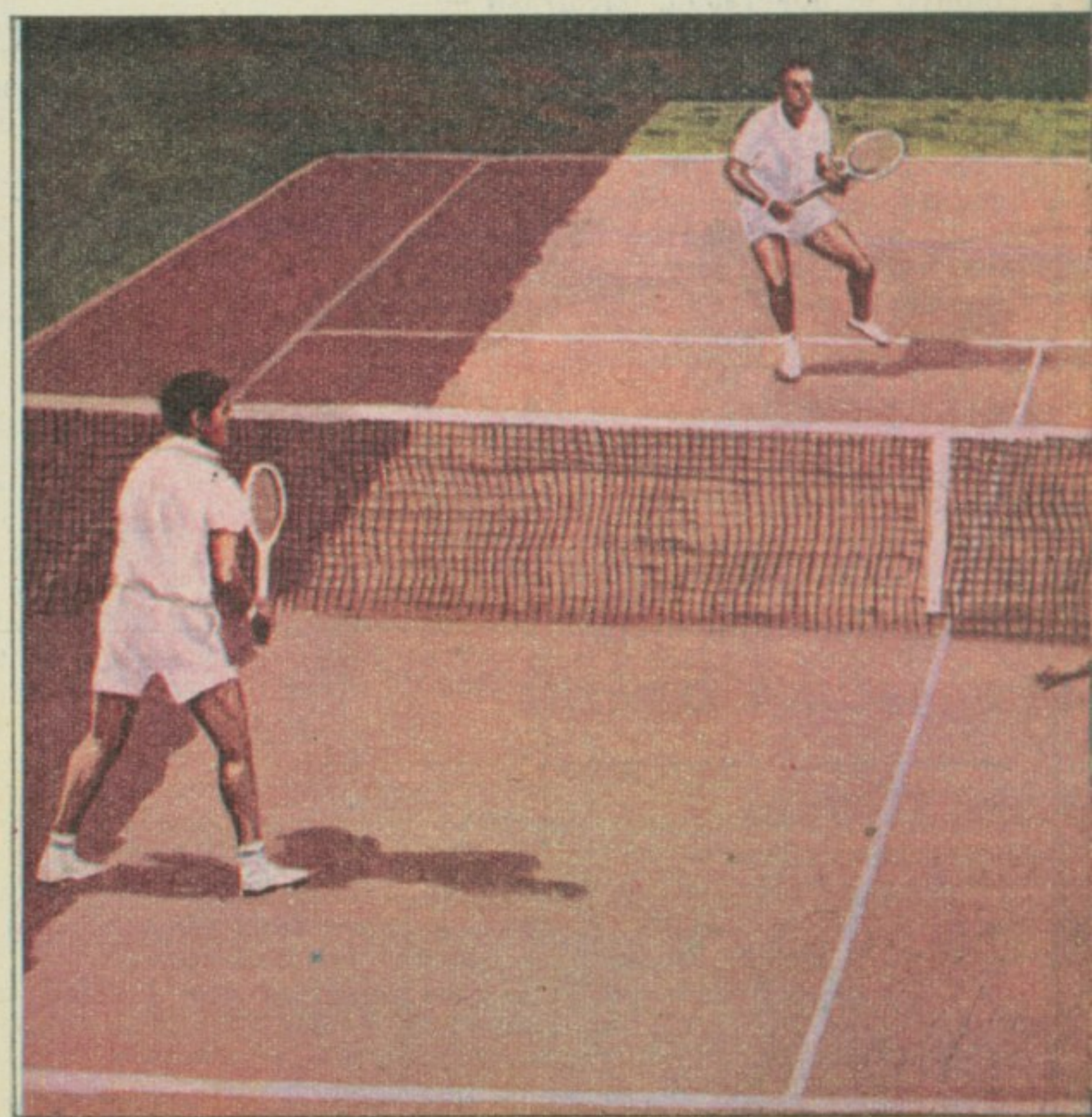
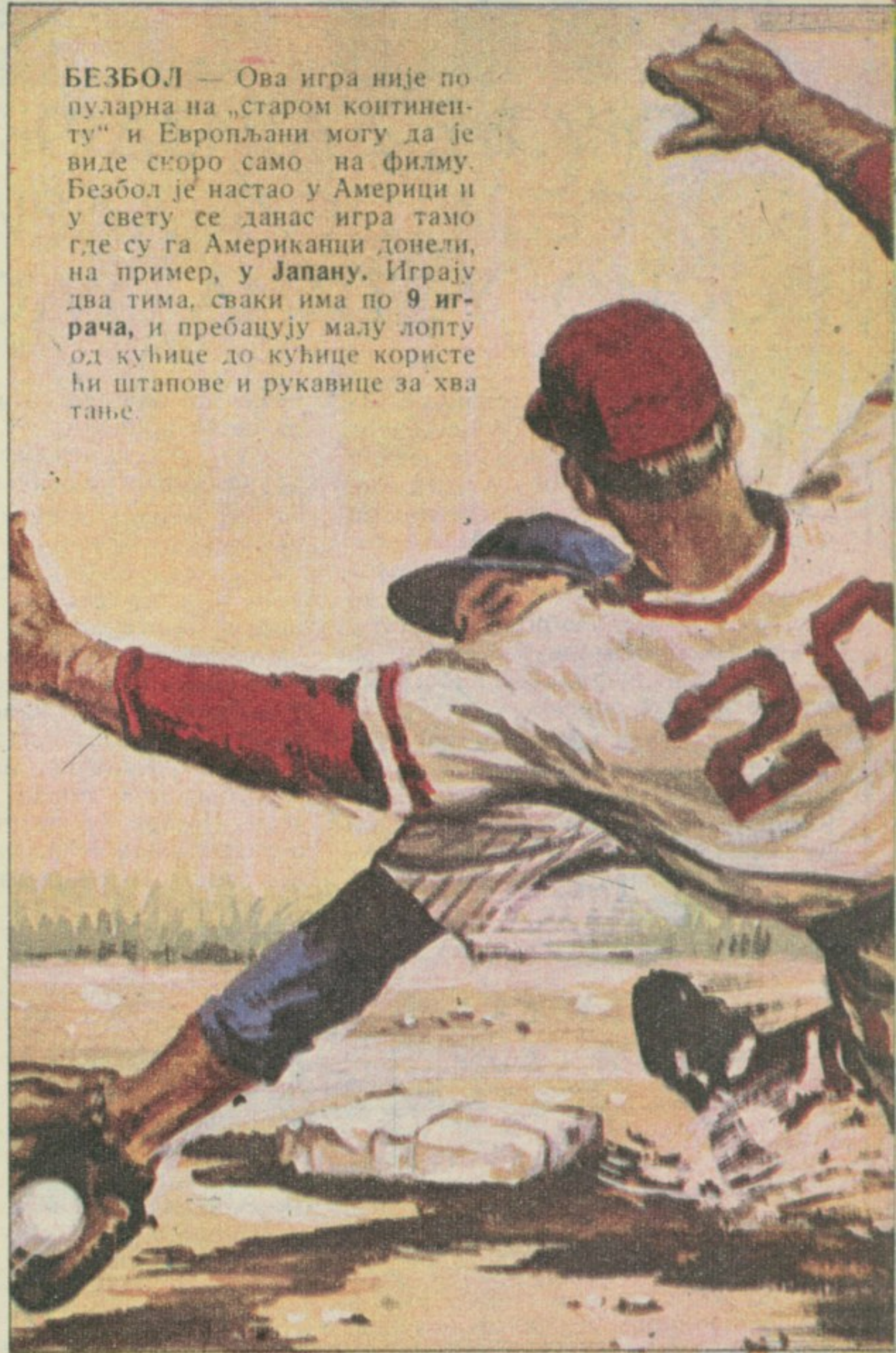

ИГРЕ ЛОПТА

РАГБИ — Играчи рагбија носе специјалну опрему: ватиране дресове и кациге јер су, по правилима игре, допуштене и грубости. Играју га само мушкарци а игра се састоји у следећем: два тима, у сваком по **13 или 15 играча**, отимају се за лопту и с њом се пробијају према противничкој гол-линији настојећи да лопту пребаце преко ње. Лопта за рагби није округла већ **јајаста**, играчи је носе напред, а додавање је допуштено само уназад. Голови на игралишту имају облик слова **Н** и лопта се пребацује преко попречне лестве. Прву утакмицу ове игре, коју су сами смислили, одиграли су 1823. године ученици Рагби колеџа у Енглеској. Рагби се касније пренео у Америку где је постао веома популаран, нарочито међу школском омладином.

БЕЗБОЛ — Ова игра није популарна на „старом континенту“ и Европљани могу да је виде скоро само на филму. Безбол је настао у Америци и у свету се данас игра тамо где су га Американци донели, на пример, у Јапану. Играју два тима, сваки има по **9 играча**, и пребацују малу лопту од кућице до кућице користећи штапове и рукавице за хватање.

DM

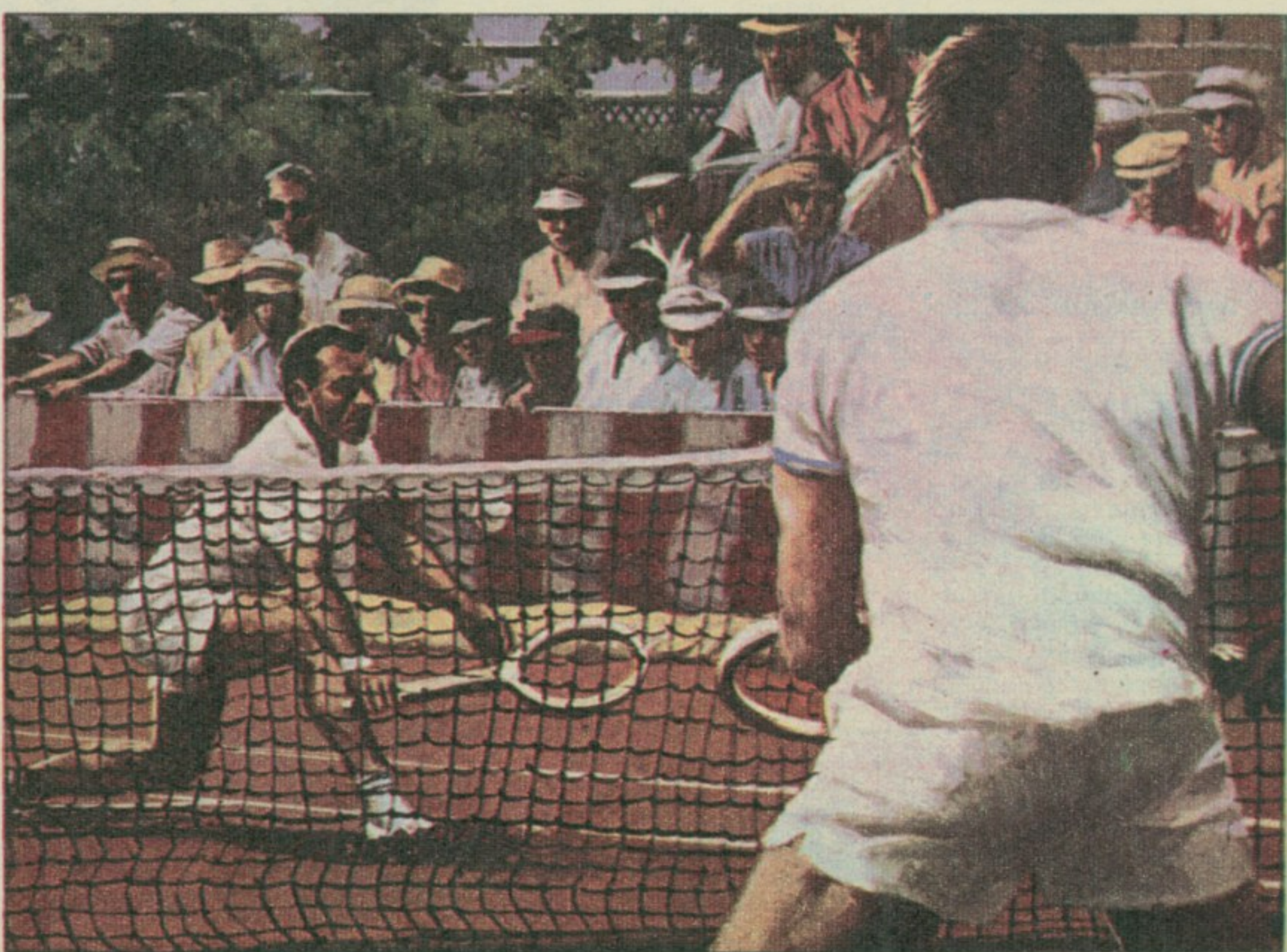
ХОКЕЈ НА КОТУРАЉКАМА — Ово је само једна варијанта прастаре игре која се играла у Персији још пре две хиљаде година а у Европи, у Француској, позната је од XIII века. Играчи хокеја на котураљкама морају, пре свега, да буду вешти у вожњи котураљки, **ролшуа**. Иначе, они, као и играчи хокеја на леду, ударају хокеј-платицу штаповима и гоне је према противничком голу. Хокеј на котураљкама најпопуларнији је у Португалији, Шпанији и Италији. Код нас се игра у **Истри**. Утакмице се обично одржавају у дворанама на специјалном паркету.

ГОЛФ — Пре пет векова Шкоти су на травнатим теренима опробали ову једноставну и забавну игру: ископали су рупе у земљи и **тврду лопту**, ударајући је кукастим штапом, утеривали у њих. Голф се ускоро проширио по читавом свету, данас га највише играју Енглези и Американци. На игралишту има **9 или 18 рупа** а игра се састоји у томе да се лопта са што мање удараца са одређеног места добаци и убаци у рупу. У Југославији је голф био популарнији пре рата него данас.

ТЕНИС — Може га играти појединац с појединцем (**сингл**) или двојица са двојицом (**дубл**). Игра почиње избором страна на игралишту и првенством сервиса — бацањем лопте преко мреже која је разпетa преко средине игралишта. Кад играч који сервира пошаље лопту правилно у противнички гол а други играч, противник, не успе да је врати, сервер добија 15 поена. После друге грешке браниоца резултат је 30:0, после треће 40:0, док четврта доноси победу у гему. Играч који победи у шест гема добија сет а коначна победа припада оном ко освоји два сета. Величина игралишта са сингл је 23,77 са 8,23 м, а за дубл 23,77 са 10,97 м. Наши најбољи тенисери су Никола Пилић и Жељко Франуловић, обојица из Сплита.

БЕНТЛИ ПРОТИВ БУГАТИЈА

вољан, јер је знао да је на грофовим колима обавио до бар посао...

ГРОФ ЈЕ НЕВЕРОВАТАН!

По повратку у Лондон, препричао је доживљај својим послодавцима.

— Ако вам икада буде потребан нови возач за трке — рекао је — опробајте грофа. Он је просто невероватан!

Али, шефови су уз осмех одвратили да возача имају и превише. Грофу Кабралу било је суђено да се никада не покаже на тркачкој стази.

☆☆☆

После овог доживљаја, Пенел је наставио да удовољава необичним захтевима купаца. Он је волео „Бентлијеве“ аутомобиле и радовао се сваком новом искуству. Па чак и када се, по затварању фабрике, запослио у чувеном „Ролс Ројсу“ где су га чекали нови занимљиви задаци најсрећнији је био када би у двориште његове радионице доспео неки бентли из прве четвртине века. Тада би се са жаром бацио на посао да му поврати стари сјај.

П. С.

Механичар Лесли Пенел мислио је да зна шта људи очекују од доброг аутомобила све док на позив једног грофа није отишао у Португал

„Бентлијевих“ аутомобила. Или — бар је мислио да зна, све док на позив једног грофа није отишао у Португал.

КАО НА ФИЛМУ

У то време, 1928. године, изишло је на тржиште педесет нових спортских бентлија снабдених компресорима и четвороцилиндрним моторима од 4398 кубика. Разграбљени су за тили час. Један од срећника који су стигли да га купе био је гроф Антонио да Коста Кабрал, са којим је Пенела очекивала необична авантура.

Кабрал је најпре захтевао да му Лесли „фризира“ мотор. Пенел је мислио да је то све. Али, када је завршио посао, гроф му је саопштио да преправљену машину намерава да опроба — у трци кроз планину!

— Ви ћете поћи са мном и двојицом мојих пријатеља — рекао је гроф.

— Ко нам је противник? — упитао је изненађено механичар.

— Један мој познаник у бугатију.

Сутрадан, пошто су неко време јурили кроз градове, растеривали воловске запреге и плашили становништво, нашли су се пред једном уском планинском стазом. Изненада, гроф је испред себе угледао бугати. Притиснуо је гас и појурио узбрдо. За неколико секунди нашао се поред њега, а онда је победнички притиснуо сирену. То је био знак за његовог противника да полети као стрела. Јурили су по грбавом путу препуном рупа, дижући за собом непрозиран облак прашине. У следећем тренутку, нашли су се поново један поред другог. Чак су се и — очешали!

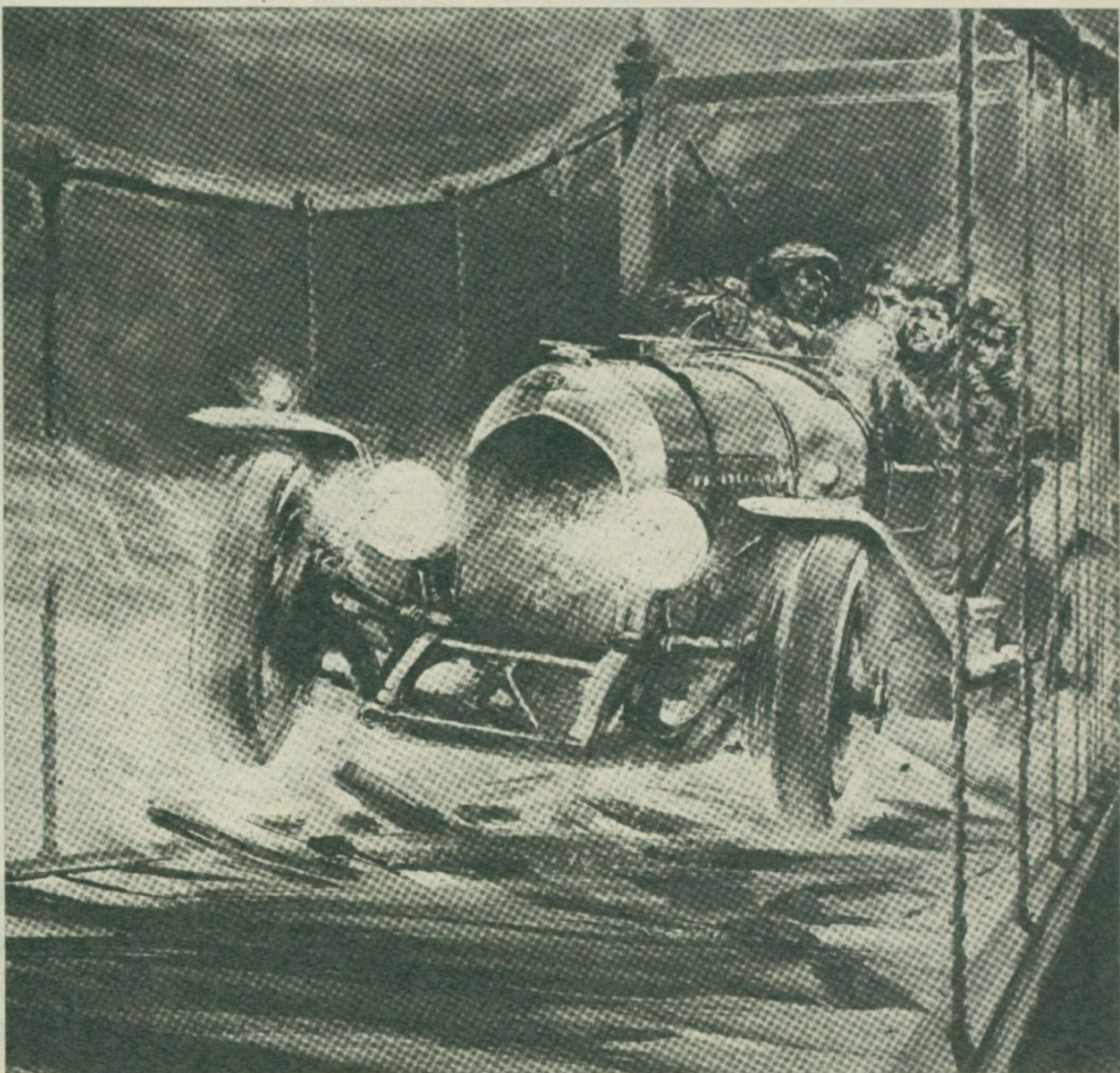
— Све је личило на сцену потере из каквог Чаплиновог филма — причао је касније Пенел. — Одлично сам се забављао док нисам приметио да кола јуре — право према висећем мосту над једним потоком! Места је би

ло само за једног. Сећам се да је крај моста стајала нека дрвена стражара. Једна глава извирила је из ње, а затим се, са изразом смртног страха, брзо повукла назад...

— Пред циљем смо! — узвикнуо је гроф, приближавајући се мосту вратоломном брзином и не водећи рачуна о томе да се бугати налази тик иза њега. За тренутак је изгледало да ће оба аутомобила завршити у реци. Али, бентлијева масивност је победила и он је улетео на мост, док је бугати, избачен са стазе, једва успео да се заустави на стеновитој обали.

Мост се љуљао и изгледало је да ће сваког часа попустити. Даске које су га покривале нису биле учвршћене те су искакале из својих лежишта и падале једна преко друге, остављајући тако огромне рупе. Стога Пенел није могао да поверује очима кад се осврнуо и видео да и бугати јури преко моста, не обазирјући се на гомиле дасака које су крцкале и рушиле се под њим. Механичар се дивео овом возачу: мада је изгубио трку, желео је да и даље ужива у њој.

Док су се заобилазним путем спуштали у долину, Пенел још није могао да поврати дах. Ипак, био је задовољан.

Улетели смо на мост а бугати, избачен са стазе, једва је успео да се заустави на стеновитој обали

Група стручњака седела је тог септембарског јутра 1919. године у малој лондонској радионици и проучавала претеже расуте по столу. Радили су на првој замисли конструктора аутомобила В. О. Бентлија. Овај занесењак, чије ће име остати исписано великим словима у историји аутомобилизма, чврсто је решио да створи аутомобил који ће бити не само добар и брз, већ и — најбољи у својој класи.

У томе је свакако успео: мада је његова фирма постојала само до 1931. године, када ју је преузео „Ролс Ројс“, име овог даровитог конструктора и данас се помиње када се говори о колима врхунског квалитета. За кратко време свога постојања, фабрика „Бентли“ је произвела свега 3000 аутомобила. Ипак, они су и у тако малом броју завладали путевима и тркачким стазама света.

ЧОВЕК ИЗА КУЛИСА

Међутим, недовољно се зна о људима који су својим усрдним радом и изванредним способностима допринели Бентлијевој слави. Један од њих је и Лесли Пенел који је ступио у радионицу још као седамнаестогодишњи дечак и помогао код израде првог Бентлијевог аутомобила.

Пенел је на самом почетку показао изванредне способности и признање није изостало. Неколико година касније, када је Бентли одлучио да организује трке како би привукао потрошаче, изабрао је овог младића за свог механичара. Тако је Лесли постао сталан сапутник Бентлијевих возача, драгоцен помоћник који је умео да доскочи сваком проблему, да отклони сваки квар.

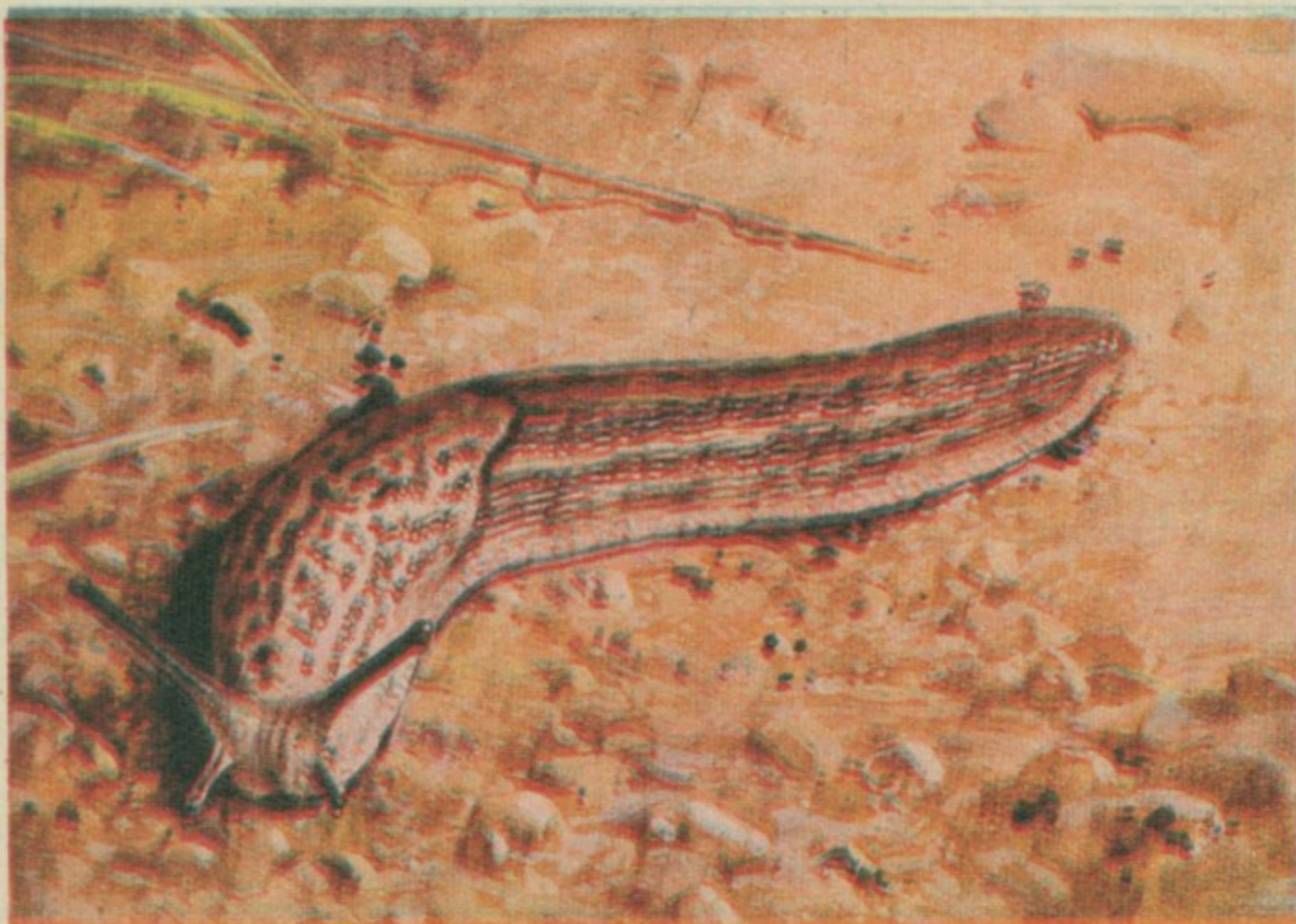
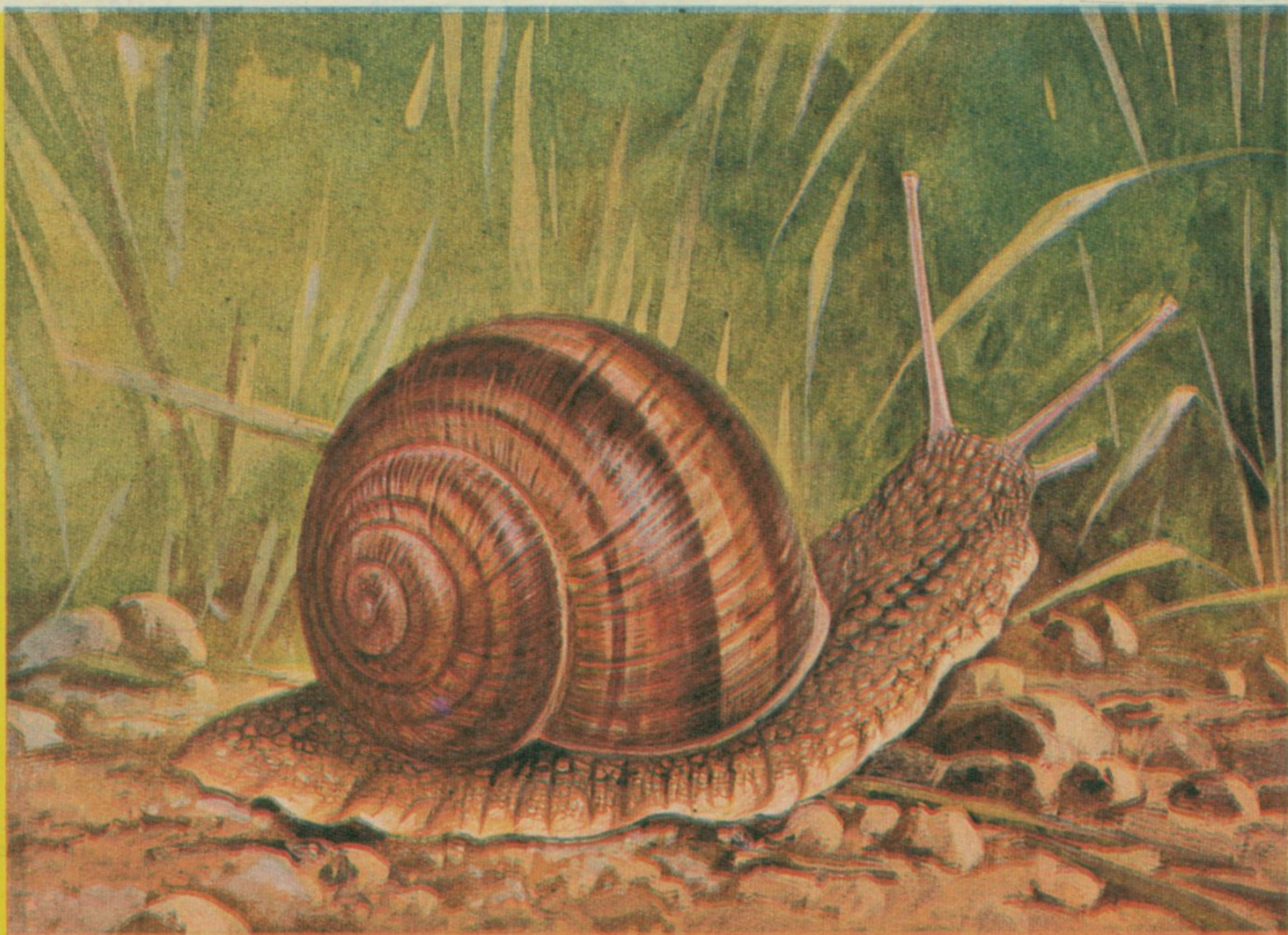
Тако је то ишло све до победе на трци у Ле Ману 1927. године, када су се ови аутомобили коначно пробали на тржиште. Пошто је сада главна Бентлијева брига била да задовољи купце, он је Пенелу поверио нов задатак: да се као путујући механичар нађе свакоме чији би аутомобил затајио, као и да изврши све преправке које би неко од власника могао да затражи.

Пенел је у то време већ имао довољно искуства да би знао шта возачи широм света могу да очекују од

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

ВИНОГРАДСКИ ПУЖ — С пролећа, кад падну прве кише, појављује се из свог подземног скло ништа у коме је про вео хладне месеце по што је претходно до бро затворио љушту ру — кућицу — слуза вом материјом. Хра ни се свежим и тру лим биљкама. У Ита лији се пуж једе као деликатес још од пре наше ере. У Францу ској је постао специ јалитет крајем XVIII века. Париз троши више од две стотине милиона пужева го дишње. Пужеви за је ло гаје се на поврћу и оквашеним мекиња ма у узгајалиштима ограђеним жицом.

БАШТЕНСКИ ПУЖ ГОЛАЋ — Може да буде дугачак више од двадесет сантиметара. Има плашт који му прекрива скоро по ловину тела и скрива закржљалу љуштуру. Живи по вртovima и шумама и дању се крије на влажним местима и испод камења, а тек увече излази да тражи храну. Права је напаст за поврће које тамани не бирајући много, а невоља је тим већа што се брзо и много размножава. Срећом, њиме се хране многе птице, гуштери и жабе, па се на тај начин ипак некако одржава природна рав но тежа.

ЦРВЕНИ И ЦРНИ ПУЖ ГОЛАЋ — Црвени једе све што му се нађе на путу — биљке, сићушне животиње, па чак и своје личне сроднике. Храни се и најотровнијим гљивама које му нимало не шкоде. Црни голаћ достиже дужину од преко 15 сантиметара. Живи на коровским травама по ливадама и вртovima. Ови пужеви, исто као и већина копнених, имају пар очију, а свако се на лази на врху горњег пипка на глави. Ако се додирне, овај пипак или „рог“ посуврати се као прст на рукавици увлачећи око у главу.

БОЈ У ВИЛА

Први српски устанак пламтео је свом жестином. Ни Карађорђе ни његови искусни заповедници нису могли да дођу до предаха. Турска Порта и велики везир Јусуф-паша добро су проценили ратну ситуацију. Увидевши да Руси нису у стању да помогну Србији, одлучили су да целокупну војску баце на устанике како би их сломили пре борбе с Русима. Турска је стезала Србију у обруч са три стране. Битке су биле опорчене. Срби су турске војнике рукама грабили за гуше, давили их, или једноставно клали ханџарима. Пред неупоредиво јачим непријатељем морали су да се повлаче.

ЗОВИТЕ МИ АПСАНЦИЈУ!

Повлачење је унело неспокојство међу српске војнике па су многи дезертирали кућама. Тако је главнина војске спала на 20.000 бораца. Вест о паду Делиграда примио је Карађорђе на путу од Тополе за Јагодину. Сада му је било јасно да ће та, 1809. година, бити пресудна за устанике.

У општој невољи која је задесила Србију догодило се и оно што нико није очекивао. Тих дана појавио се стари непријатељ Гушанац Алија са пет хиљада коњаника које је довео из Русичука. Становништво Београда захватило је ужас јер је Гушанац у Пожаревачкој нахији био страх и трепет.

Тада се Карађорђе присети да у тврђавском затвору има неколико стотина криваца који су ту издржавали казну. Нареди да му позову Тому хапсанцију. Пребледео од страха, Тома заузео војнички став и викну:

— Изволите, господару!

Карађорђе се насмеши кад примети како се хапсанцији тресу нога-вице.

— Коекуде, Томо, нисам те звао да те погубим. Него, реци ти мени, знаш ли колико имаш људи у тамници?

— Знам, господару: 634 лакша преступника и 122 тешка кривца.

— Ко су ти људи?

— Највише је Срба, а има међу њима и Мађара, Грка, Немаца и Јевреја. Већина су лупежи, провалници, хајдуци и насилници. Имам свега десетак оних који су извршили убиства при провали, или због жена и из освете.

— Сада ти мени реци, Томо, били се ти могао поуздати у задату реч тих људи?

— Господару, највећи број тих људи је силовит и необуздан, али кад задају веру, одржаће је.

— Коекуде, нареди нека се сви ти људи изведу.

— Хоћу ли и оне у оковима?

— Све до једног. Хоћу да видим апшенике и поразговарам с њима.

РОБИЈАШКИ ОДРЕД

За пола сата свих седамсто педесет и шест затвореника било је сврстано на ледини горњег Кале-

мегдана. На зачељу је стајао Срећко харамбаша са тешким оковима на ногама и још петнаестак окованих. Карађорђе пође са зачеља и редом осмотри све затворенике. Све су то били снажни људи, суровог изгледа и поносито уздигнутих глава. Кад дође до Срећка харамбаше, вожд застаде, осмотри га и смеши се рече:

— Е мој Срећко, луда главо, зар је то за тебе?

— Господару, да ми је последња памет где ми је била прва, можда бих сада био твој војвода. Али, кад нисам имао памети, и ово је за мене добро.

— Ево браћо, на шта сам се одлучио. Ко год од вас буде хтео да пође са мном на бојно поље, све ће му бити опроштено. Ако сте вас седам стотина одлучили да се бијете с Турцима, ваљаћете више него других три хиљаде. Поред тога, морам вам рећи да се тамо гине.

— Господару, с тобом ћемо и у ватру и у воду. Немој нас смрћу и борбом плашити. У затвору се умире лагано сваки дан. Душе ћемо борбом оживети. Само нам дај оружје и нареди да нас добро нахране и одену. Видиш и сам да су нам одела сатрунула од мемле тамничке — викну Срећко.

— Томо, зови ковача да откују Срећка и остале људе. Затим ћеш довести брице да их ошишају и обрију. Из магацина дајте сваком по нов прслук, опанке и јудело. Добро их нахрани. А ти, Срећко, преузми над њима заповедништво.

— Хвала ти, господару! — загрмеше сужњи.

ГУШАНАЦ ЧЕКА

Пред Стамбол-капијом чекао је Карађорђа постројен одред робијаша веселог изгледа. Сви су били обријани, ошишани и добро наоружани. Срећко харамбаша иступи пред вожда:

— Спремни смо, господару, да пођемо с тобом.

— Милисаве — дозва вожд — дај мога дората Срећку. Какав би он био старешина без коња? А ви, браћо, шта ко заплени у боју од Турака, његово је.

— Господару, и ја и ови људи које си ослободио и дао им могућност да часно погину или стекну право на живот и слободу, вични смо свакој муци и невољи. Ве-

рујем да је већина ових људи због неке неправде скренула с правог пута.

Касно увече Карађорђе је с одредом стигао на Мораву код скеле за Пожаревац. Дочекао га је Вујица Миличевић и Вуле Козарац. Били су врло узнемирени.

— Господару, Гушанац је своју војску довео у Вилин Гај. Ту је привукао неколико топова, греде и даске да данас направи скеле и чамце за превоз топова и муниције. А коњицом је намислио да прегази Мораву код Лаза. Мој предлог би био да ми још у први сумрак пређемо Мораву, смакнемо му страже, а онда да га изненада нападнемо у Вилином Гају.

— У праву си. Само ако нас опазе турске страже, можемо сви пострадали.

— Имам ја људе који би звезду с неба неопажено скинули, а камоли турске страже које ни у сну не помишљају да бисмо их могли напасти на оној страни — упаде Срећко.

— У име бога и крста часног, то ћемо и урадити. Вујице ти ми одвој од твоје војске триста коњаника које ћу придружити својој пратњи.

Карађорђе полако и опрезно размести своје и осталих триста војника. Нареди да се с пушкама на готове нечујно примакну логору.

ВИНОМ ГАЈУ

Пришиснућа борбама српска војска се осејно смањила. Тада се Карађорђе уприсеји да у београдском зашвору има неколико сивошина осуђеника.

триста војника из свог одреда.

— Где су ти остали борци, Срећко?

— Не знам, господару. Ако нису изгинули, доћи ће. А Гушанац ми је замало умакао да га жива ухватим. Само, верујем да није изнео читаву кожу. Кад сам га гађао из своје пишане, одмах је полегао по коњу. Ни у мраку никад нисам промашио.

☆☆☆

Победа у Вилином Гају над Гушанцем скупо је плаћена. Од ро-

бијашког одреда погинуло је скоро двеста бораца, а стотинак их је било рањено. Вујица је имао педесет рањених и двадесетак погинулих. На разбојишту, што рањених, што погинулих, нашло се преко две хиљаде Турака. Заробљено је близу хиљаду турских коња, седам лаких топова, огромна количина хране и муниције. Из ропства је избављено неколико стотина жена и девојака. Путем до Пожареваца нађено је још пет стотина мртвих Турака.

(Из књиге: „ОСАМСТО ДЕВЕТА“)

ОД КОСОВА ДО КАЈМАКЧАЛАНА

Књиге Душана Баранина писане су на основу стварних историјских догађаја. На непосредан, свеж и приповедачки начин откривају многе до сада непознате акције које су се свакодневно смењивале у бурним временима турске владавине на Балкану. У Бараниновим историјским романима оживљени су славни ликови наше прошлости и борбе против туђина и завојевача.

Ова занимљива библиотека обухвата период све до краја I светског рата са следећим књигама:

1. ОСАМСТО ДЕВЕТА — цена 25 дин.
2. ТОМА ВУЧИЋ ПЕРИШИЋ — цена 40 дин.
3. ДРИНО ВОДО И КАРАЂОРЂЕ — цена 25 дин.
4. ПРИПОВЕТКЕ — цена 25 дин.
5. ГЛАДНИ ЗЕМЉЕ И ЊИХ ТРОЈЕ — цена 25 дин.
6. МЕХМЕД ПАША СОКОЛОВИЋ — цена 30 дин.
7. У ОЛУЈИ (први светски рат у две књиге) — цена 120 дин.

Књиге се могу купити за готово и на отплату, појединачно или као библиотека.

Купци за готово уживају специјалан попуст од 15 одсто.

На отплату се може купити у најмањем износу од 70 дин. у две једнаке рате.

— А кад чујете моју пушку, опите ватру.

НАПАД ЈЕ УСПЕО

Кад се привукао до саме ивице светлости, Карађорђе узе на нишан једног високог Арнаута што је стајао наспрам њега. Вожд га стави на визир, опали, одбаци пушку од себе и сачека да загрме плутуни са свих страна. Још је стигао да види како око свих ватри поскакаше уплашени Турци, а затим се проломи силовит узвик на све стране: — Јуриш браћо...! — Истог трену Карађорђе потрча према Турцима, али га са стране пресекоше његови момци. Изненада се крај њега обре сеиз Милутин

— Господару, склони се овамо. Турци су избезумљени.

Вика, вриска, јауци, чули су се на све стране по Вилином Гају. Затим се та ужасна граја отела према друму за Пожаревац. Вожд никако није могао да оцени колико већ траје то безумно клање. Тек у неко доба сети се и викну: — Милутине, палите луч, да видим шта се дешава. — Однекуд набаса Вујица са стотинак војника, па кад виде Карађорђа, притрча му и викну:

— Да су Турци разбијени, то знам, господару, али не могу да схватим оног лудог Срећка. Замисли, пошао је у потеру за Турцима у Пожаревац.

— Коње! — дошавши себи вичу Карађорђе.

У освит зоре вожд је са коњицом ујахао у Пожаревац и затекао у граду Срећка харамбашу са око

НАРУЧЕНИЦА

ЗА ГОТОВО купујем књиге под бројем _____ за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити поштару кад ми их донесе.

НА ОТПЛАТУ купујем књиге под бројем _____ за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити у _____ месечних рата почев од _____ 1973. године. Рате ћу уплаћивати редовно по пријему рачуна и уплатница.

(Име и презиме)

(Пошт. број и место)

(Улица и број)

Свера о запослењу

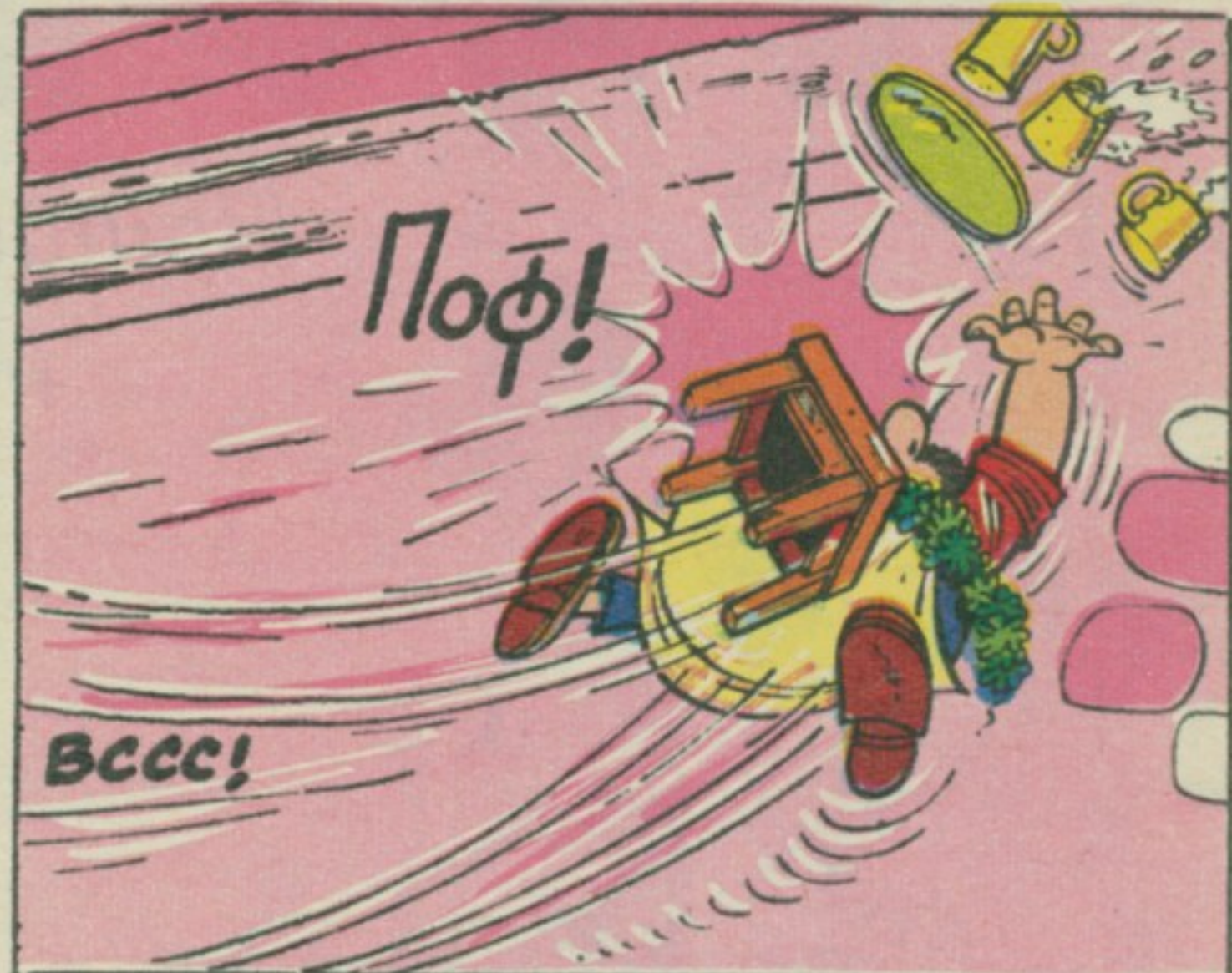
(Потпис и печат овлашћеног лица)

(Потпис наручиоца)

бр. л. к. _____

НАРУЧЕНИЦА СЕ ОВЕРАВА САМО ПРИ КУПОВИНИ НА ОТПЛАТУ. ПЕНЗИОНЕРИ УМЕСТО ОВЕРЕ ПРИЛАЖУ ПОСЛЕДЊИ ЧЕК ОД ПЕНЗИЈЕ. Попунити, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи нарученицу искључиво на адресу: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, 11001 Београд, Македонска 29.

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

ДОКАЗ ЉУБАВИ

Неда Спасојевић кад је имала 14 година

Кад се окренуо према мени и изговорио: желим да те пољубим, била сам необично срећна и збуњена

Прочитао сам у твом листу „Тајне ђачког срца“ и допада ми се што си почео доносити нешто о љубави, на бих те замолио да ми испуниш једну жељу: да ми Неда Спасојевић исприча своју ђачку љубав јер у њу имам поверења. Можда ће ми она објаснити зашто се неке женске особе толико праве важне.

Горан Димитријевић,
ученик VI разр.
Бањалука.

Ево шта је испричала позната глумица кад је прочитала Гораново писмо.

У првом разреду гимназије, данас V основне, почело је да се дешава нешто. Један дечак, више се имена не сећам, стално ме је задиркивао, скоро мучио. Пожалила сам се код куће и добила савет: ако он тебе чупа за косу, вуче и гура, а ти њему лепо врати истом мером!

МУШКИ ШАМАР

Сутрадан кад сам дошла у школу, једва сам чекала да почне да ме задиркује, па да му покажем. Не слући шта му се спрема, он ме је док смо улазили у разред ћушнуо. Окренула сам се, и лупила му један прави мушки шамар.

Био је запањен, није могао да верује да сам то урадила. Али, то није крај. Умешала се разредна, изгрдила га, како то већ иде, и наједном се од тог направио читав скандал.

Ја сам у почетку, признајем, мало уживала. Међутим, то је кратко трајало. Он се после овог догађаја толико мене уплашио, шта ли, и почео да ме избегава. А мени је због тога било криво, мада нисам знала за-

што. Као да сам нешто изгубила...

Како смо се стално сељакали, ускоро сам отишла из Новог Сада где се ово одиграло, али остала ми је

нека туга, нешто ми је било жао. Не зато што сам се правила важна већ из стидљивости и самоодбране — јер он ме је поштено грувао — и зато што нисам

Тазећи љаву на стази, зачух: „Познајеш ли ме?“

Осврнух се, погледах је и рекох: „Не могу везати ни једно име за твоје лице“.

Она одговори: „Ја сам прва велика твџа твоје младости“.

Њене очи су блистале као росо јутро.

Поћутилах тренутиак, а затим заштитлах: „Јеси ли исцрпела сав шерећ суза?“

Осмехну се и не одговори. Разумедох да је њен љан имао времена да научи говор осмеха.

„Некада“, прошајта она, „говорио си да ћеш увек вазећи своју твџу“.

Збуњен, рекох: „Истина је, али прошле су године, и дошао је заборав“.

И узимајући њену руку у своју, додадох: „И ти си се љаненила. Некадашњи бол постао је ведрина“.

Радиндранић Татаре

знала шта ми се дешава, догодио ми се први неспоразум у љубави.

Гимназију сам наставила у Никшићу где ми је отац, глумац, радио у позоришту. Имала сам неколико добрих другарица, учила да свирам и полако израсла у праву девојчицу.

ГЛЕДАЛИ СЕ И ВОЛЕЛИ

Једне вечери, на представи у позоришту, где сам долазила често да гледам свог оца, да му држим песнице и узбуђујем се, први пут сам га видела. Његова је мајка такође била глумица и тако смо се упознали и зближили. Почео је с њом често да навраћа код нас.

Био је старији од мене две године, висок, више плав него смеђ, озбиљан, нежан и одмах ми се свидео. Између нас створила се јака веза о којој ником нисам говорила, ни речи. Ни ми између себе никад нисмо директно о томе разговарали, али по погледу, пажњи, осећала сам његову велику симпатију. Видело се то из сваког, и најмањег покрета.

Дошла је Нова година. Тада сам ишла у III разред гимназије, значи данашњи VII разред осмогодишње, и први пут сам ишла на дочек ван куће, у школу. Одређено је време, од пет по подне до девет увече. Славили су сви разреди заједно, и виши и нижи.

Дошао је, наравно, и он. Имао је на себи одело, као и увек. Ја сам обукла карирану сукњу и кошуљицу и лепо сам се осећала. Кад је засвирао, дошао је по мене. Била је то наша прва игра. Сећам се, највише се свирао „Домино“ јер је та

игра била у моди. Стигла је у наш град заједно с неким циркусом у коме је једна девојчица у трикоу играла уз ту песму, и тако остала да буде главна неко време.

После дочека наставио се. Виђали смо се сваког дана, само у друштву. Он је свирао гитару, па сам долазила у парк с другарицама да га слушам. У игри, смеху, ми смо се гледали и волели.

Трајало је тако годину дана.

А онда смо опет морали да се селимо.

НЕШТО МЕ СПРЕЧИЛО

Било је задње предвече, сутрадан је требало да заувек напустим Никшић.

И те вечери, као много пута до тада, шетали смо с друговима и, како је у Црној Гори крш свуда близу, зачас смо се попели на брдо, Главицу. Да ли су другови случајно то урадили или су знали да се ми гледамо, тек оставили су нас. За тренутак остали смо сами. Настала је тишина, више нисмо били весели. Он се окренуо према мени и замолио:

— Желео бих да те пољубим.

А ја, ма колико срећна због те нежности, нисам могла! Збунио ме. Ни сама не знам шта ме спречило, али нешто ми није дало. Било ми је довољно то што је рекао, као доказ љубави.

Уто су се зачули гласови и довикивање, наши другови су се враћали.

Кад сам сутрадан аутобусом одлазила из Никшића, мислила сам на њега. И дуго после тога.

Дошла сам у нову средину, имала пуно другова, читала, била заокупљена собом. И ништа ми се није дешавало, годинама. Можда сам се баш због тога, кад сам чула да долази на студије, узнемирила.

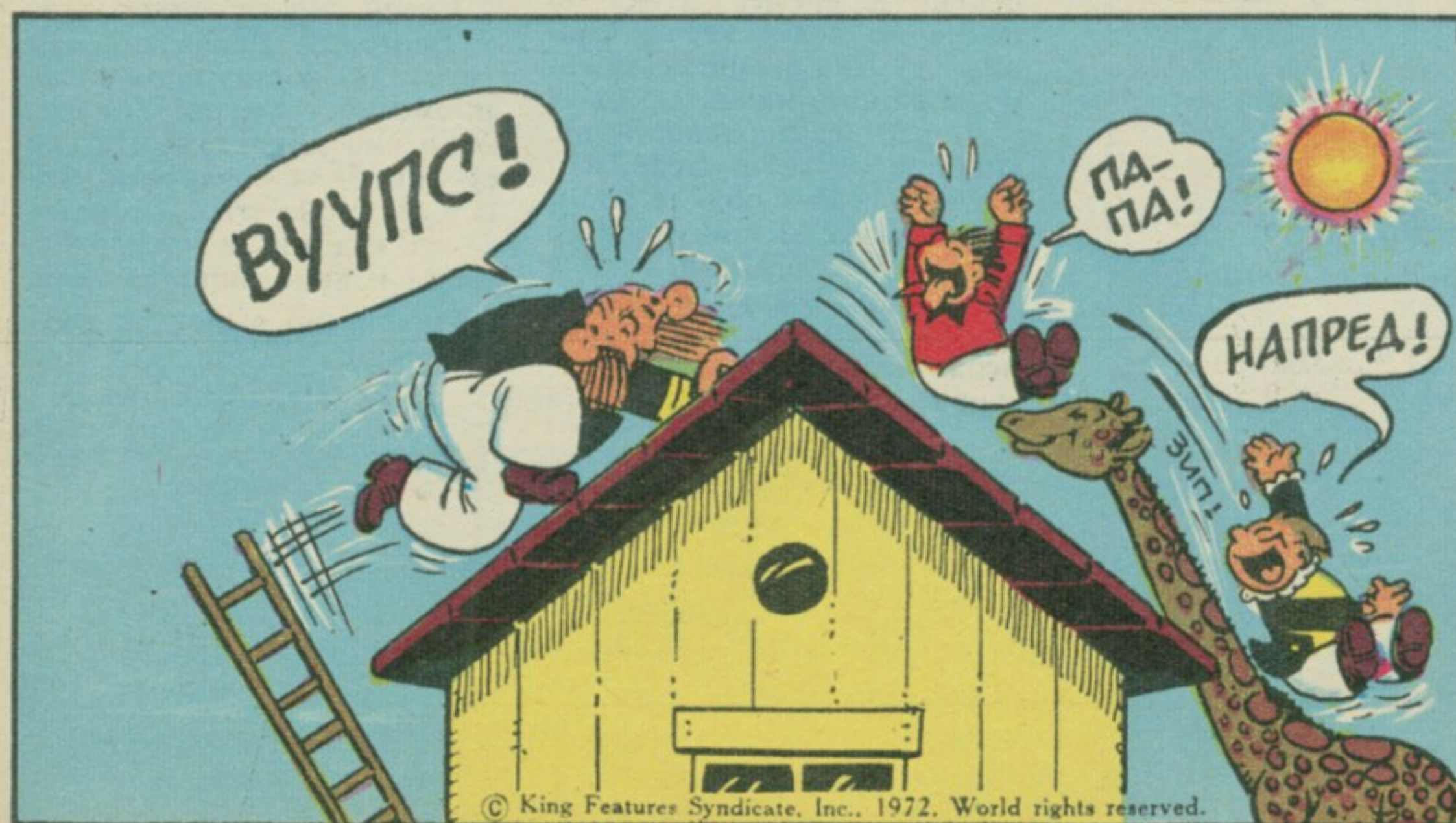
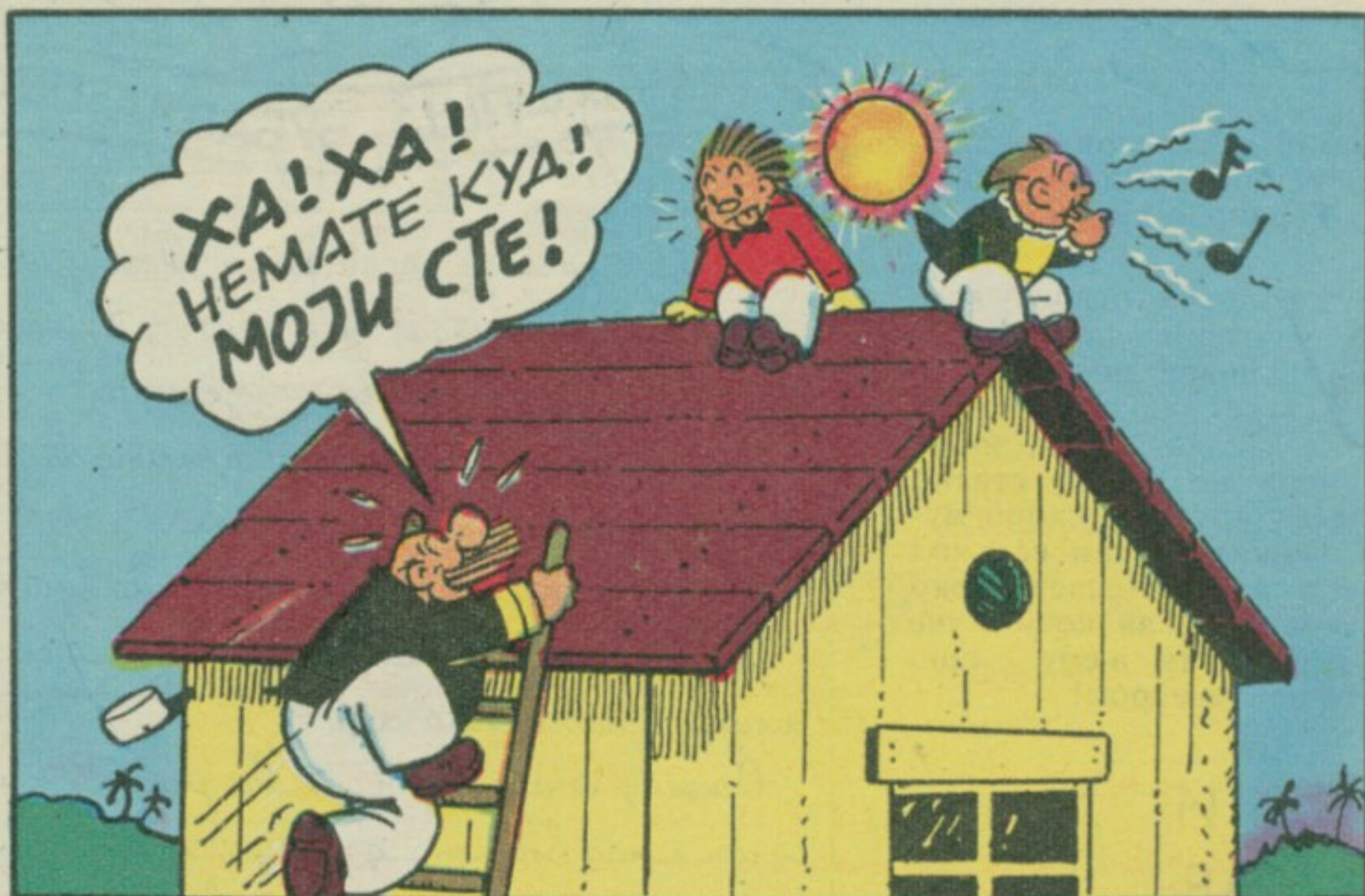
Срели смо се једног дана у Београду. Вероватно сам се и ја доста променила, променио се и он. Уопште, били смо другачији. Путеви су нам били различити, али остала је она стара симпатија. И кад ми је предложио да се нађемо, пристала сам.

Имали смо о чему да разговарамо.

Неда Спасојевић

ПОЗИВ
ЧИТАОЦИМА!

Ако сте доживели занимљиву ђачку љубав, опишите догађај и пошаљите „Забавнику“. Најинтересантније прилоге ћемо објавити и хонорисати са 250,00 динара. Очекујемо да се јаве и старији и млађи читаоци. Пишите на машини или руком, али да не буде дуже од три странице. Свој истинити доживљај, срећан, тужан или комичан, пошаљите „Политикином забавнику“, Македонска 29, 11001 Београд, са назнаком ЋАЧКА ЉУБАВ.

ПРЕМА
ПРИЧИ
ЕДГАРА
АЛЛАНА
ПОА

ЗЛАТНИ ЈЕЛЕНАК

СВЕ ЈЕ ПОЧЕЛО
ЈЕДНОГ ОКТОБАР-
СКОГ ЈУТРА
НА
МОЧВАРНОЈ
ОБАЛИ ОСТРВА
САЛИВЕН, БЛИЗУ
ЧАРЛСТОНА У
ЈУЖНОЈ
КАРОЛИНИ.

ВИЛИЈЕМ ЛЕТРАН ЈЕ ПОШАО
СА СВОЈИМ СЛУГОМ ЈУПИТЕРОМ
У ЛОВ НА БАРСКЕ ПТИЦЕ.

ПОГЛЕДАЈ, ЈУПЕ,
ОВО ЈЕ
НЕКАД БИО
БРОДИК.

АХ! ЈА
НЕ БИО
РАДО НА ОВАЈ
БРОДИК!

АЛИ... ПОСТ!
ПАС ЈЕ
НАМИ-
РИСАО
ПТИЦЕ...

СПРЕМАН
САМ!

ЕВО
ИХ!

АЛИ ЛЕТРАН НИЈЕ
ОПАЛИО. СА
УПЕРЕНОМ ПУШКОМ
ЈЕ НЕШТО
ПОСМАТРАО...

АЛИ
ГОСПОДАРУ,
КАКО ТО?
ПТИЦЕ ПОБЕГЛИ
А ТИ НЕ
ПУЦАТИ?

БУТИ,
ЈУПЕ...
ПОГЛЕ-
ДАЈ
ОВО!

ПТИЦА ИМА КОЛИ-
КО ВОЛИШ...
АЛИ ОВАКВОГ
ЈЕЛЕНКА
ЗАИСТА НИКАД
НИСАМ ВИДЕО!

ПОГЛЕ-
ДАЈ!

ЗЛАТО!
ЗЛАТНИ
ЈЕЛЕ-
НАК!

УКВА-
ТИЋУ
ГА!

ЛЕТРАН ЈЕ ПРУЖИО
РУКУ ДА УХВАТИ
ЈЕЛЕНКА...

ОХ!
УЈЕО
МЕ!

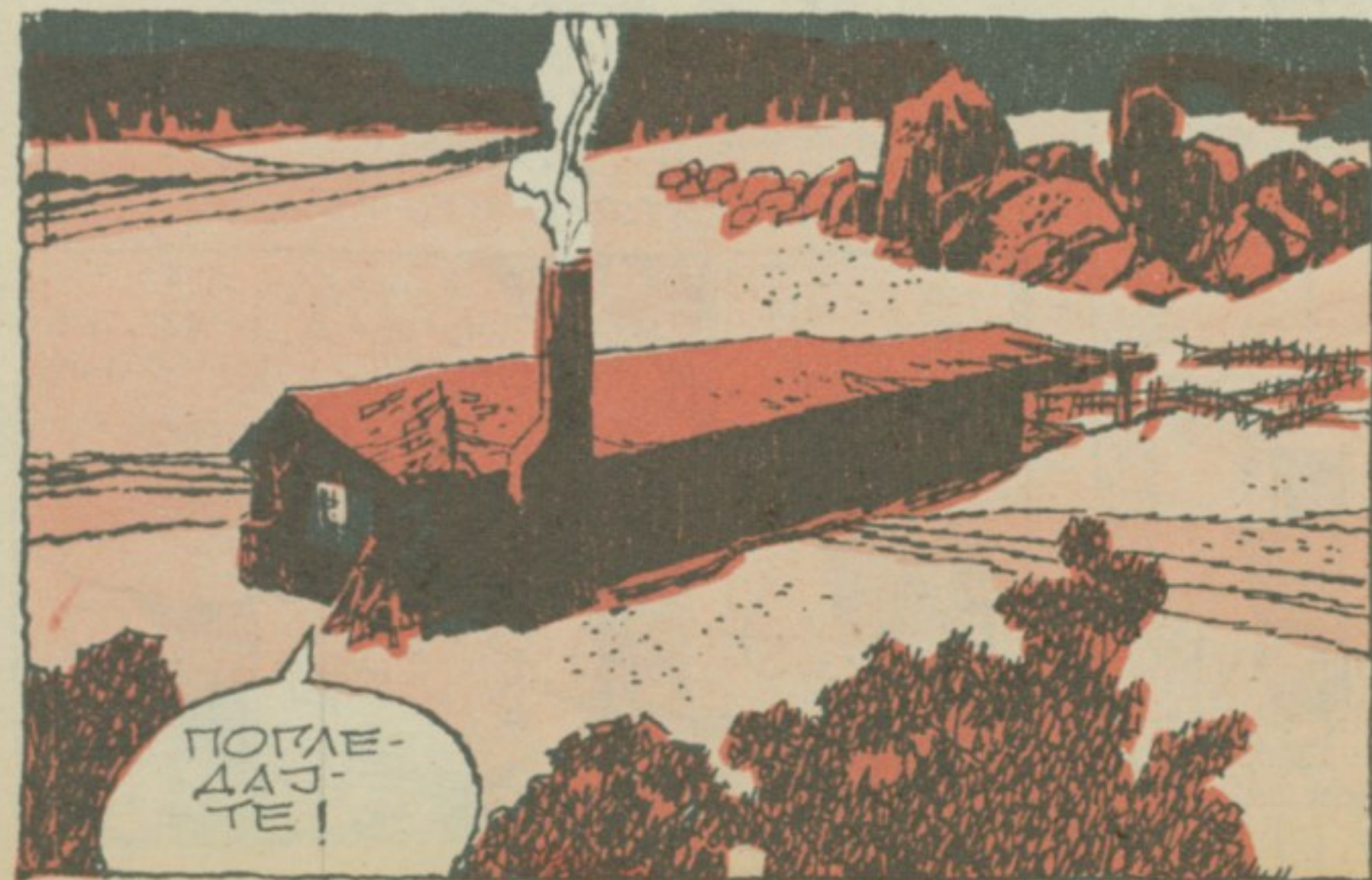
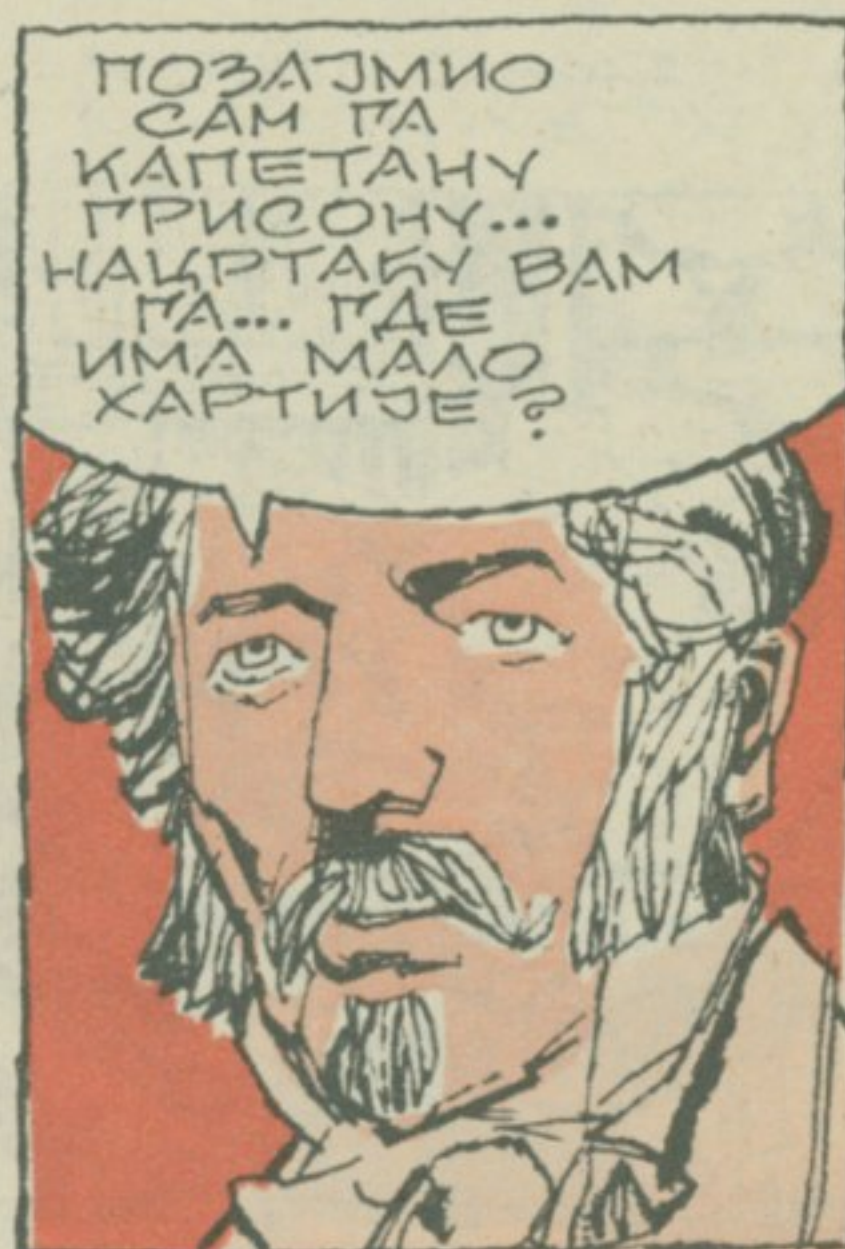
ЛЕГРАН И ЈУПИТЕР КРЕНУЛИ СУ ТАДА ПРЕМА СВОЈОЈ ЛОВАЧКОЈ КОЛИБИ НА КРАЈЊЕМ ИСТОКУ ОСТРВА...

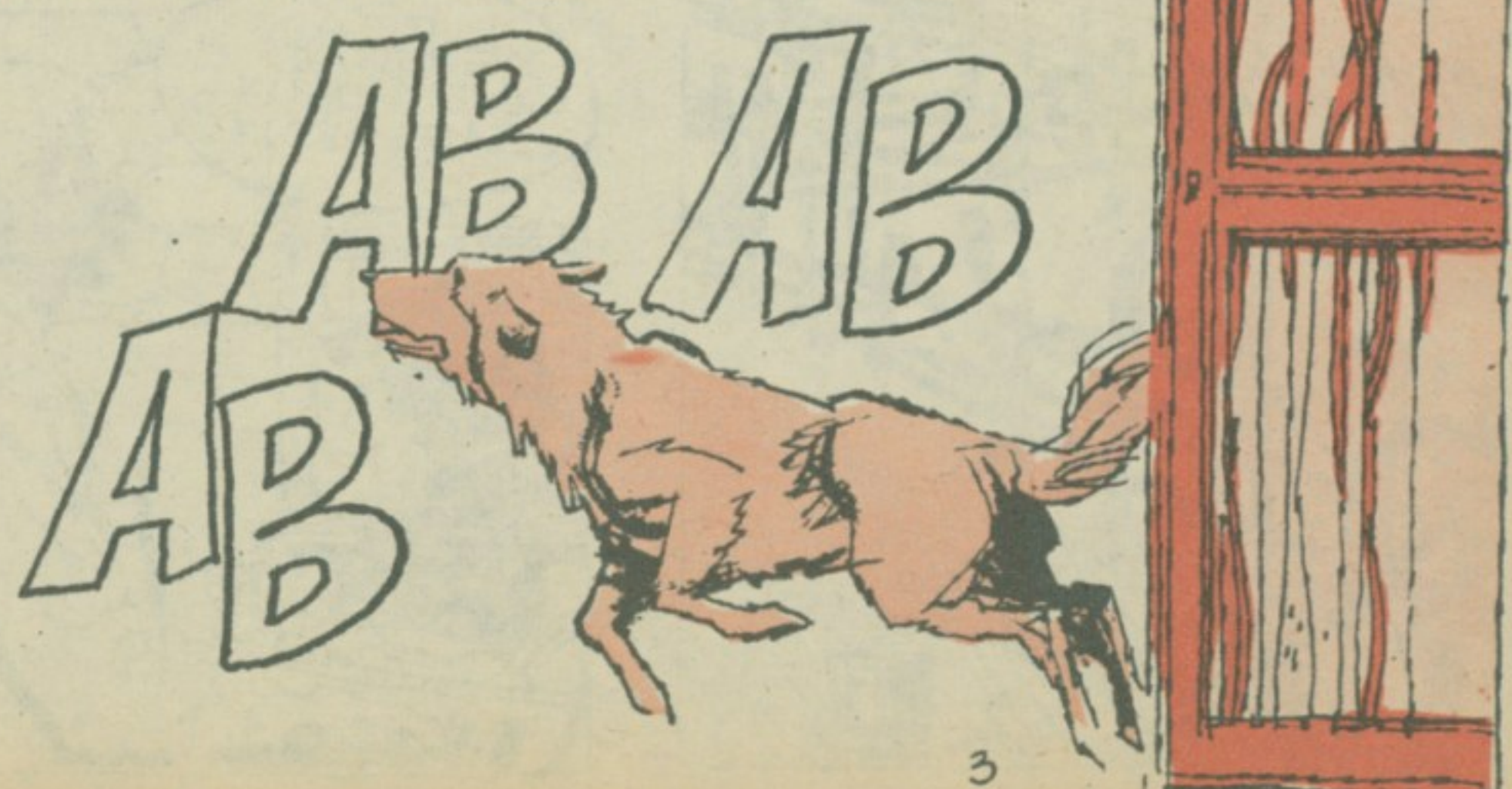
ЊИ СУ
МАЛО КАСНИЈЕ
ЛЕГРАН И ЈУПИТЕР
СТИГЛИ ДО КОЛИБЕ...

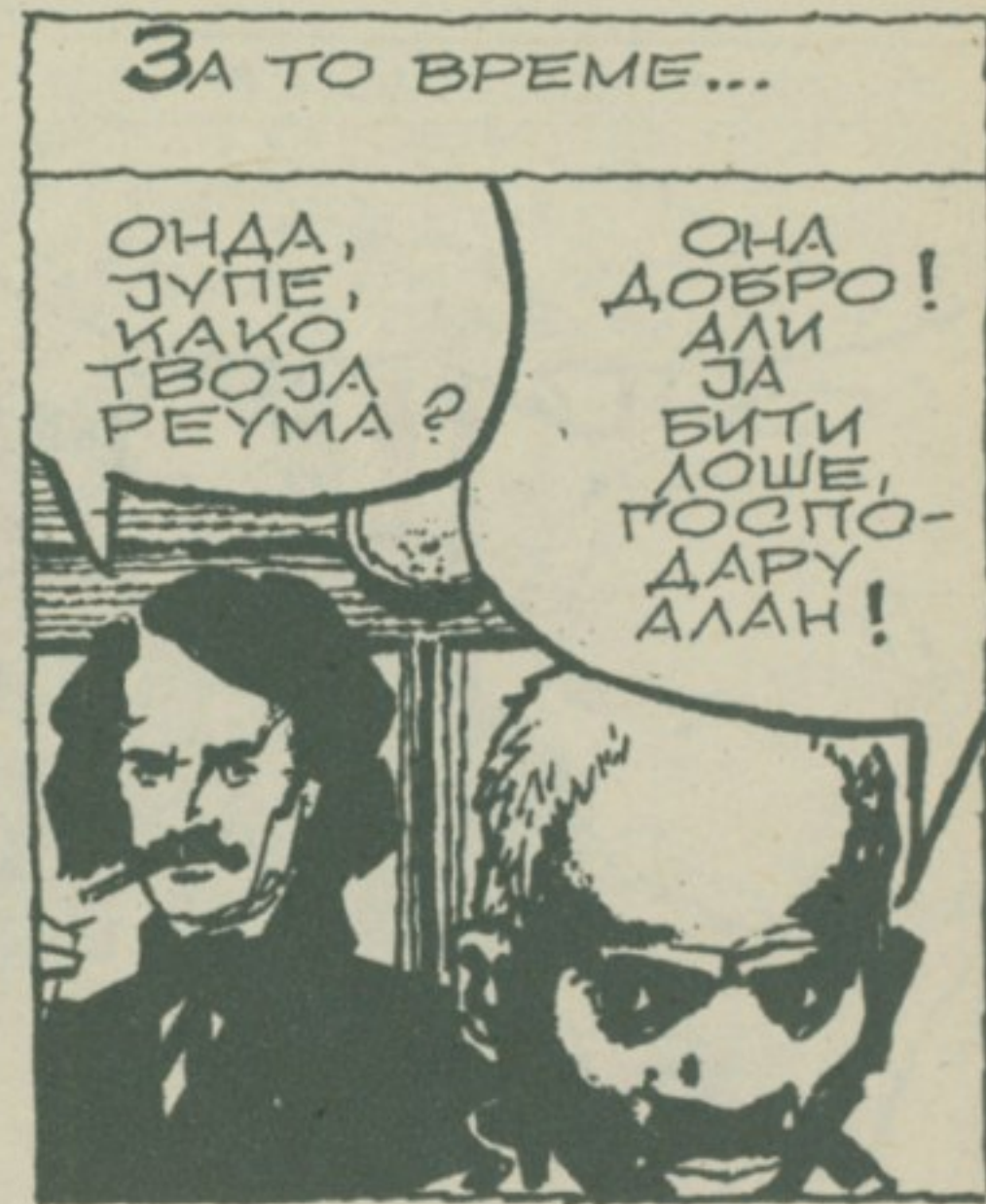

У СТВАРИ...

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

МАЛО КАСНИЈЕ, ЗА ВЕЧЕРОМ...

ПРОШЛО
ЈЕ МЕСЕЦ ДАНА.
ПРИЈАТЕЉИ
СЕ НИСУ ПОНО-
ВО ВИДЕЛИ.
АЛАН
ЈЕ У
СВОЈОЈ
КУЋИ У
ЧАРЛСТОНУ
РАДИО
НА
ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ.
КАД,
ЈЕДНОГ
ДАНА...

ЏЕНЕАДА СЕ ПОЈАВИО
ЈУПИТЕР...

ЈУПЕ,
КОЈИ ТЕ
ВЕТАР
ДОНОСИ? КАКО
ТВОЈ
ГОСПОДАР?

О, ОН
ЛОШЕ! МНОГО
БОЛЕСТАН! ЈОШ
У КОЛИБИ!

БОЛЕС-
ТАН?
ШТА МУ
ЈЕ?

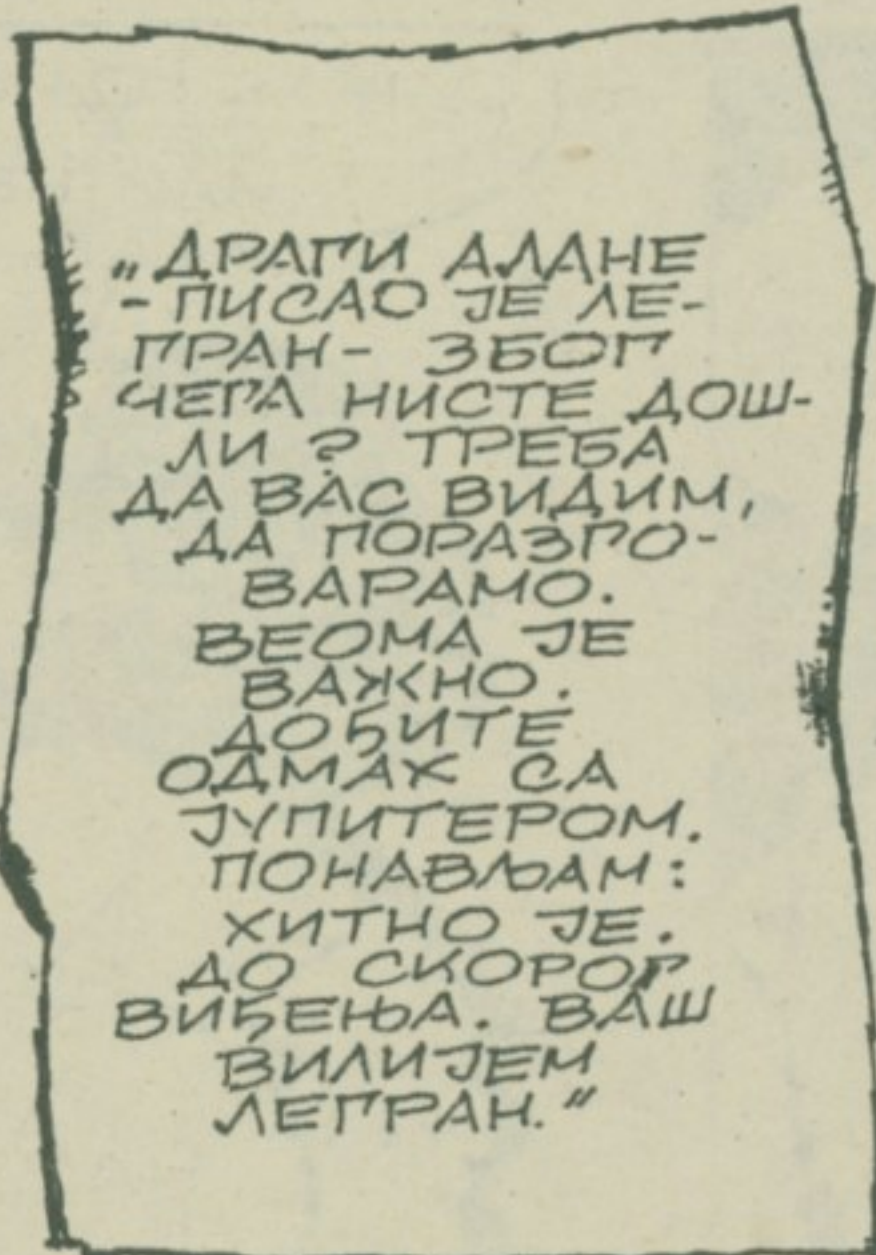

ОН ЛУД!
ЗЛАТНИ
ЈЕЛЕНАК ГА
УГРИСТИ И
НАПРА-
ВИТИ
ДА ОН
ЛУД!

ГОВОРИ-
ТИ САМ,
ПИСАТИ,
РАЧУНА-
ТИ...
ЛУД,
КАЖЕМ ЈА!
АЛИ,
ГОСПОДА-
РУ, ЈА
ДОНЕТИ
ТЕБИ
ПИСМО
ОД ОН.
ЕВО.

"ДРАГИ АЛАНЕ
- ПИСАО ЈЕ ЛЕ-
ГРАН - ЗБОГ
ЧЕГА НИСТЕ ДОШ-
ЛИ? ТРЕБА
ДА ВАС ВИДИМ,
ДА ПОРАЗРО-
ВАРАМО.
ВЕОМА ЈЕ
ВАЖНО.
ДОБИТЕ
ОДМАХ СА
ЈУПИТЕРОМ.
ПОНАВЉАМ:
ХИТНО ЈЕ.
ДО СКОРОР
ВИЂЕЊА. ВАШ
ВИЛИЈЕМ
ЛЕГРАН."

ПА ДОБРО,
КАД ЈЕ ТАКО...
ИДЕМ С
ТОБОМ,
ЈУПЕ!

ДА,
КОЧИЈА
ЧЕКАТИ
НАПОЛУ!

ЛОПАТЕ,
КОСА... ШТА
ЋЕ ВАМ ТЕ
АЛАТКЕ
НА ОСТРВУ?

НЕ
ЗНАТИ!
ЈА
РЕКИ
ВАМА:
МОЈ
ГОСПОДАР
ЛУД!

ЈУПИТЕР И АЛАН СТИГЛИ СУ ДО КОЛИБЕ НА ОСТРВУ...

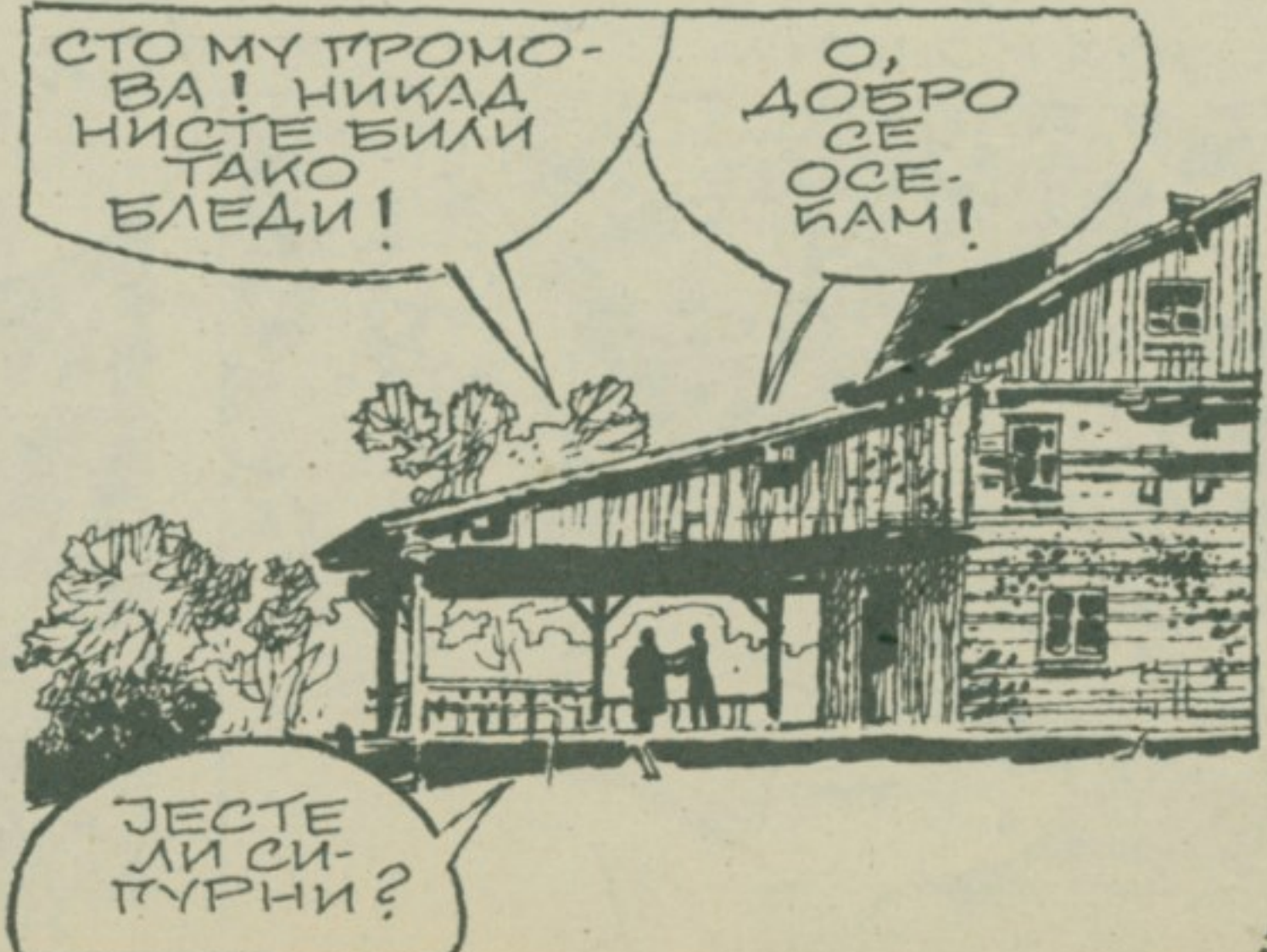
ЕВО
ВАС...
НАЈЗАД!

ДРАГИ,
ЛЕГРАНЕ...

СТО МУ ПРОМО-
ВА! НИКАД
НИСТЕ БИЛИ
ТАКО
БЛЕДИ!

О,
ДОБРО
СЕ
ОСЕ-
ЉАМ!

ЈЕСТЕ
ЛИ СИ-
ГУРНИ?

СВАКАКО. АХ... ДА...
СЕЋАТЕ ЛИ СЕ
ОНОГ МОГ
ЈЕЛЕНКА?

СВА-
КАКО!

ЕВО ГА!

ДА, ЗАИСТА ЈЕ
ИЗВАНРЕДАН!
И КАКО ЈЕ
ТЕЖАК.
КАО
ДА ЈЕ ОД
ЗЛАТА!

ЗЛАТАН?
У ПРАВУ
СТЕ...
ТО ЈЕ ЗАИСТА
ЗЛАТНИ
ЈЕЛЕНАК,
ХА, ХА!

ЛЕГРАНЕ, ВИ
СТЕ БОЛЕСНИ.
ПОСЛУШАЈТЕ
МЕ: БОЉЕ
ДА ЛЕГ-
НЕТЕ!

ЈА БО-
ЛЕСТАМ?
ОПИ-
ПАЈТЕ
МОЈ
ПУЛС!

НОРМАЛАН ЈЕ,
ТАЧНО. АЛИ
ТО НЕ
ЗНАЧИ ДА
НИСТЕ БОЛЕС-
НИ...

НИ-
САМ ВАС
ЗА ТО
ПО-
ЗВАО!

НЕТО
ЗАШ-
ТО?

ДА МИ ПОМОГ-
НЕТЕ У
ИСТРАЖИ-
ВАЊУ
ОСТРВА!

ОС-
ТРВА? А
КАДА?

ОДМАХ! ОДЛУЧИТЕ
СЕ! ДА
ИЛИ НЕ?

ПА... ДА,
НАРАВНО...

ТАКО СУ ЊИХ ТРОЈИЦА ПОШЛИ
У ПРАЋЊИ ПСА ТОМИ-
ЈА. БИЛО ЈЕ СВЕЖЕ, ВЕ-
ТРОВИТО ПОПОДНЕ...

КАД СУ ИЗБИЛИ С ДРУГЕ
СТРАНЕ ШУМЕ...

НЕОБИЧАН
ПРЕДЕО!
ДИВАЉ,
ПУСТ!

ДА! УПОТРЕБИ
КОСУ,
ЈУПИТЕ!

ЈУПИТЕР ЈЕ КРЧИО ПУТ КОСОМ...

СЛУЈТЕ, ЛЕГРАНЕ...
ОЧИГЛЕДНО НЕ
ИДЕМО У ЛОВ...
КУДА НАС
ОЧАА
ВОДИТЕ?

ВИДЕКЕТЕ,
ВИДЕ-
КЕТЕ!

НАЗАД СУ СТИГЛИ ДО ЈЕДНОГ
ПРОПЛАНКА СА УСАМЛЕ-
НИМ СТАРИМ СТАВЛОМ...

СТИГЛИ
СМО!

ГДЕ
СМО
ТО
СТИГЛИ?

ЈУПЕ!

ДА,
ГОСПО-
ДАРУ?

ПЕЊИ СЕ НА ДРВО
СВЕ ДОК ТИ НЕ
КАЖЕМ ДА
СТАНЕШ!

ДОБРО,
ГОСПОДАРУ!
ЈА СТАРАЦ
АЛИ СВА-
КАКО
ПЕЊА-
ТИ!

И ПОНЕСИ
ОВО
СА
СОБОМ!

ЗЛАТНИ
ЈЕЛЕНАК?
О, НЕ, НЕ!

ШТА? УСУ-
БУЈЕШ СЕ ДА НЕ
ПОСЛУШАШ СВО-
ГА ГОСПОДАРА?

ЈА?...
СВАКАКО НЕ
... ДАЈ МИ
ЗЛАТНИ
ЈЕЛЕ-
НАК...

... УВЕК
ЉУТИТИ
НА
СИРОМАШНИ
СТАРИ
ЈУПИ-
ТЕР...

МАЛО КАСНИЈЕ,
СА ДРВЕТА...

ГОСПОДАРУ,
ЈА ВРЛО ВИСО-
КО! ТРЕБА
СТАТИ?

ПЕТ!

КОЛИКО
ГРАНА И-
МА ИС-
ПОД
ТЕБЕ?

ЈОШ СЕ
ПЕЊИ И ЗАУС-
ТАВИ СЕ НА
СЕДМОЈ ГРАНИ И
ПУЗИ ПО ЊОЈ ДОК
НЕ ВИДИШ НЕШТО
НЕОБИЧНО!
РАЗУМЕШ?

НЕШТО НЕ-
ОБИЧНО?
АЛИ
ЛЕП-
РАНЕ...

НИШТА,
НИШТА.
УМИ-
РИТЕ
СЕ,
АЛАНЕ!

ЈУПИТЕР СЕ ПОЛАКО ВУ-
КАО ПО ГРАНИ...

ПРО-
КЛЕТИ
ЈЕЛЕНАК...
ШТО
САДА ЈА
ВИДЕТИ
НА
ДРВО?

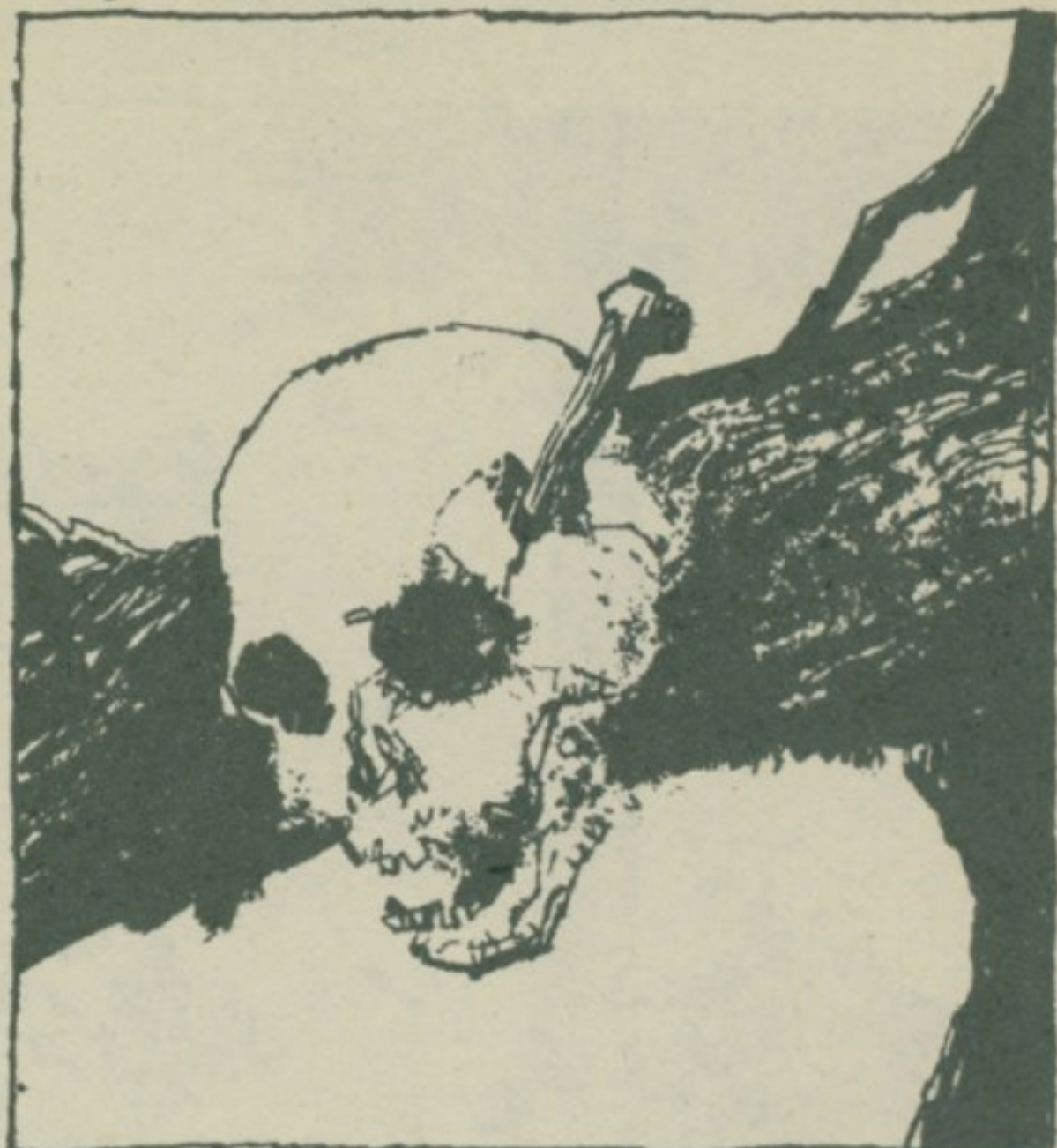

ОХ!

ГОС...
ГОСПОДАРУ...
ЈА ВИДЕТИ ЊУ...
ЛОБАЊА
ЗАКУЦАНА
СА ЕКСЕР...
ЈА САВ
ТРЕСТИ...

ЛЕВО ШТА ЈЕ
ЈУПИТЕР УГЛЕДАО...

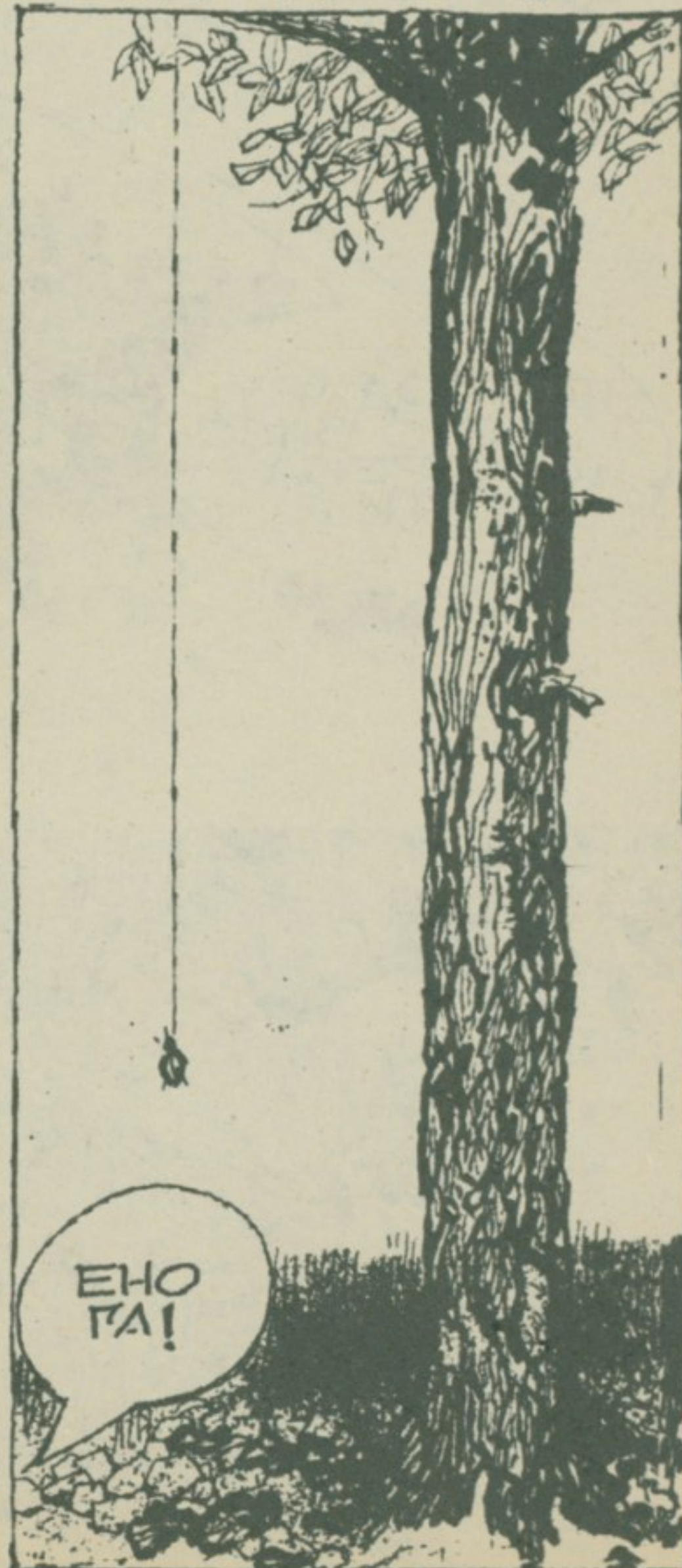
ОДЛИЧНО! УЗМИ
ЈЕЛЕНКА И
КРОЗ ЛЕВО ОКО
СПУСТИ ГА
ДА ВИСИ ПРЕМА
ЗЕМЉИ!
РАЗУМЕШ?

А... ДА. СИРОМАШНИ
ЈУПИТЕР
СЛУШАТИ...

МАЛО КАСНИЈЕ...

ЕНО
ГА!

СПУСТИ ГА СА-
ДА, ЈУПЕ!
ОНДА
СИЏИ!

СЛУШАЈ-
ТЕ,
ЛЕПРА-
НЕ...

НЕ САДА...
МОЛИМ
ВАС,
АЛАНЕ!

ЈЕЛЕНАК ПАДЕ НА ЗЕМЉУ...

ДОБРО. ПОМОЗИ-
ТЕ МИ САДА,
АЛАНЕ!

ШТА
ТРЕБА
ДА
УРАДИМ?

ПРЕМА ЛЕ-
ГРАНОВОМ УПУТСТВУ,
АЛАН ЗАБОДЕ
КОЧИЈ НА МЕСТУ ГДЕ
ЈЕ ЈЕЛЕНАК ПАО...

ЕВО! ОВО ЈЕ ТО МЕСТО!
ГОСПОДО, А САДА
ЛОПАТЕ У
ШАКЕ!

ВЕК ЈЕ БИЛО ПАЛО
ВЕЧЕ КАД СУ
ПОЧЕЛИ ДА
КОПАЈУ...

... И ПОСЛЕ ЈЕДНОГ ЧАСА...

ЛЕГРАНЕ, ИЗВИ-
НИТЕ, ШТАТО
НАМЕРАВАТЕ?
ДА ДОБЕТЕ
ДО ЦЕНТРА
ЗЕМ-
ЉЕ?

НА
ПОСАО,
МОЛИМ
ВАС!

КОПАТИ
И НИШТА НА-
БИ... ХМ...
ТО МЕНИ
НЕ СВИ-
БАТИ!

ОДЈЕДНОМ СЕ ТОМИ ЗБОГ НЕ-
ЧЕГА УЗНЕМИРИО...

ШТА
ТИ ЈЕ
ТОМИ?

ЗАТИМ ПАС ПОЧЕ ДА
ЉУШКА И КОПА...

ГЛЕ-
ДАЈ-
ТЕ!

АВ АВ

НЕШТО
ЈЕ
НАЉУ-
ШИО!

А ОНДА СЕ УКАЗАШЕ...

БОЖЕ
МОЈ...
ЉУДСКЕ
КОСТИ!

КОПАЈМО
ДАЉЕ!
ТУ
СМО!

ОК,
ЈАДНИ
ЈУПИ-
ТЕР!

НАСТАВИЛИ СУ ДА КОПАЈУ...

НОЖ...
СТАРИ
НОЖ,
ЛЕПРАНЕ!

А ОВО
БИТИ
ЗЛАТАН
НОВАЦ!

ЈЕСТЕ ЛИ САД
РАЗУМЕЛИ?
КОПАЈ-
МО!

МАЛО КАСНИЈЕ...

НЕШТО ИМА...
МОЈА ЛОПАТА
ЈЕ У НЕШ-
ТО УДА-
РИЛА!

ДА! И МО-
ЈА!

САНДУК!
САНДУК!

ЈЕДВА СУ ИЗВУКЛИ ТЕЖАК ОКОВАНИ
САНДУК...

...ЈАДАН
ЈА, ШТА
БИТИ
У ТАЈ
САНДУК?

ОТВОРИТЕ
ГА, ЛЕП-
РАНЕ!

ДА, ДА...

ЕВО!

БЛАГО
КАПЕТАНА
КИДА!

ДА. БИЛО ЈЕ ТУ
НАКИТА, НОВЦА И ДРА-
ГОГ КАМЕЊА.
НЕПРОЦЕЊИВО
БЛАГО!
АЛАН,
ЛЕПРАН И
ЈУПИТЕР
ДОБРО
СУ СЕ
НАМУЧИ-
ЛИ
ДОК СУ
ПА
ПРЕНЕЛИ
У КО-
ЛИБУ.

СЛЕДЕЋЕП ЈУТРА...

ЛЕПРАНЕ,
ОБЈАСНИТЕ МИ
НАЈЗАД ШТА
СВЕ ОВО
ЗНАЧИ! КАКВЕ ВЕЗЕ
ИМА ЈЕЛЕНКА СА
БЛАГОМ КАПЕТАНА
КИДА?

ОБЈАС-
НИКУ ВАМ...
СВАКАКО!

ЗНАТЕ ДА
СМО НАШЛИ ЈЕЛЕНКА
И ДА МЕ ЈЕ ОН
УЈЕО! ТАДА
ПА ЈЕ ЈУПИТЕР
УМОТАО У ПАРЧЕ
ХАРТИЈЕ КОЈУ ЈЕ
НАШАО НА ОБАЛИ...
НЕДАЛЕКО ОД
ОЛУПИНЕ НЕКОГ
СТАРОГ
ЧАМЦА...

ЛЕПРАН ЈЕ
НАСТАВИО СВОЈУ ПРИЧУ:
"НА ТОЈ ХАРТИЈИ
САМ, НЕКОЛИКО
САТИ КАСНИЈЕ, НАЦРТАО
ЈЕЛЕНКА... БИЛИ
СТЕ БЛИЗУ
КАМИНА..."

"У ТОМ
ТРЕНУТКУ ЈЕ УШАО ТОМИ
И ПОЧЕО ДА ОД РАДОС-
ТИ СКАЧЕ НА ВАС
И ВИ СТЕ
ИСПУСТИЛИ
ХАРТИЈУ
ПОРЕД
ВАТРЕ..."

РЕКОСТЕ
МИ ТАДА...

ЗА-
МАЛО
ДА
ВАШ
ЦРТЕЖ
ЗА-
ВРШИ
У
ВАТРИ...

„ЉЕЛУ САМ НОК РАЗМИШЉАО.“

„... А ОДМАХ ЗАТИМ...“

НАШЛИ СТЕ,
ЗНАЧИ,
ЈЕЛЕНКА
„МРТВАЧ-
КА
ГЛА-
ВА“?

ШТА
ВАМ ЈЕ?
ДАЈТЕ
ТО
ОВАМО!

„БИО САМ И САМ ЗАПРЕПАШЕН
ПА САМ СЕ ПОВУКАО ДА
РАЗМИСЛИМ. СЕКАТЕ ЛИ СЕ?“

... ЛОБАЊА! АЛИ ЈА
ЈЕ НИСАМ
НАЦРТАО!
А НА ХАРТИЈУ!
ЈЕ НИЈЕ
БИЛО!

... ОВО
НИЈЕ
ХАРТИЈА...
ОВО ЈЕ
ПЕРГАМЕНТ!
А НАШЛИ
СМО ГА
КРАЈ
ОЛУПИНЕ
БРОДИКА...

БРОДИК...
ПЕРГАМЕНТ,
МРТВАЧКА
ГЛАВА...
ПУСАРИ!

АЛИ ЗАШТО СЕ ПОЈАВИЛА ЛО-
БАЊА? АХ, РАЗУМЕМ!
ВАТРА ЈЕ УТИЦАЛА НА
МАСТИЛО... НЕ МОЖЕ
БИТИ ДРУГАЧИЈЕ!

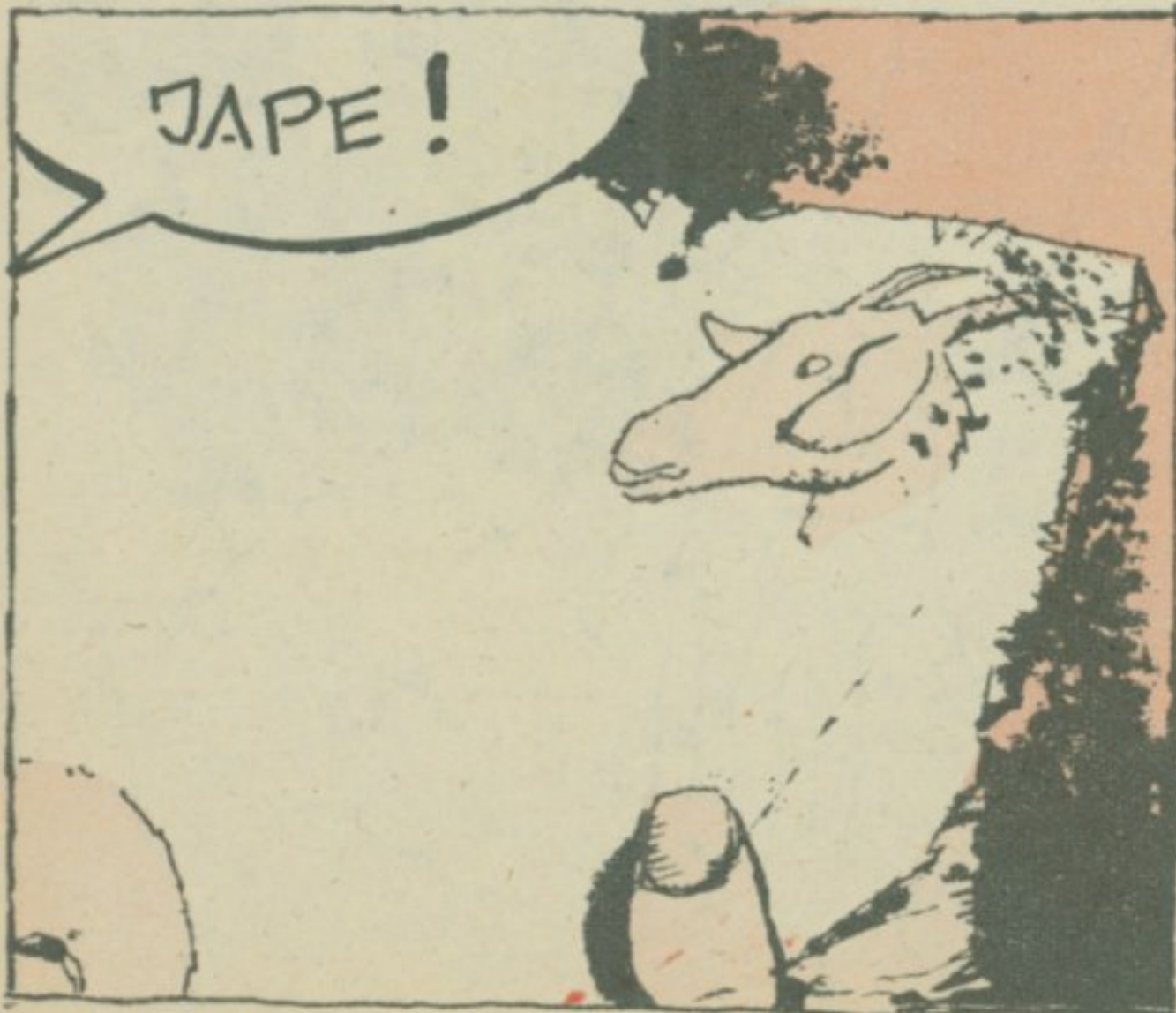
ПОСТОЈЕ
МАСТИЛА
КОЈА СУ
НЕВИДЉИВА
НА ХАРТИЈИ,
И СЛОВА
СЕ ПОЈАВЕ
ТЕК ОНДА
КАД СЕ
ХАРТИЈА
ПРИБЛИЖИ
НЕКОМ
ИЗВОРУ
ТОПЛОТЕ

„ВРАТИО САМ СЕ КАМИНУ И ПРИ-
БЛИЖИО ХАРТИЈУ ВАТРИ...“

ЕВО...
ПОЈАВЉУЈУ
СЕ НОВИ
ЗНАЦИ...

ЈАРЕ!

АЛАН МУ ТАДА УПАДЕ У
РЕЧ...

ЈАРЕ!
АЛИ ШТА
ТО
ЗНАЧИ?

НЕ РАЗУМЕТЕ?
ЈАРЕ СЕ НА ЕН-
ГЛЕСКОМ КАЖЕ
КИД... РАЗУ-
МЕТЕ? КАПЕ-
ТАН КИД! ОВО
ЈЕ БИО
ЊЕГОВ
ЗНАК!

НЕВЕРОВАТ-
НО!

АЛИ ТО
НИЈЕ СВЕ!
КАД САМ ЗАПРЕ-
ЖАО И ОПРАО
ПЕРГАМЕНТ, МОГАО
САМ ДА ОТКРИЈЕМ
И ДРУГЕ
ЗНАКОВЕ...
ЕВО, ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ!

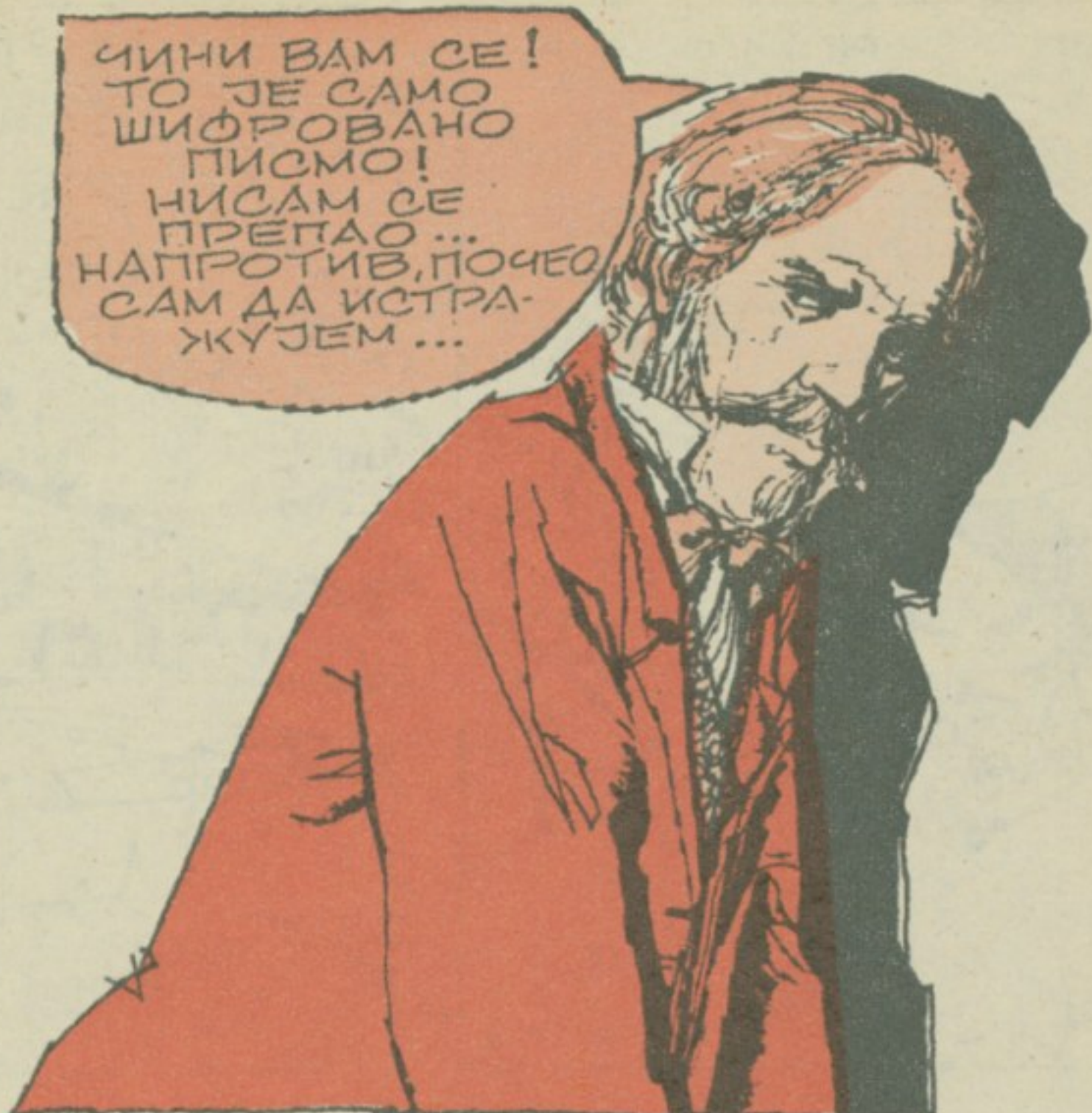
$53\ddot{+} + 305\ddot{)} 6^* : 4826)$
 $4\ddot{+}.) 4\ddot{+} : 806^* : 48 + 8960)$
 $85; 1\ddot{+} (: \ddot{+}^* 8 + 83(88)$
 $5^* : 46 (: 88^* 96^* ? : 8)^*$
 $\ddot{+} (: 485) : 5^* + 2 : \ddot{+}$
 $(: 4956^* 2 (5^* - 4)$
 $898^* : 4069285) ;)$
 $6 + 8) 4\ddot{+} : 1 (\ddot{+} 9 :$
 $48081 ; 8 : 8\ddot{+} 1 : 48 +$
 $85 ; 4) 485 + 528806^*$
 $81 (\ddot{+} 9 ; 48 ; (88 ; 4\ddot{+} ?$
 $34 ; 48) 4\ddot{+} ; 161 ; :$
 $188 ; \ddot{+} ? ;$

ШТА
ЛИ ЈЕ
ТО ?

ПОТПУНО
НЕЈАСНО,
ЗАР НЕ ?

ЈА
СЕ ТУ
УОПШТЕ
НЕ
БИХ СНАШАО...
НИ СТО
ГОДИНА ДА
ЖИВИМ !

ЧИНИ ВАМ СЕ !
ТО ЈЕ САМО
ШИФОВАНО
ПИСМО !
НИСАМ СЕ
ПРЕПАО...
НАПРОТИВ, ПОЧЕО
САМ ДА ИСТРА-
ЖУЈЕМ...

ЕВО
ОВДЕ !
 $85) ; 5^* + 2 : \ddot{+}$
 $(: 4956^* 2 (5^* - 4)$
 $898^* : 4069285) ;)$
 $6 + 8) 4\ddot{+} : 1 (\ddot{+} 9 :$
 $48081 ; 8 : 8\ddot{+} 1 : 48 +$
 $85 ; 4) 485 + 528806^*$
 $81 (\ddot{+} 9 ; 48 ; (88 ; 4\ddot{+} ?$
 $34 ; 48) 4\ddot{+} ; 161 ; :$
 $188 ; \ddot{+} ? ;$

У ЕНГЛЕСКОМ ЈЕ НАЈЧЕШЌЕ СЛОВО
"Е". "THE" ЈЕ ЧЛАН УЗ СВАКУ ИМЕНИЦУ...
ТРАЖИО САМ, ДАКЛЕ, ТРИ ЗНАКА КОЈИ
СЕ ЗАЈЕДНО ПОНАВЉАЈУ, А КОЈИ
СЕ ЗАВРШАВАЈУ ЗНАКОМ,
ЗА КОЈИ САМ МИСЛИО ДА ЈЕ "Е"...

НАШАО САМ ТРИ ЗНАКА
КОЈИ СЕ ПОНАВЉАЈУ
СЕДМ ПУТА : ТАЧКА
ЗАПЕТА И 48- ; 48...
ШТА ЈЕ ДРУГО МОГЛО
ДА БУДЕ НЕТО ЧЛАН
"THE", И ТАКО :
 $:= T 4 = H 8 = E.$
 $48081 ; 8 : 8\ddot{+} 1 : 48 +$
 $85 ; 4) 485 + 528806^*$
 $81 (\ddot{+} 9 ; 48 ; (88 ; 4\ddot{+} ?$
 $34 (48) 4\ddot{+} ; 161 ; :$
 $188 ; \ddot{+} ? ;$

БИО ЈЕ ТО
ПОЧЕТАК,
РАЗУМЕТЕ ?
ДАНИМА САМ
УПОРЕБИВАО,
ТРАЖИО
ВЕЗУ,
ПОМАЖУЋИ СЕ
РЕЧНИКОМ...

5 ПРЕДСТАВЉА

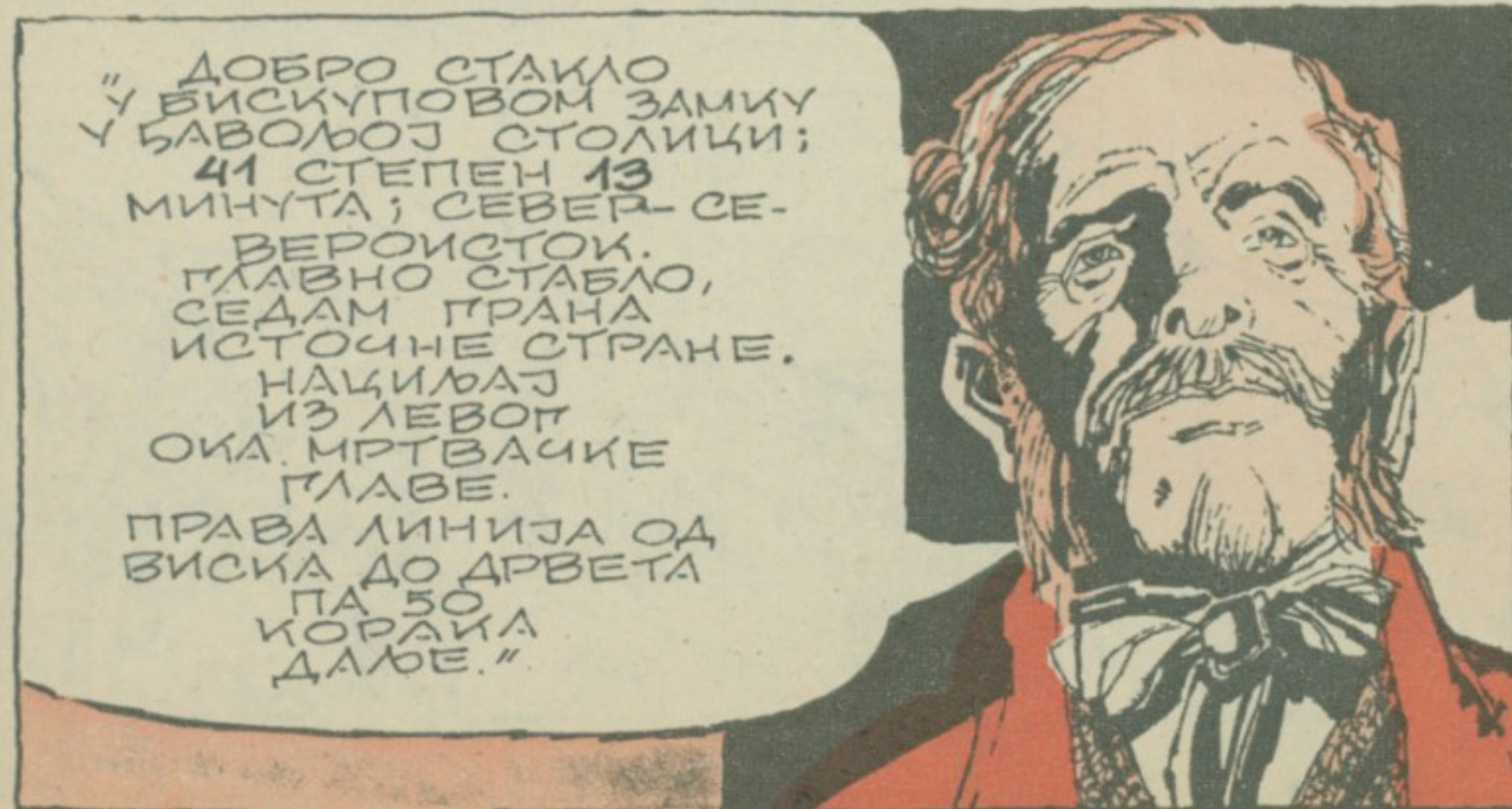
$+$ " "
 8 " "
 3 " "
 4 " "
 6 " "
 $*$ " "
 $\ddot{+}$ " "
 $($ " "
 $;$ " "

a
d
e
g
h
i
n
o
r
t

ИЗВАН-
РЕДНО !

БИЛО
ЈЕ
ЗАБАВНО.
ПРОЧИТАЈУ
ВАМ
ПРЕВОД
ШИФРЕ...

"ДОБРО СТАКЛО
У БИСКУПОВОМ ЗАМКУ
У БАВОЈОЈ СТОЛИЦИ;
41 СТЕПЕН 13
МИНУТА, СЕВЕР СЕ-
ВЕРОИСТОК.
ГЛАВНО СТАБЛО,
СЕДАМ ГРАНА
ИСТОЧНЕ СТРАНЕ.
НАЦИЈАЈ
ИЗ ЛЕВОГ
ОКА МРТВАЧКЕ
ГЛАВЕ.
ПРАВА ЛИНИЈА ОД
ВИСКА ДО ДРВЕТА
ПА 50
КОРАКА
ДАЛЕ."

СТО МУ ПРОМОВА !
СВЕ ГОРЕ ОД ГОРЕ-
ПА ! КАКАВ СМИ-
САО ИМАЈУ ОВЕ
РЕЧИ ?

ПА, У
МОРНАРСКОМ
ЖАРГОНУ
"ДОБРО СТАКЛО"
ЗНАЧИ "ДОБАР
ДУРВИН",
ТОЛИКО
ЗА ПОЧЕТАК...

„НАЈЗАД...“

ЕВО! ОВЕ СТЕНЕ
СУ НЕКАД
НАЗИВАЛИ
БИСКУПОВ ДВОРАЦ!
ДАЈ ДОЛАР,
И ЗБОГОМ,
ГОСПО-
ДИНЕ!

„ЧИМ САМ ОСТАО САМ, ПОЧЕО
САМ ДА СЕ ПЕЊЕМ
УЗ ОНЕ ТОРЊЕВЕ
ОД СТЕНА...“

„КАДА САМ
СТИГАО НА ВРХ...“

КАВОМА
СТОЛИЦА!
ЕНО ЈЕ!
ДРУГА
НЕ МОЖЕ
ДА БУ-
ДЕ...

„ТАКО - НАСТАВИ
ЛЕГРАН - ДОБЕМ ДО ЊЕ...“

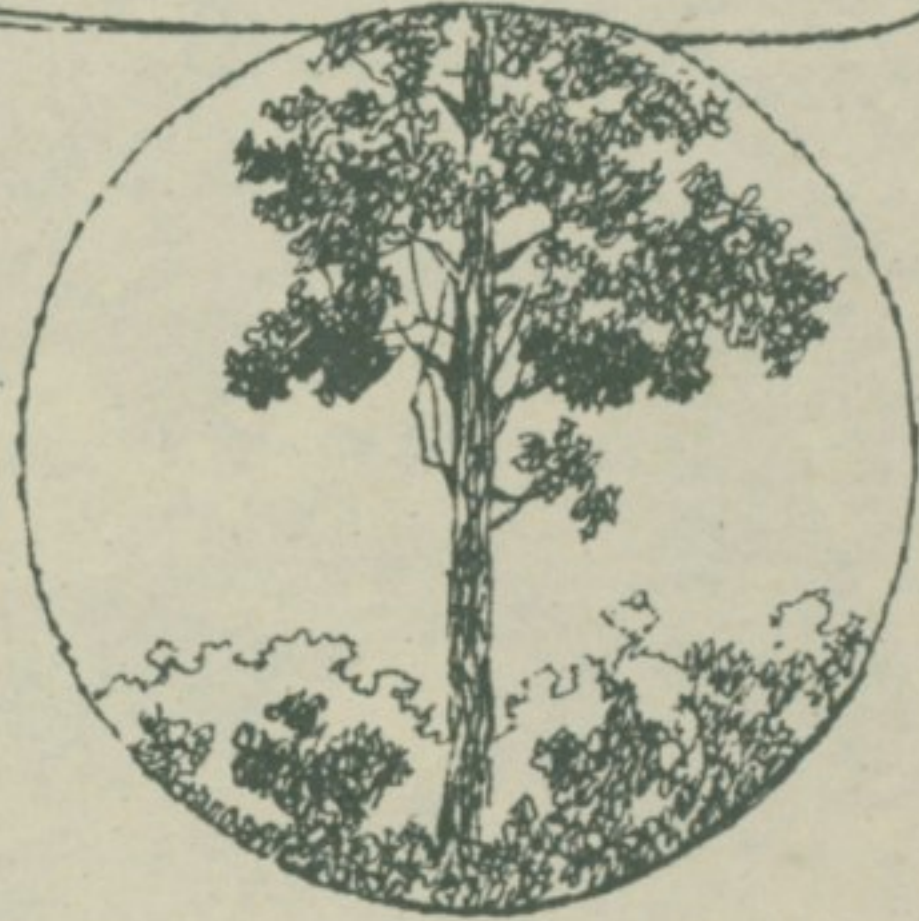

ПРИЛИЧНО ЈЕ
УДОБНА...
А САДА ДА
ПОГЛЕДАМ!

„УСМЕРИО САМ ДОГЛЕД У ПРАВ-
ЦУ СЕВЕР-СЕВЕРОИСТОК ПОД
УГЛОМ 41°13'...“

ДРВО... ДА ШИФРА
ГОВОРИ О СТАБЛУ...
А САДА
ГРАНЕ... НА
СЕДМОЈ ГРАНИ...

... НЕШТО СЕ
ВИДИ...
НЕШТО СЕ
БЕЛИ...

ЛОБА-
ЊА!

ОСТАТАК ЈЕ ЈАСАН!
ТРЕБА ДА КРОЗ
ЛЕВО ОКО ЛОБАЊЕ
СПУСТИМ КУПЛУ, ДА
ПОВУЧЕМ ПРАВУ
ЛИНИЈУ... И ДА ПО-
ГЛЕДАМ!

ЛЕПРАН ЈЕ
ЗАВРШИО СВОЈУ
ПРИЧУ...

ОСТАЛО
ВАМ
ЈЕ,
АЛАНЕ,
ПОЗ-
НАТО!

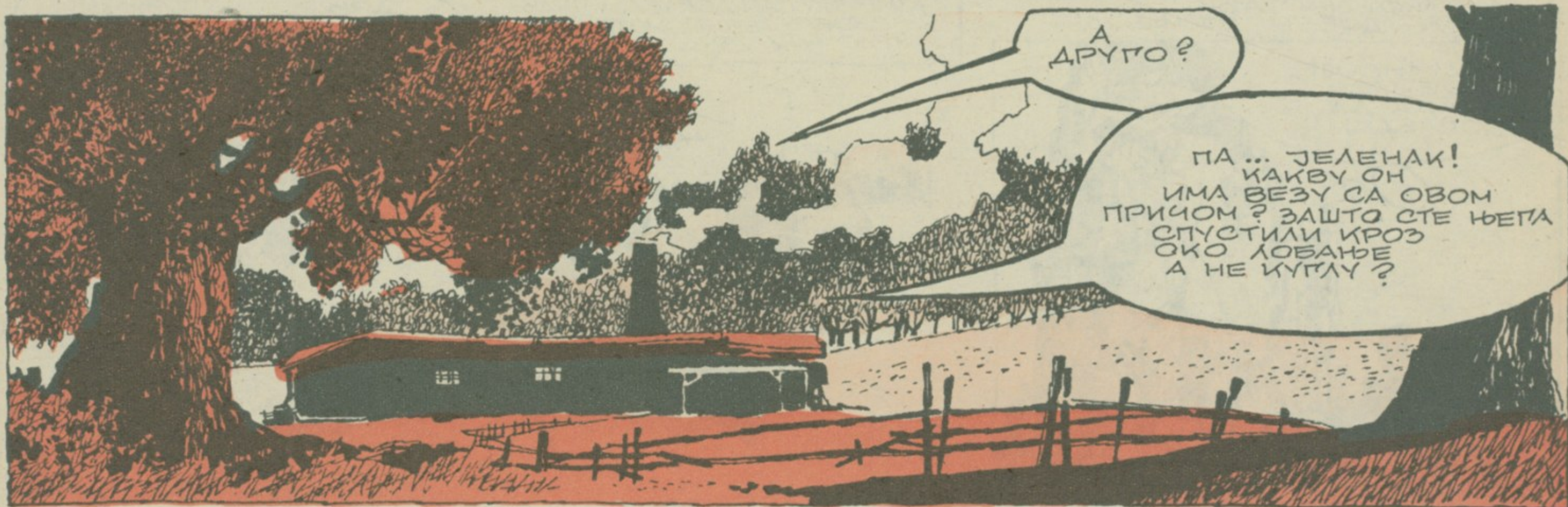

О ДА, МАЛИ
ЗЛАТНИ
ЈЕЛЕНАК, А
СТАРИ ЈУПИТЕР
БОЈАТИ СЕ ЊЕГА!
ХА, ХА! СТАРИ
ЈУПИТЕР,
НИЈЕ ТЕБЕ СТИД?
ОДГОВОРИТИ
МЕНИ, СТАРИ
КРНАК!
ХА, ХА, ХА!

ЈОШ ДВЕ
СТВАРИ, ЛЕПРАНЕ!
ПРВО:
ОНА ДВА
СКЕЛЕТА?

ТО СУ ВЕРО-
ВАТНО ЉУДИ КОЈЕ
ЈЕ КИД
УБИО ДА
НЕ ОТКРИЈУ МЕСТО
ГДЕ ЈЕ ЗАКОПАНО
БЛАГО.

А
ДРУГО?

ПА ... ЈЕЛЕНАК!
КАКВУ ОН
ИМА БЕЗУ СА ОВОМ
ПРИЧОМ? ЗАШТО СТЕ ЊЕГА
СПУСТИЛИ КРОЗ
ОКО ЛОВАЊЕ
А НЕ КУПЛУ?

НАЉУТИЛО МЕ
ТО ШТО СТЕ И ВИ
ПОМИСЛИЛИ ДА НИСАМ ПРИ
ЗДРАВЉОЈ ПАМЕТИ... ПА САМ
ХТЕО ДА СЕ МАЛО НА-
ШАЛИМ...

МАЛА
ПРЕДСТА-
ВА
ЗНАЧИ...

НА КРАЈУ,
ТО ЈЕ ЈЕЛЕНАК И
ЗАСЛУЖИО...
НИКАД НЕ БИСМО
ОТКРИЛИ БЛАГО ДА НИ-
САМ УЛОВИО
ЗЛАТНОГ
ЈЕЛЕНКА!

К
Р
А
Ј

ВЕЛИКЕ
АВАНТУРЕ
МИРА И
РАТА

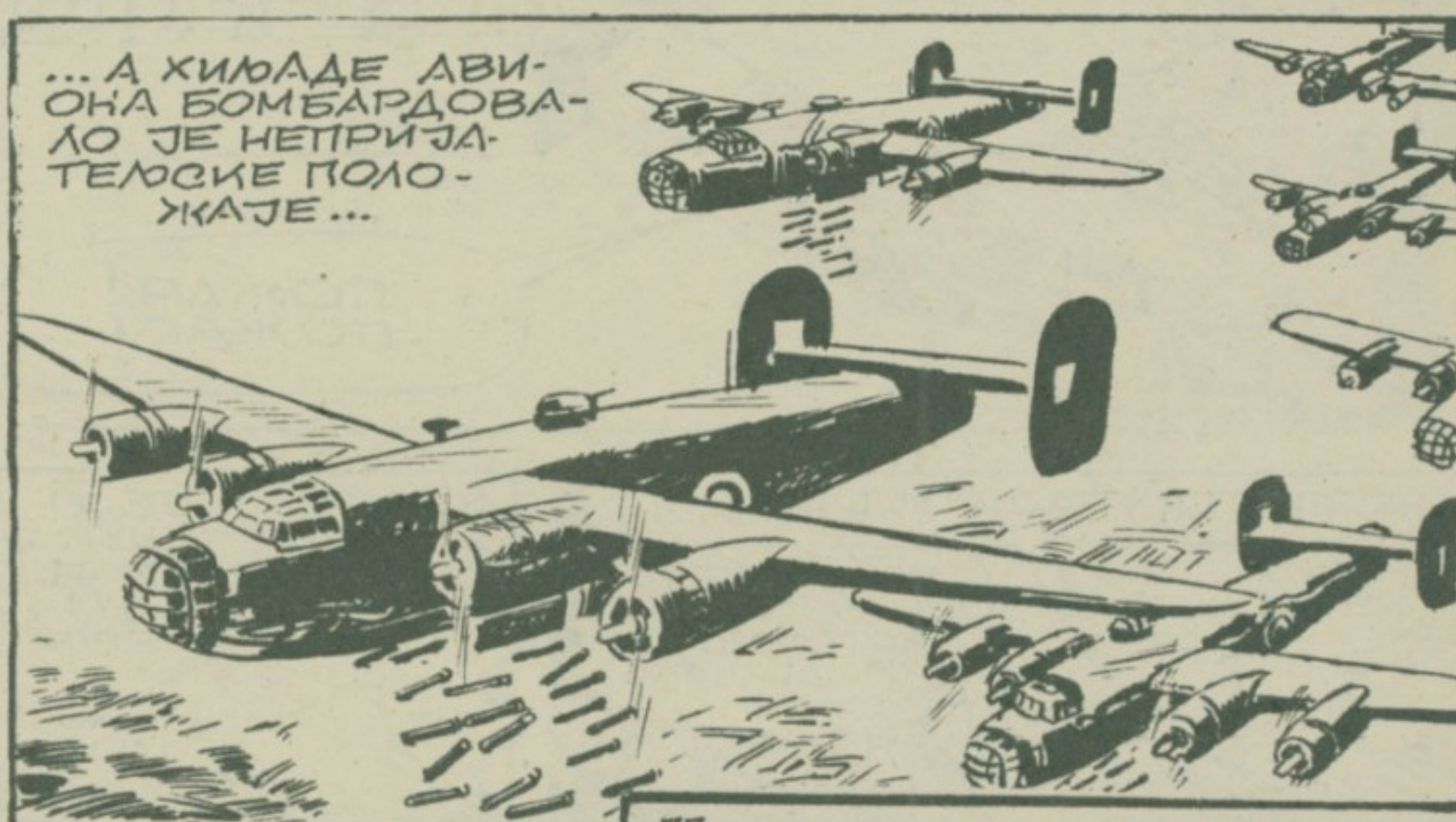
ВОЈНИК НА ЗВОНИКУ

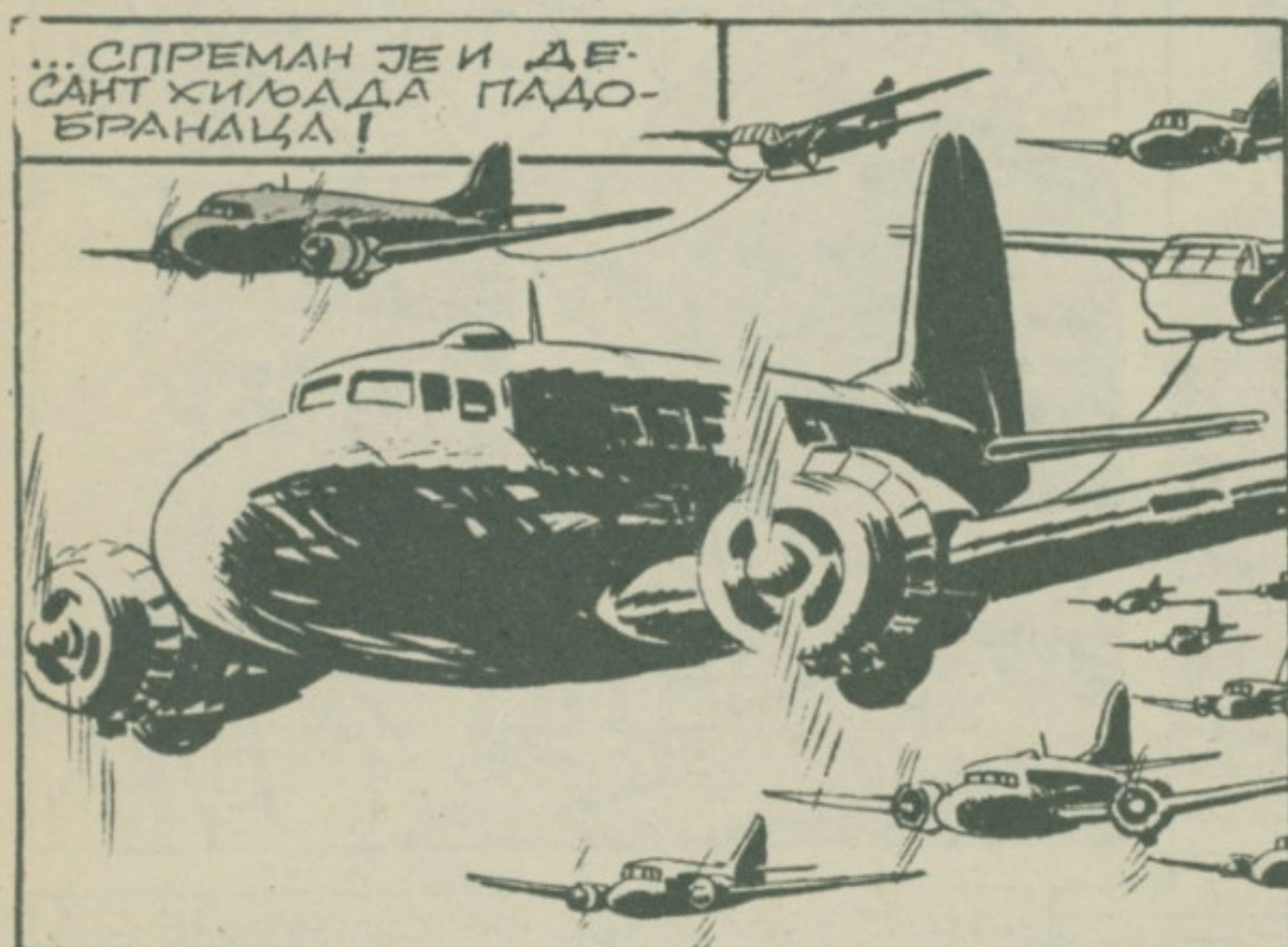
ШЕСТИ
ЈУН 1944.
САВЕЗНИЦИ
СУ СЕ
ИСКРЦАЛИ У
ОКУПИРАНУ
ФРАНЦУСКУ.

ВЕЛИКА ФЛОТА ПРИБЛИЖА-
ВАЛА СЕ ОБАЛИ
НОРМАНДИЈЕ...

... А ХИЉАДЕ АВИ-
ОНА БОМБАРДОВА-
ЛО ЈЕ НЕПРИЈА-
ТЕЉСКЕ ПОЛО-
ЖАЈЕ...

... СПРЕМАН ЈЕ И ДЕ-
САНТ ХИЉАДА ПАДО-
БРАНАЦА!

ОВО ЈЕ ИСТИНИТА ПРИЧА О
ВОЈНИКУ ЦОНУ СТИЛУ
ИЗ 505. ПУКА 82. ПА-
ДОБРАНСКЕ
ЈЕДИНИЦЕ.

ОЈА ЈЕДНОМ ОД 882 ТРАНСПОРТ-
НА АВИОНА КОЈИ ПРЕВОЗЕ
ПАДОБРАНЦЕ.

КАКО СТЕ, МОМЦИ?
А ТИ СТИЛ?

КАКО МИСЛИТЕ
ДА МИ ЈЕ,
ПОРУЧ-
НИЦЕ?

ВОЛЕО БИХ
ДА СЕ НАЛАЗИМ ХИЉАДУ
МИЉА ДАЛЕКО ОДАВДЕ, ДА
ЛЕЖИМ ПОД ДРВЕТОМ И РЕ-
ШАВАМ УКРШТЕНЕ
РЕЧИ.

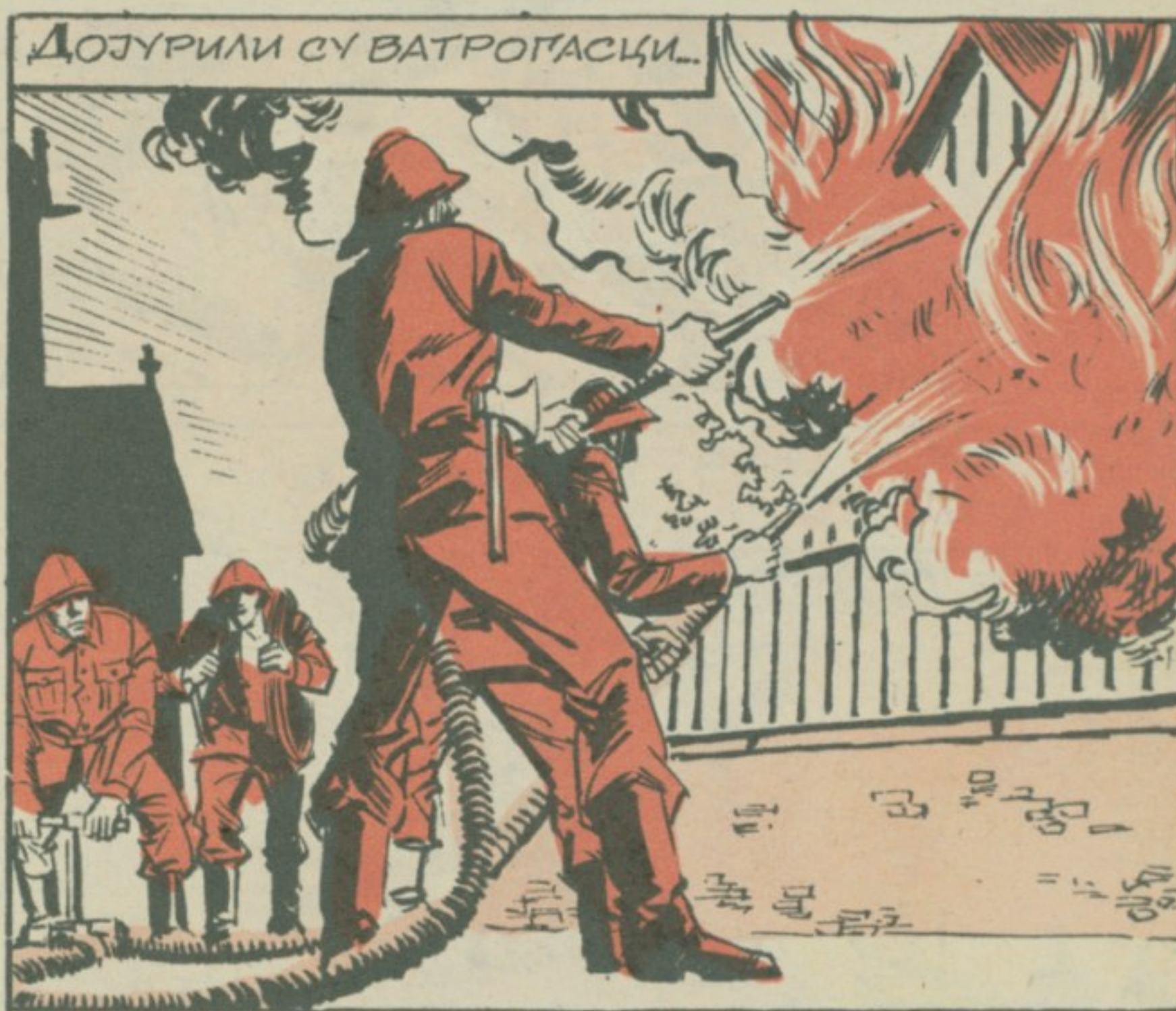
ВАЛА,
СТИЛ,
ВОЛЕО
БИХ ДАТИ
ПРАВИМ
ДРУШ-
ТВО.

КУДА
ЛЕТИМО,
ПОРУЧНИ-
ЦЕ?

МИСЛИМ...
ПРАВО НА
ГЛАВУ
НАЦИС-
ТИМА!

ГДЕ
БЕМО
ИС-
КАКА-
ТИ?

МНОГИ ВИШЕ НИСУ
НИШТА ВИДЕЛИ.

ОК... СВЕ
ЋЕ НАС
ПОБИ-
ТИ!

ИПАК НЕ! СТИЛ СЕ
СПАСАО, ЈЕР ГА ЈЕ
ВЕТАР ОДНЕО
ПРАВО НА
ЗВОНИК...

... ЈЕДАН РА-
ФАЛ ГА ЈЕ
ПОГОДИО У
СТОПАЛО...

НЕМЦИ СУ
НА ТРГУ ПРОСТО
МАСАКРИРА-
ЛИ САВЕЗ-
НИЧКЕ
ПАДОВРАН-
ЦЕ.

ОК...
НЕ СМЕМ
ДА СЕ
ПОМЕРИМ...
НЕ СМЕМ
НИШТА ДА
УЧИНИМ...

МАЛО КАСНИЈЕ НА
ТРГУ ЈЕ ПРЕСТАЛА
ПУЦЊАВА.

СКИНИТЕ ТАЈ ЛЕШ!

РАЗУМЕМ!

ЗАШТО ДА ГА СКИ-
ДАМО КАД ГОРЕ
НИКОМЕ НЕ СМЕ-
ТА?

БУТИ И ИЗВРШИ
НАРЕЂЕЊЕ. ПОПНИ
СЕ НА ЗВОНИК И
ПРЕСЕЦИ КО-
НОПЦЕ!

ИЗМЕДА
ДА МИ ЈЕ
ДОШАО
КРАЈ...

ПИТАМ СЕ ШТА
СМЕТА МРТВАЦ
КОЈИ ВИСИ СА
КРИВЕ? БАШ
МЕ ЗАНИМА
ШТА МИСЛИ
КАП...

АЛИ,
ОВАЈ ЈЕ
ЖИВ! ЈОШ
ЈЕ ЖИВ!

РУКЕ УВИСО!
ПРЕ-
ДАЈ
СЕ!

ДАБОМЕ ДА СЕ
ПРЕДАЈЕМ... ШТА
БИХ ДРУГО МО-
ГАО?

ТАКО ЈЕ ПАДОБРАНАЦ ЦОН
СТИЛ ОСТАО ЖИВ. ПРОШАО ЈЕ
ПРЕКО ТРГА НА КОМЕ СУ У
ТИШИНИ ДЕ-
ЖАЛИ ЊЕ.

ГОВИ
ДРУ-
ГО
ВИ...

... ЖАО МИ ЈЕ
МОМЦИ... ЈА...
ЈА...

НА-
ПРЕД!
МАРШ!

СТИГАЛИ СУ ОДВЕЛИ. АЛИ ДА
ЈЕ ЈОШ КОЈИ ЧАС
ВИСИО НА
ЗВЕНИКУ...

ВИДЕО БИ ПАДО-
БРАНЦЕ 82. КОЈИ СУ
ОСВОЈИЛИ ГРАДИН,
ОСВЕТИЛИ СВОЈЕ
ДРУГОВЕ...

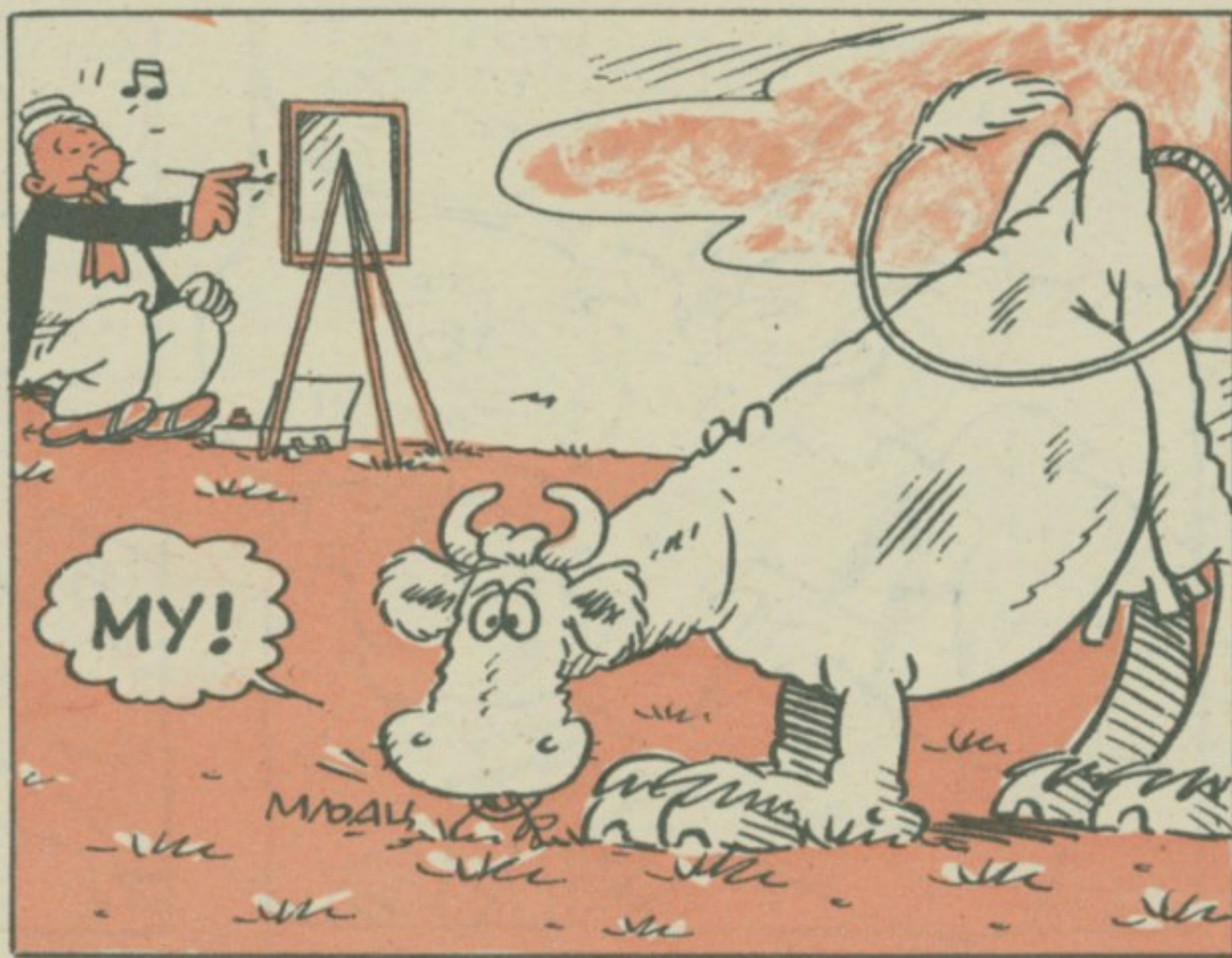
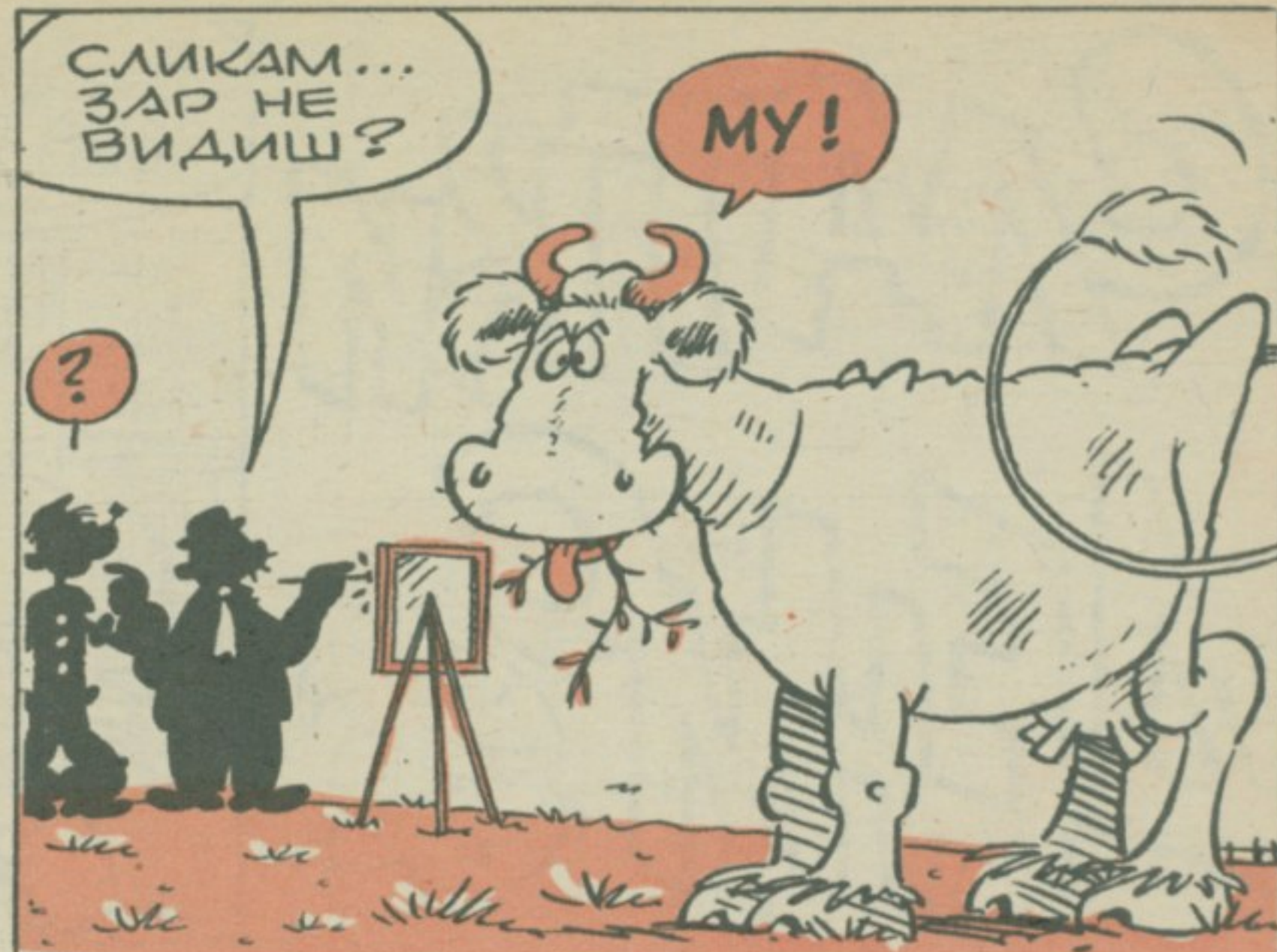

... БИО ЈЕ
ТО ПРВИ ГРАД КОЈИ СУ
САВЕЗНИЦИ ОСВОЈИЛИ
У ЕВРОПИ ОД НЕМАЦА!

КРАЈ

СЛАТКИ ДЕНЈС

НУЛА Х*** ПЛАНЕТА РИБА

ЖИВАН СТРАНА

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ПРВИ ПОЉУБАЦ

Музика: З. Голубовић
Текст: М. Витезовић
Изводи: ВИС „ДИЈАМАН-ТИ“, Пожаревац

Нек' задрхте ти груди
ал' како и не би
к'о кад киша плусне
питаи се у себи:
Када се први пут љуби
шта раде усне
шта раде зуби?

Пољубац даи ми
пољубац даи ти.
Лице се жари, плашти
и нека зебња уђе ти у кости
после се памти до вечности.

Тај пољубац ти иде
а зашто и не би
тад се питаи: да ли смеи?
Да те неко види
када се покривам косом
и просто не знаи шта ћем са
носом.

Пољубац даи ми
пољубац даи ти.
Лице се жари, плашти
и нека зебња уђе ти у кости
после се памти до вечности.

Песма „Први пољубац“ би-
ће емитована у понедељак 19.
фебруара ове године од 20.00
до 22.00.

Боба Стефановић, Молеро-
ва 6, Београд
ПОП МАШИНА, Иве Јо-
ле Рибара 6/V, Београд
Зденка Ковачичек, Дерен-
чинова 45, Загреб
Драган Мијалковски, Пар-
тизанска 78/VII, Скопље

СВАКОГ ПЕТКА У ЗАБАВНИКУ СВЕ О НАЈБОЉИМ
ПЕВАЧИМА И АНСАМБЛИМА СВЕТА. СВАКОГ
ПОНЕДЕЉКА НА РАДИО-БЕОГРАДУ I, У ЕМИСИЈИ
ВЕЧЕ УЗ РАДИО, СЛУШАЈТЕ НАЈНОВИЈЕ ХИТОВЕ

• Ф О К У С •

Најпознатији британски
музички часописи „Ме-
лоди мејкер“ и „Саундс“
слажу се у оцени: нај-
боља нова група у све-
ту забавне музике је холандски
квартет „Фокус“.

Ко су заправо ови момци? Кад
су октобра 1971. године дошли пр-

пре него што су, крајем 1969. го-
дине, основали групу. Чудно је
мада тачно да група „Фокус“ ни-
је и најпопуларнији музички сас-
тав у Холандији, вероватно због
тога што не свирају музику која
би се допала најмлађој генераци-
ји поп-фанатика.

Ево шта о њима каже један

рока ка класичној или дез музи-
ци. Они најпре компонују музику,
исто као што су некад чинили
велики класичари, па свему томе
дају модерну форму“.

Захваљујући најновијем достиг-
нућу у аудио техници, квадрафо-
ник озвучењу, група постиже ла
ко многе студијске ефекте.

Мада је конкуренција у њихо-
вом фаху велика, поменимо само
ансамбле „Емерсон, Лејк, и Пал-
мер“, „Пинк Флоид“, „Цетро Тал“
и „Јес“, састав „Фокус“, мада не
познат, долази у отаџбину поп
музике и успева. Зато и неће
бити чудно ако ова година буде
година ансамбла „Фокус“.

Чланови састава:

Јан Акерман, електрична и аку-
стична гитара, мелотрон; Тијс Ван
Лир, оргуље, клавир, флаута и
вокални солиста; Берт Рутер, елек-
трични и акустични бас и Пјер
Ван де Линден, удараљке.

Дискографија:

албуми: „Focus“, „Moving waves“
и „Focus 3“ (дупли албум).

ви пут у Енглеску на њиховом
концерту једва да је било педесетак
слушалаца. Данас је сваки
њихов концерт већ унапред рас-
продат.

Квартет „Фокус“ је састављен
од четири одлична, школована
музичара. Њихове инструментал-
не способности, проверене су и

британски музички критичар пос-
ле њихове последње турнеје по
Енглеској: „У суштини то је ком-
плексна музика. Мешавина бри-
танског рока са традицијама це-
за“ а са неизбежним европским
утицајем. И кад то схватите јасно
је зашто су тако привлачни. „Фо-
кус“ не иде, као многе групе, од

СЛУШАТЕ ЛИ ПОП ВАШАР

Једна од најпопуларнијих омладинских емисија свакако је
„Поп вашар“, Радио-Шапца. Екипа уредника Драгана Фи-
липовића, која припрема ову емисију, успела је да на-
прави програм који је за кратко време привукао велики број слу-
шалаца. Поред редовних рубрика, наградних игара и разних за-
нимљивости увек се могу чути најновији снимци домаће и стране
продукције. Емисија је на програму Радио-Шапца сваке су-
боте у 12.02.

КО ЈЕ ОВО? КО ЈЕ ОВО? КО ЈЕ ОВО?

Можете ли на основу само доњег дела лица да препознате ова три чувена пе-
вача. Уколико не можете, у следећем броју донећемо горњи део фотографије и
имена ових певача.

РАЗБОЈНИЦА

С ПЕРЈАНИМ Ш

Тражи се, жива или мртва, дама у дугој сомотској хаљини и са перјаним шеширом на глави, грубог лица и змијског погледа! Она је вођ озлоглашене банде коњокрадица...

Ово је потерница која је осамдесетих година прошлог века кружила по читавом Арканзасу. Они који су се spremали да за издашну награду крену у потеру за опасном разбојницом, могли су слику о њој да допуне из „Полицијских новина“, које су је називале „женским Робин Худом“, „Цесом Џемсом у сукњи“, и другим звучним именима. Тако је почела да се рађа легенда о Бел Стар, жени која је школске књиге заменила за револвер и ускоро достигла славу Каламити Џејн.

УЗАЛУДАН ТРУД

Мира Бел Ширли, како јој је било право име, рођена је фебруара 1884. у једној брвнари 16 километара удаљеној од Картагине у држави Мисури. О њеној мајци не зна се ништа, а њен отац, Џон Ширли, био је сопственик једне крчме и имања од око 400 хектара, због чега је у оближњој Картагини уживао велики углед.

Џон Ширли је хтео да и од своје кћери начини угледну даму. Када је напунила седам година, послао ју је у Женску школу у Картагини, где је за десет долара недељно учила читање и писање, граматику, лепо понашање, затим грчки, латински и хебрејски језик. Уз све то, њен отац је посебно плаћао часове сликања, клавира и — оргуља!

Али, био је то узалудан труд. Када је између Мисурија и Канзаса избио погранични рат, Ширли је продао крчму и имање и одселио се у Тексас. И управо ту кренуо је Белин живот неочекиваним током.

ли су у Либертију, држава Мисури, своју прву пљачку. Бежећи пред властима, доспели су у Тексас. Није познато како је тамо дошло до сусрета између Кола и Бел, тек, неколико месеци касније, Џон Ширли је добио унуче, девојчицу по имену Перл.

ВЕСТ ЈЕ ОДЈЕКНУЛА

После овога Бел се коначно определила за одметнички живот. Само што се растала са Колом Јангером, удружила се са извесним Џимом Ридом, пљачкашем возова из Мисурија, и с њим побегла у Калифорнију. Посао им је одлично

ишао од руке, те су се силно обогатили. Потом су одлучили да се врате у Тексас и отпочну миран живот.

Али, то им изгледа није било суђено. Већ неколико дана по повратку Рид се посвађао са својим помоћницима око поделе плена и један од њих га је — убио!

„Удовица“ Бел није дуго очајавала. Неко време је живела код родитеља, а онда је, сасвим изненада, нестала.

Гласови о њој допрли су из Оклахоме. „Полицијске новине“ писале су да се налази на челу банде коњокрадица која се крије у индијанској области ове државе. Сточари из околине жалили су се федералним властима да даноноћно стрепе од њених напада. Један

члан банде кога су ухватили причао је на суду:

— Неумољива је. Ко једном осети на себи њен змијски поглед, постаје послушан као јагње...

Тако је то трајало читавих пет година. А онда, одједном, одјекнула је вест: Бел се удаје!

ЏЕЛАТ НА УСЛУЗИ

Њен муж био је један Чироки-Индијанац по имену Сем Стар. Двоје младепаца настанили су се на његовом имању близу Брајертауна, северно од Канадске реке. Тако је Бел ушла у озлоглашени клан Старових који је водио Семов отац

надалеко чувен по својој безобзирности. Заједно са њима крада је и препредавала коње.

А онда, 1883. године, Бел и Сем су први пут доспели на оптуженичку клупу. Било је то у Форт Смит, у федералном суду Арканзаса, где је кројио правду чувени судија Паркер, познат по великом броју вешања.

— Ваљда нас нећете обесити? — питала је Бел пред пуном двораном.

— За сада вас кажњавам са годину дана затвора, због крађе стоке — одговорио је Паркер са осмехом. — А убудуће — мој џелат вам стоји на услузи. Пазите шта радите!

Пошто су стрпљиво одслужили казну, Бел и Сем су се вратили на имање Старових. Бел је жудела да на неки начин доскочи судији. Прилику за то видела је у путујућем позоришту „Вајлд Вест Шоу“, које је у то време обилазило градове Запада. У њему су, по ред глумца, играли и многи прави разбојници, често тумачећи улоге из сопственог живота. У јесен 1884. и Бел се нашла на даскама овог позоришта у улози нападача на поштанска кола. Један од глумаца-путника који је играо судију Паркера увек је извлачио најдебљи крај!

Ипак, „даске што живот значе“ њој нису значиле више од успутне разоноде. За једно са Семом наставила је да краде коње и стоку и да њима тргује, све док је то није поново довело — пред судију Паркера!

Овога пута, Бел се понашала много слободније. Давала је опширне изјаве новинарима и са осмехом тврдила да се не боји „старога“.

ВЕСЕЛА УДОВИЦА

Одиста, Паркер је морао да их ослободи због недостатка доказа.

— Саветујем вам — обратио се Бел пошто је тешка срца прочитао одлуку — да се посветите позоришној каријери. Допала ми се

Бел Стар на својој омиљеној кобили Венери

КО ЈЕДНОМ ОСЕТИ ЊЕН ЗМИЈ-
СКИ ПОГЛЕД — ПРИЧАО ЈЕ ПО-
МОЋНИК БЕЛЕ СТАР — ПО-
СТАЈЕ ПОСЛУШАН КАО ЈАГЊЕ!

ЕШДРОМ

ваша улога у „Вајлд Вест Шоу“!

Али, њој није ни на памет падало да га послуша. Охрабрена исходом суђења наставила је са пљачком, и то још дрскије него пре. У то време крађа коња сматрала се на Западу највећим злочином после убиства, те није чудо што је за Бел и Семом ускоро расписана потерница. Није познато, међутим, да су ово двоје одметника икада икога убили. Па ипак, потерница је гласила: „Награда од 10.000 долара у злату исплатиће се ономе ко приведе, живе или мртве, Сема и Бел Стар, гоњене због пљачке, убиства, издаје и других дела уперених против мира у Сједињеним Државама и њиховог достојанства.“

У децембру исте, 1886. године, један Индијанац је у пијаној свађи убио Сема Стару и Бел је остала удовица. Али — не задуго. Неколико месеци касније, упознала се са једним високим, привлачним Индијанцем по имену Цим Џулај. Цим до тада није имао никаквих сукоба са законом, те је новинар „Даласких новости“ пропратио њихово венчање следећим речима: — Унапред жалим сирогот Индијанца који је упао у тако лоше руке!

Одиста, није прошло ни месец дана, а власти су га већ гониле због пљачке. Цим се силно уплашио

REWARD

\$10,000

IN GOLD COIN

Will be paid by the U. S. Government
for the apprehension

DEAD OR ALIVE

of

SAM and BELLE STARR

Wanted for Robbery, Murder, Treason
and other acts against the peace
and dignity of the U. S.

THOMAS CRAIL

Major, 8th Missouri Cavalry, Commanding

Потерница је оптуживала брачни пар Старових,
између осталог, и за убиство

кад је видео своје име на потерници.

— Да бежимо? — упитао је своју саучесницу.

— Шта ти пада на памет! — одговорила је Бел. — Знам ја Паркера! Ако се пријавиш, ослободиће те услед недостатка доказа.

НЕ ЛИЈТЕ
СУЗЕ...

И тако су, једног топлог јулског дана 1889. њих двоје кренули према Форт Смит. Бел је одлучила да прати Цима до градића Сен Боа. Тамо су преноћили, а ујутро је она сама кренула натраг.

Касније тог дана неко ју је пронашао како лежи крај пута. Била је на смрти. Када се њена кћерка Перл обрела на лицу места, Бел је успела да изусте само неколико неразумљивих речи,

а онда је издахнула. Никад се није сазнало ко ју је убио.

☆☆☆

Сахрањена је 3. фебруара 1889. године у башти испред брвнаре у којој је живела са Семом Старом. Перл је поручила надгробну плочу, на којој је, испод лика Белине омиљене кобиле Вере, писало:

Бел Стар
Рођена у Картагини, Ми-
сури, 5 фебруара 1848.
Умрла 3. фебруара 1889.
Не лијте за њом горке

сузе,
Нек срце не жали крај
тако лош,
Јер гроб само шкрињу

узе
А драгуљ из ње сија још.

Сама Бел изрекла је неколико месеци раније много једноставнији и прикладнији епитаф.

— Ја сам — рекла је — жена која је уживала у животу.

ВАШАР
СА 7 КОНТИНЕНАТА

УБЕДЉИВ ДОКАЗ. — Да би доказали колико аустралијске железнице споро превозе робу, петорица пријатеља кренули су пешице из Сиднеја у Мелбурн гурајући пред собом колица с једним точком у којима се налазио пртљаг првобитно намењен превозу жељезницом. На циљ су стигли два дана пре пакета који су жељезницом послали из Сиднеја у Мелбурн исте оне вечери када су и сами кренули на пут. На овај доказ жељезнице нису ништа одговорице.

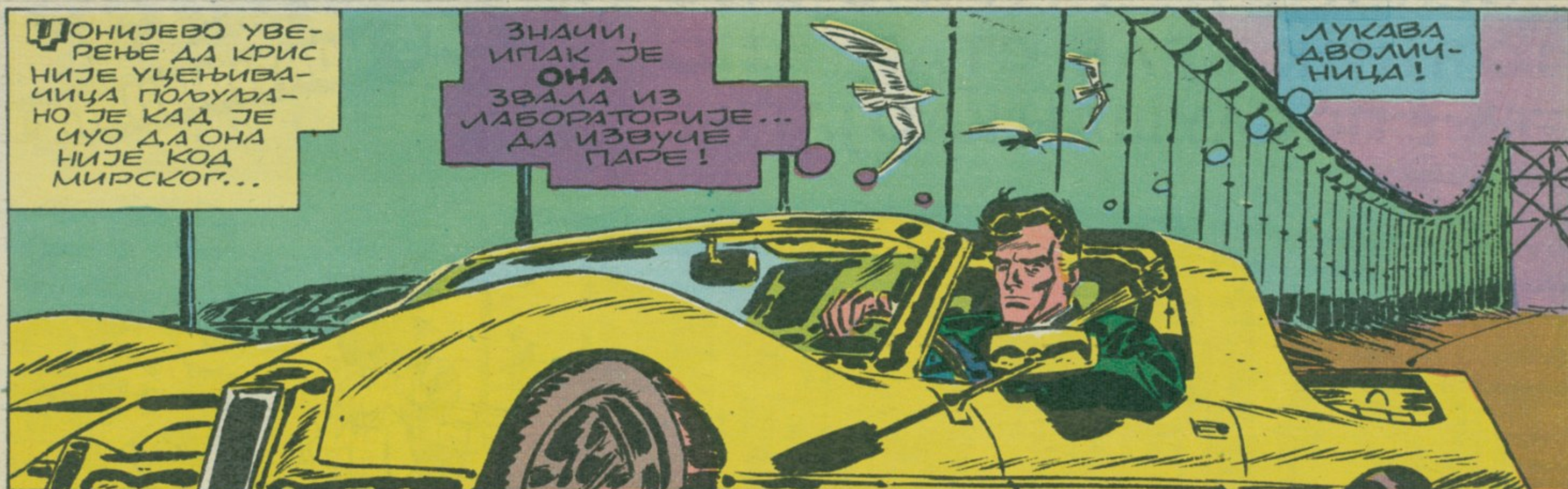
СПАСИТЕ МЕ ТЕЛЕФОНА! — У Шпанији су недавно готово сви листови објавили вест да је ова земља добила свог нетомилионитог телефонског претилатника. То је неки Алехандро Кампос Морена. Свега два дана по објављивању ове вести Морено је поднео захтев да се телефон у његовом стану хитно укине. Разлог: апарат му звони непрекидно, и дању и добар део ноћи, зову га и познати и непознати, да би му честитали „јубиларни апарат“.

БУКА СЕ ИСПЛАТИЛА. — Ништа није помагало: ни молбе, ни жалбе, ни претње полицијом: нови суседи Белгијанца Жозефа Тајандијеа, који живи у Антверпену, свакодневно су до добока у ноћ пуштали да им грамофон трети из све снаге, и то увек са једном истом плочом. Тајандије је најзад изгубио нерве: дограбио је велики чекић и из све снаге ударио по зиду. Зид је пукао а из пукотине се просула гомила сребрног новца из средине прошлог века.

Страшни судија Паркер
у својим последњим да-
нима

ЏОНИЈЕВО УБЕ-
РЕЊЕ ДА КРИС
НИЈЕ УЦЕЊИВА-
ЧИЦА ПОЈУВА-
НО ЈЕ КАД ЈЕ
ЧУО ДА ОНА
НИЈЕ КОД
МИРСКОГ...

ЗНАЧИ,
ИПАК ЈЕ
ОНА
ЗВАЛА ИЗ
ЛАБОРАТОРИЈЕ...
ДА ИЗВУЧЕ
ПАРЕ!

ЛУКАВА
ДВОЛИЧ-
НИЦА!

УБЕЂЕН ДА ЈЕ КРИС КЕРИ УЦЕЊИВАЧИ-
ЦА, ХАЗАРД ЈЕ ДОШАО НА "САСТАНАК" ЗА-
КАЗАН ТЕЛЕ-
ФОНОМ...

НИСАМ ПОНОВИО ИСТУ
ГРЕШКУ КОЈУ САМ НАЧИ-
НИО С ХАСЕЛОМ КАД
САМ ДОШАО ЊЕНИМ
КОЛИМА...

АЧКА
РИЈА
ЕРИ"

МУДРО ЈЕ СВЕ ТО СМИСЛИЛА ДА
ДОЂЕ ДО БОГАТСТВА... А ОВАМО
ИЗИГРАВА ДОБРОЧИНИТЕЉКУ
КОЈА СЕ БРИНЕ О ИНТЕРЕ-
СИМА ПОТРОША-
ЧА!

КАД ЈЕ ХАЗАРД УШАО У ОСВЕЋЉЕНУ
ЛАБОРАТОРИЈУ...

КАД БУДЕ
УГЛЕДАЛА
МЕНЕ
УМЕСТО СВО-
ЈЕ ЖРТВЕ...

ХЕЈ! ГДЕ
ЈЕ?

ТРАЖИТЕ
МЕНЕ,
МИСТЕР
ХАСЕЛ?

ШТА ОВО ЗНА-
ЧИ? КРИС МЕ
ПОЗНАЈЕ... НИ-
ЈЕ МЕ МОГЛА
ЗАМЕНИТИ
СА...

ДОНЕЛИ СТЕ
НОВАЦ... КАО
ШТО СМО СЕ
ДОГОВОРИ-
ЛИ?

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ОПРОСТИ-
ТЕ ЗБОГ
СПОРЕ
ВОЖЊЕ,
МИС...

НЕ МАРИ!
НИЈЕ МИ
СЕ БАШ
ТОЛИКО
ЖУРИ-
ЛО!

СТАЛО МИ ЈЕ
ДО ТОГА ДА
ЈОШ НОБАС ИЗ-
ВРШИМ АНАЛИ-
ЗУ ПОСЛЕДЊА
ТРИ ПРОИЗВО-
ДА...

КРИВО МИ
ЈЕ ШТО САМ
МОРАЛА ДА
КРИШОМ НА-
ПУСТИМ
СТАН
МИР-
СКОГ,
АЛИ...

ОХ! КО ЈЕ ТО
ОВАКО КАШО
У ЛАБОРАТО-
РИЈИ?!

МОРНАРИ У БЛЕЈЗЕРИМА

A cartoon illustration showing a man in a cowboy hat and bandana, holding a gun, talking to two men in suits. One man in a suit is holding a gun to his own head.

A black and white illustration of a soldier in a helmet and uniform, carrying a large backpack and holding a rifle, standing over a fallen enemy soldier in a mountainous landscape. The soldier is in the foreground, facing right, with a large backpack on his back. He is holding a rifle. In the background, there are mountains and a fallen enemy soldier lying on the ground. The style is simple and graphic, typical of mid-20th-century propaganda art.

A cartoon illustration of a man wearing a sombrero and a striped poncho, riding a donkey. They are on a path leading towards a sign that says 'BOGOTA'. The background shows mountains and a cactus.

15. Koje je najveće ostrvo u Sredozemlju?

- a) Malta
- b) Sardinija
- v) Sicilija

- 1-а) "Бризол" је име енглеског брода чије је морнаре 1845. године открио ка- петан Ј. В. Вашингтон у бујале налик на косуше пшесте оу Бујне. Бујале су гине с пшавим и белим пругама.
- 2-а) У бици код Бајона у јужној Фран- цуској, која се одиграла 1811. године, пуцкој, која се одиграла 1811. године, при- верстали ножеве на пушке и тако од- били непријатеља.
- 3-а) У јануару се Земља на својој пу- тањи око Сунца највише приближили овом небеском телу.
- 4-а) Француски брај измислио је 1829.

На позив „Забавника“ читаоци
нацртали како замишљају биће из
свемира и освојили награде —
фантастичне књиге.

МИ СМО ВА

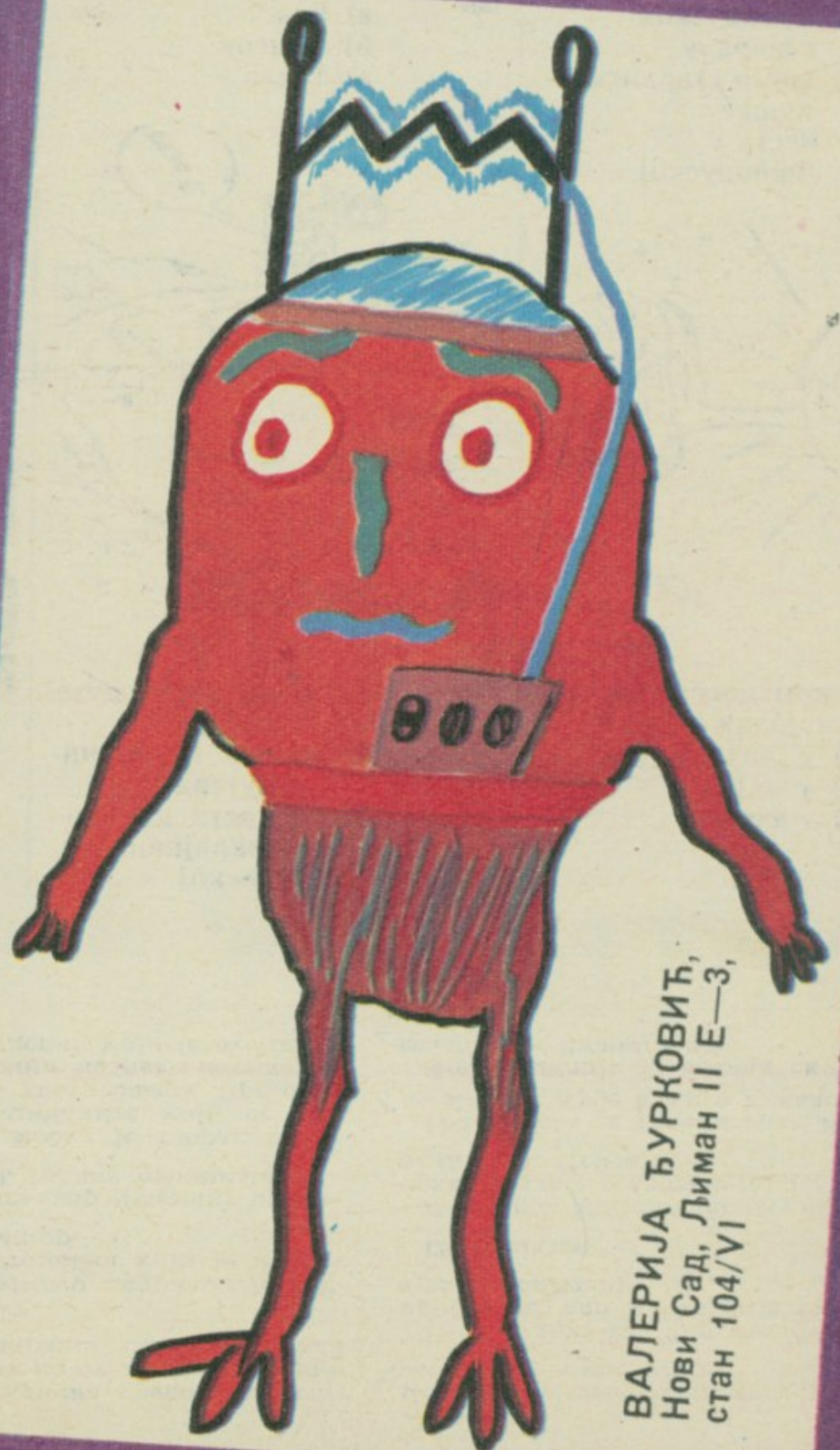
СЛОБОДАНКА ЂОРЂЕВИЋ, Први бу-
левар 165, Нови Београд

СЛОБОДАН МИЛИЋ, Н. Београд, Луја Адамича 22

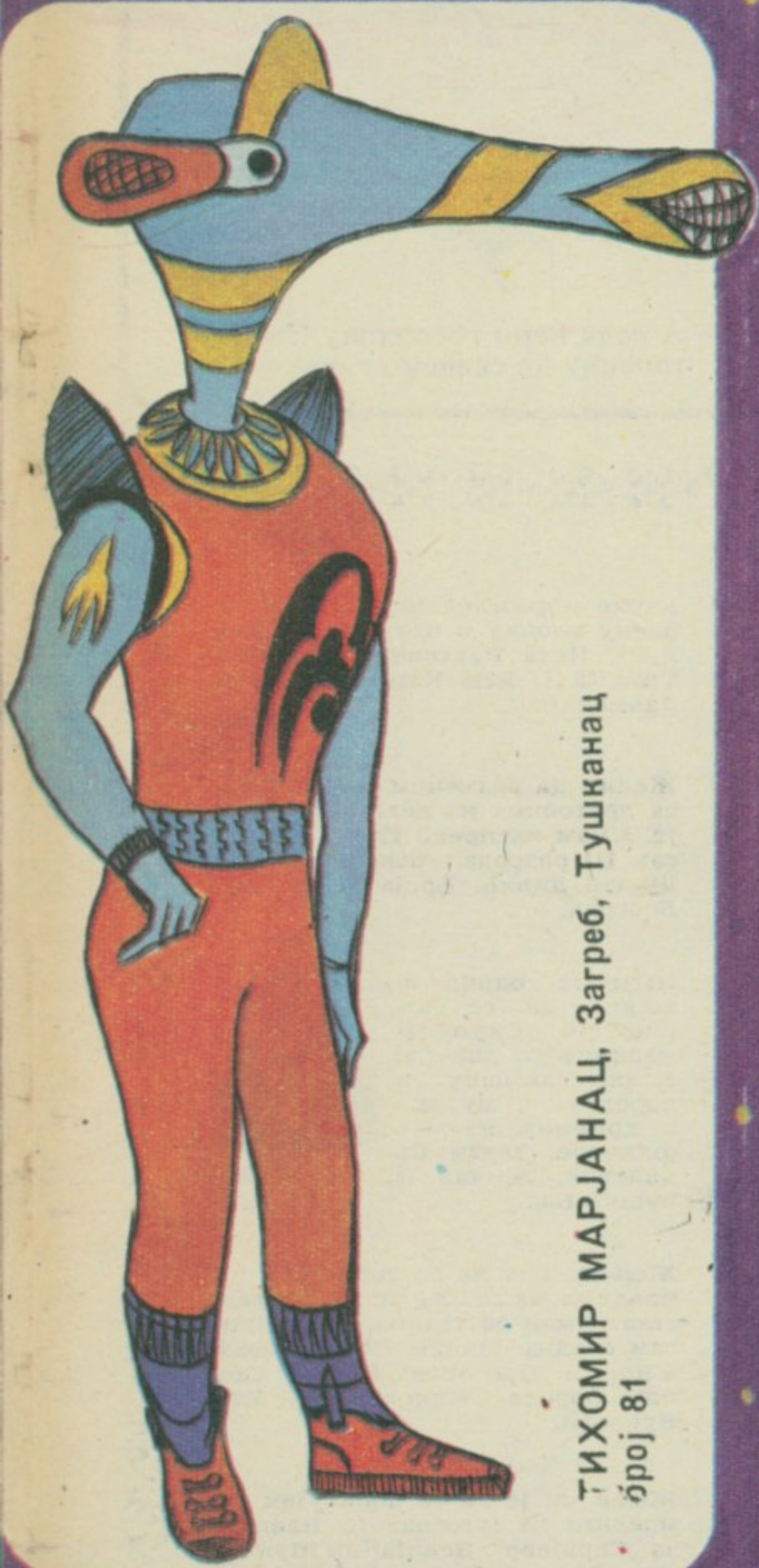
ВЛАДИМИР СТАНОЈЕВИЋ, Пришти-
на, ул. Мостарска 11

ВАЛЕРИЈА ЂУРКОВИЋ,
Нови Сад, Лиман II Е—3,
стан 104/VI

Асијонци!

У „Политикином забавнику“ 1069. објављен је позив читаоцима које интересују фантастичне приче: нацртајте како замишљате живот у космосу и његове становнике! Одзив је био велик, стигло је неколико хиљада цртежа! Жири није знао чему да да предност: машти, бојама, изради, идеји? На крају је жири одлучио да уместо три награде девет читалаца и њихове радове објави на овој страни. Свакоме од њих „Забавник“ ће поклонити по пет књига, најбоља дела светске фантастике: **Врли нови свет** — Олдос Хакслија, **Рекламократија** — Фредерика Пола и Џ. М. Кормболта, 1984 — Џорџа Орвела, **Изопачене животиње** — Веркора и Тахмасиб — Стругацког.

ТИХОМИР МАРЈАНАЦ, Загреб, Тушканац
број 81

ДУШАН ХАЦИ-НИКОЛИЋ, Пожаревац Ул. Миленић
Р. Руса 17

ГОРАН ТОДОРОВ, Бела Црк.
ва, ул. Цара Душана 23

ЈОВИЦА ДАВИДОВИЋ, Београд, Народног
фронта 4

МИЛОВАН ВАСИЛИЋ, Трстеник
Моше Пијаде, с. о. 1/6

хумор

Тражимо пријатеље

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из целе земље који навијају за „Црвену звезду“ и скупљају стрипове. Слободан Богичевић, Основна школа „Светозар Марковић“, 36310 Сјеница.

Желим да се дописујем са младима из Југославије. Милутин Спасић, Тргурова 2, 12000 Пожаревац.

Желела бих да се дописујем са младима из земље и иностранства. Волим спорт и музику. Навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам разгледнице, фотографије глумаца и певача. Језик дописивања српскохрватски, мађарски и немачки. Ерика Гал, Пољопривредна техничка школа, Суботица, пут 66, 243000 Бачка Топола.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 14 година. Скупљам фотографије аутомобила. Ризо Аљин, М. Тита 94/А, 75000 Тузла.

Желим да се дописујем са младима и девојкама широм Југославије. Волим спорт и скупљам лонг плеј плоче иностраних поп састава. Ученик сам II разреда гимназије. Анте Најев, Рибарова 11, 58000 Сплит.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из це-

ле земље и иностранства. Имам 16 година. Волим музику и филм. Језик дописивања српскохрватски, немачки и италијански. Кристић Милош, Лава Толстоја 28, 34000 Крагујевац.

Имам 17 година. Желим се дописивати са девојкама и младима до 19 година. Навијам за „Црвену звезду“ и скупљам слике Јована Ахимовића. Јован Драгојевић, Целовшка 134, 61000 Љубљана.

Имам 13 година и желим се дописивати са друговима и другарицама широм Југославије. Скупљам „Винету“ слике и „Кандит“ маркице. Волим забавну музику а најрадије слушам Љупку Димитровску. Звонимир Перковић, В. Спасојевић 25, 74250 Маглај.

Ученица сам I разреда средње економске школе. Жеља ми је да се дописујем са девојчицама и дечама из земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски, руски и немачки. Љиљана Цветковић, Љубовијска 9, 12000 Пожаревац.

Хоби ми је нумизматика и желим да се дописујем са младим нумизматичарима из целе земље. Љубомир Ђурђевић, Вирчанинова 73/А, 14000 Ваљево.

Имам 12 година. Желио бих да се дописујем са онима који воле гитару. Хоби ми је скупљање разгледница и разних старина. Навијам за „Хајдук“. Звонимир Анђић, Бориса Кидрича 46, 59000 Шибеник.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима вршњацима. Скупљам марке, слике „Краша“ и навијам за „Црвену звезду“. Желела бих у писму и фотографију. Мирјана Калчиновска, уч. VII/6 ОШ „Санде Штерјоски“, 97250 Кичево.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из земље и иностранства. Иако имам само 12 година ватрено навијам за „Црвену звезду“. Бавим се филателијом и скупљањем салвета. Молим све који ми пишу да ми пошаљу и своју слику. Рада Милованчевић, М. Благојевића 20, Топола — Оплепац.

Дописивала бих се са другарицама и друговима широм земље. Ученица сам, VII разреда. Скупљам значке и фотографије певача. Аница Мрвинчић, М. Тита 22, 25275 Бачки Брег.

Ученик сам VI разреда основне школе. Обожавам Хокија. Желим да се дописујем са вршњацима из Југославије. Скупљам слике фудбалера. Младен Кучек, Мркошница 32, 81400 Никшић.

Желела бих се дописивати са друговима и другарицама из цијеле наше домовине. Скупљам

марке и разгледнице. Волим забавну музику и навијам за „Хајдук“. Нела Ивасовић, Маршала Тита 48/II, 58216 Каштел Стари, Далмација.

Желим да разменим разгледнице са друговима из целе Југославије. Имам их преко 12000. Ученик сам III разреда основне школе. Душан Динић, Брсјачка 27, 11000 Београд.

Имам 12 година и желим да се дописујем. Скупљам маркице и значке. Волим забавну и народну музику и криминалистичке филмове. Зоран Савићевић, Жичка 43, 36201 Матарушка Бања.

Желела бих да се дописујем са младима из земље и иностранства. Имам 16 година. Ученица сам средње школе. Волим Кићу. Мишу и „Про арте“. Вишња Степић, Бориса Кидрича 14, 56230 Вуковар.

Жеља ми је да се дописујем са младима из Југославије. Навијам за „Сарајево“. Бенија Шумеж, мл. „Донја Ријека“ 46, 71270 Фојница.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам фотографије глумаца, значке и „Кандит“ маркице. Енес Окановић, ОШ „Миричина“, 74317 Босанско Петрово Село.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН СТРИП
--ЗЛАТНА ЛАГУНА--

85 ВРСТА РАЗНИХ ПИТА!

»НАРОДНА КЊИГА« ОБЈАВЉУЈЕ ЈЕДНАЕСТО ПРОШИРЕНО ИЗДАЊЕ ЧУВЕНОГ »ПОЛИТИКИНОГ« КУВАРА ОД ПРЕ РАТА

● 900 СТРАНИЦА! ● ИЛУСТРАЦИЈЕ У БОЈИ ● 240 ВРСТА ТОРТИ ● ПАСУЉ НА 25 НАЧИНА ● 85 РАЗНИХ ПИТА, НЕ РАЧУНАЈУЋИ 14 ВРСТА САВИЈАЧА ● ШНИЦЛЕ ● ШТАНГЛИЦЕ ● КРОФНЕ ● КНЕДЛЕ ● ПАЛАЧИНКЕ ● ЧОРБЕ ● ЋЕПАВЧИЋИ ● САРМЕ ● САЛАТЕ ● ПОГАЧИЦЕ ● КИФЛИЦЕ ● РЕЗАНЦИ ● ЂУРКА НА ПОДВАРКУ ● СУТЛИЈАШ ● И ЈОШ СТОТИНУ ДИВНИХ ЈЕЛА, ПРЕДЈЕЛА, СПЕЦИЈАЛИТЕТА, ПА ЧАК И ДИЈЕТА!

СА ВЕЛИКИМ НАРОДНИМ КУВАРОМ СВАКО УМЕ ОДЛИЧНО ДА КУВА!

Цена КУВАРА 300 дин. ЧИТАОЦИ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА (који купују за готово) ДОБИЈАЈУ СПЕЦИЈАЛАН ПОПУСТ И МОГУ ДОБИТИ КУВАР ЗА 250 дин., А НА ОТПЛАТУ У ШЕСТ МЕСЕЧНИХ РАТА ПО 50 дин.

ИП »НАРОДНА КЊИГА«, 11001
Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем ВЕЛИКИ НАРОДНИ КУВАР

1. ЗА ГОТОВО по цени од 250 дин. и платићу поштару кад ми донесе КУВАР (поузећем)
2. НА ОТПЛАТУ (300 дин.) у шест месечних рата по 50 дин. Прву рату платићу поштару кад ми донесе КУВАР и уплатнице.

(Читко: Име и презиме)

(Пошт. број, место, улица и број)

(Овера предузећа за купце на отплату)

(Потпис)

Попуни, изрежи, залепи на дописницу, и пошаљи на адресу: ИП »НАРОДНА КЊИГА«, 11001 Београд, Шафарикова 11.

МАРИЈАНА

Маријана је живела у великој кући и мрзела високе борове који су је окруживали. Тако је било све док на главној контролној табли није пронашла тајни уређај.

Џонатан јој је рекао да се не шали са главном контролном таблом док је он у граду, јер може да је ухвати струја. Али, она није много марила за његове речи. Уплашила се тек када се тајни уређај под њеним невештим прстима откачио и пао на под. У ствари, откачио се само мали метални поклопац испод кога се налазило шест прекидача. Био је укључен само први одозго, на којем је писало: ДРВЕЋЕ.

Човек се навикне

Кад се Џонатан те вечери вратио кући, испричала му је шта се десило. На Маријанино изненађење, није био много љут. Прво је позвао робота-слугу да му испече шницлу, а онда јој је мирно објаснио:

— То и јесте прекидач за дрвеће. Зар ниси знала да је све ово около радио-дрвеће. Нисам хтео да чекам читавих двадесет пет година да израсте. Уосталом, не би ни могло израсти у овом камењару. Станица у граду емитује дивно дрвеће и преноси га до куће. У почетку није баш пријатно бити свестан тога, али човек се навикне. Зар не изгледају као прави борови? Да си некад изашла напоље, видела би да су чврсти и да имају мирис као прави. Чак би могла и да се узвеш уз њих — шалио се Џонатан.

Маријана је поставила још једно питање:

— Али, зашто је прекидач био покривен?

— Да га ти не би дирала. И да не би дошла на идеју да мењаш дрвеће. Могу да ти кажем да бих се ужасно нервирао кад бих једног дана дошао кући и видео да борова више нема.

Хтела је да му каже колико мрзи борове, али није имала храбрости.

Ипак, сутрадан је отишла до тајне контролне табле и брзим покретом спустила прекидач са натписом ДРВЕЋЕ. Окренула се да погледа шта ће се догодити.

Сама си шо хћела!

У почетку није ништа приметила, а онда је видела како дрвеће почиње да подрхтава и постаје светлије. На крају је потпуно ишчезло.

Сад кад борова више није било Маријана је могла да види прави пејзаж који ју је окруживао: свуда около само сиви камен. Кроз то сивило протекао се двосмерни пут као црна змија, и ништа више.

Изненада се осетила усамљена и уплашена. Решила је да поврати дрвеће како зна и уме, пре него што се Џонатан врати.

Али, узгруд је покушавала да прекидач врати у првобитни положај: није се могао померити.

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Ви сте самовољно ометали терапију за испуњење жеља — чула је пријатан механички глас. — Пристајете ли да доведемо доктора?

ФРИЦ ЛЕЈБЕР

Остатак дана провела је седећи на степеништу испред куће, очију прикованих за црну цесту којом је требало да се врати Џонатан. Пре Џонатанових кола није видела ни живе душе на путу. А кад се по-

јавило његово тамно возило, чинило јој се да се уопште не креће и да никад неће стићи до ње.

Џонатан није био много љут и Маријани је лакнуло.

— До ђавола, баш ми није при-

јатно да гледам само у камење док ручам — рекао је.

Замуцкујући, упитала га је зашто је све около тако голо, а нигде ниједног суседа.

— Сама си то желела — одговорио јој је. — Да ниси дирала оне прекидаче, не би никад сазнала да смо овде потпуно сами.

— Џонатане, морам још нешто да ти кажем, али немој да се нервираш. Сада онај следећи прекидач има светлећи натпис: КУЋА. Прекидач је укључен, а ја га нисам ни дирнула.

— Идем да видим. Продали су ми ову кућу као сасвим исправну, али изгледа преварили су ме.

Кад су стигли до контролне табле, Маријана је рекла:

— Ево тог прекидача, пише КУЋА — пружио је руку и померио прекидач.

Неколико тренутака ништа се није дешавало док су њих двоје стајали као укупани. Онда се таваница затресла, а намештај и зидови почели да нестају уз страховиту буку. Остали су сами на каменитој заравни великој као три тениска игралишта. Чак је и главна контролна таб-

— Убићу те! — викао је прилазећи јој с подигнутим рукама.

— Не, Џонатане, немој! — молила је повлачећи се, али он се и даље приближавао.

да нестала. Једино што је остало била је танка шипка која се дизала из сивог камена и на свом врху носила кутију са шест прекидача. Маријана је покушала да укључи КУЋУ, али прекидач се није могао померити.

Џонашан као Ђена

Погледала је Џонатаново лице искривљено од беса.

— Убићу те! — повикао је, прилазећи јој с подигнутим рукама.
— Не, Џонатане, не! — молила га је повлачећи се, али он се и даље приближавао.

Онда је схватила да је у страху, ухвативши се за шипку, истргла кутију с прекидачима и да јој се сад налазила у рукама. Сад је светлео онај са натписом ЏОНАТАН. Повукла га је.

Притисак Џонатанових руку на њеним раменима нагло је ослабио. Одједном, као да се сав претворио у пену. Његово одело је почело да бледи, а онда је сасвим нестало.

Остала је сама на бескрајном каменитом просторству, под ведрим, звезданим небом.

Сада је четврти прекидач имао светлећи натпис: ЗВЕЗДЕ.

По њеном радијумском ручном часовнику ближило се јутро. Било је веома хладно. Решила је да искључи и звезде. Маријана го, у ствари, није желела — звезде су је још једине подсећале на стварност — али просто је морала да помери тај прекидач.

И Сунце је звезда

Питала се шта ли ће писати на петом. КАМЕЊЕ? ВАЗДУХ? Или можда...

Готово не размишљајући искључила је звезде.

Читав Млечни пут, до тада сјајан и огроман, полако је избледео и нестало.

На петом прекидачу је сада писао ДОКТОР, али није био укључен.

Ухватио ју је страх. Спустила је кутију на камење и удаљила се од ње. Сувише далеко није смела да оде јер се плашила непрозирног мрака око себе. Села је на стење очекујући јутро.

Погледала је на сат и видела да је већ прошло два сата од изласка сунца. Постајало је све хладније. Онда се сетила да је и Сунце — звезда.

Отишла је до места на којем је оставила кутију и укључила пети прекидач.

Камење под њом је изненада омекшало и прекрило јој ноге, остављајући главу и руке слободне...

Налазила се у малој, белој соби, у болничком кревету.

Као да долази из зидова, чуо се пријатан механички глас:

— Ви сте самовољно ометали терапију за испуњење жеља. Ако сада сами схватите у каквој сте депресији, доктор ће доћи и помоћи вам. Ако не, морате сами довести терапију до краја. Ђутите? Значи, пристајете да доведем доктора.

У необјашњивом страху, Маријана је, угледавши кутију с прекидачима поред себе, искључила ДОКТОРА.

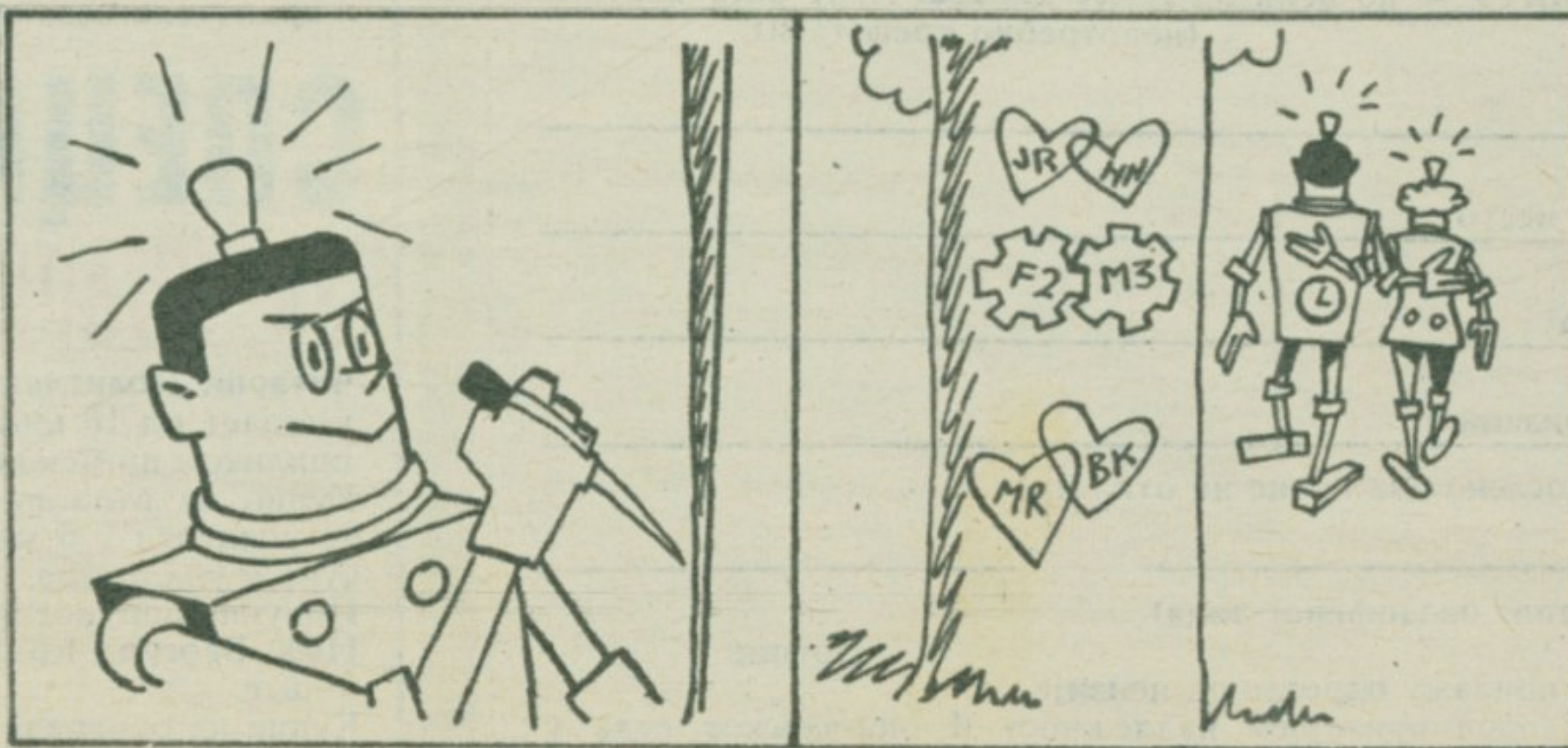
☆☆☆

Поново је била у потпуном мраку. Камење се још више охладило. Осетила је како јој нешто пада по лицу — снег.

Подигла је кутију и на шестом прекидачу прочитала: МАРИЈАНА.

БЕЗ РЕЧИ

ХИЉАДУ ЗАШТО • ХИЉАДУ ЗАТО!

С »БУБАМАРОМ« СЕ ПОСТАЈЕ СВЕЗНАЛИЦА

ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9.

ПОРУЏЕНИЦА

Овим неопозиво купујем комплет од 16 књига библиотеке

„Бубамара“

1. ЗА ГОТОВО — по цени од 90,00 динара. Платићу поузећем.
2. НА ОТПЛАТУ — по цени од 100,00 динара. Прву рату платићу поштару.

Купац

Пошт. бр. и место

Улица и број

Радна организација

Овера о запослењу (за купце на отплату)

(Печат и потпис овлашћеног лица)

Потпис

Пензионери прилажу одрезак од пензије.

(У случају спора признајем надлежност Н општинског суда у Београду)

У 16 најлепших популарно-научних књига наћи ћете одговоре на многобројна питања из области науке и технике и сазнаћете све о највећим открићима и најважнијим истраживањима.

Уместо да претурате књиге и енциклопедије тражећи нешто о радију, нафти, бродовима, новинама, аутомобилима и другом, у библиотеци „Бубамара“ све вам је објашњено на једноставан и популаран начин и приказано изванредним илустрацијама у боји.

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА

Читаоци Политикиног забавника који купе књиге за готово добијају комплет од 16 књига за свега 90,00 динара. Износ ће платити поштару приликом пријема књига — поузећем.

Купци на отплату добијају комплет по цени од 100,00 динара. Износ ће уплатити у 5 месечних рата па 20,00 дин, после пријема књига, рачуна и уплатница.

Попуни поруџеницу и пошаљи на адресу: ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, 11000 Београд Краљевића Марка 9. Књиге ћеш добити одмах преко поште.

Купци из Београда могу подићи комплет књига у ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, сваког радног дана до 15 часова.

Поруџеница се оверава само при куповини на отплату.

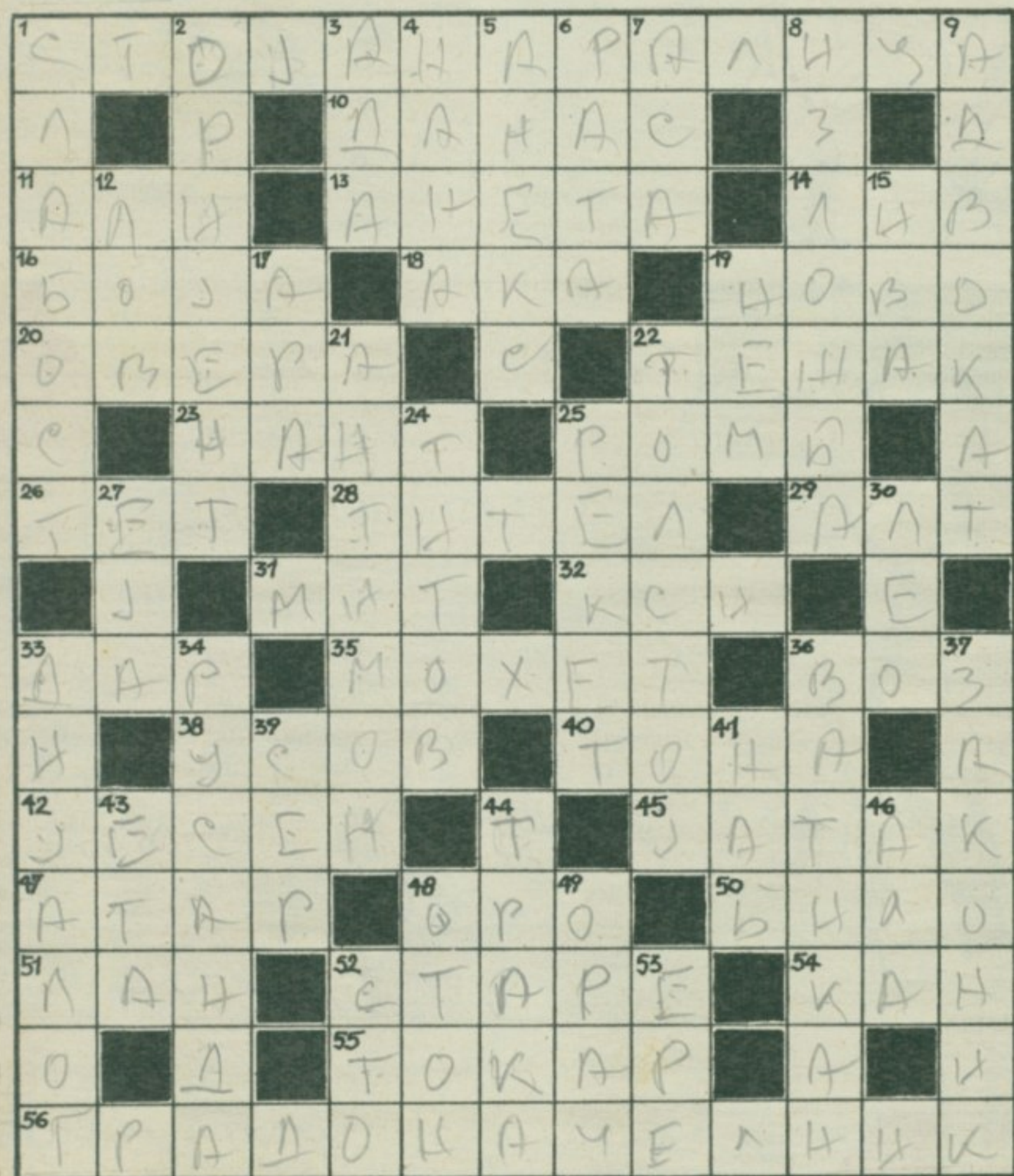
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) име и презиме нашег савременог сликара, 10) прилог за време, 11) возник, 13) страно женско име, 14) одливак, 16) фарба, 18) лука у Израелу, 19) неупотребљено, 20) званична потврда преписа, 22) земљорадник, ратар, 23) град у Француској, 25) коси паралелограм, 26) најамник у старој Атини, 28) варошица у Бачкој, на Тиси, 29) женски певачки глас, 31) легенда, 32) грчко слово, 33) поклон, 35) врста тканине, 36) железница, 38) лавина, 40) мера за тежину, 42) једно годишње доба, 45) човек који је у време борбе против Турака крио и помагао хајдуке, 47) сеоско подручје, 48) народно коло, 50) пулс, 51) текстилна биљка, 52) времешне, 54) град у Француској, 55) врста занатлије, 56) председник градске општине.

УСПРАВНО:

1) немоћност, нејакост, 2) исток, 3) речно острво, 4) лековита биљка, 5) додатак (лат.), 6) месечна отплата, 7) старојудејски цар, 8) јавно излагање извесних предмета, 9) правник-бранилац, 12) хватање и убијање дивљачи, 15) врста врбе, 17) врста папагаја, 19) без моћи говора, 21) хемијски елемент, 22) познати руски књижевник („Ана Каренина“), 24) совјетски космонаут, 25) тениски реквизит, 27) ноћна птица грабљивица, 30) име певача Мартина, 33) разговор између два лица, 34) бања у Банату, код Меленаца, 36) папска држава, 37) скуп закона, кодекс, 39) енглеска племићка титула, 41) река у Немачкој, 43) грчко слово, 44) пантљика, 46) змај, аждаја, 48) име књижевника Жупанчића, 49) врста земљорадника, 52) троцифрен број, 53) Ужичанин.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) невристојност, а, р, 10) стопа, б, и, 11) гро, 13) тетак, 14) Рур, 16) лото, 18) Пек, 19) паша, 20) одело, м, 22) зачин, с, 23) сако, 25) Баку, и, 26) Тит, 28) Арпад, 29) нон, в, 31) Ера, 32) рад, к, 33) кап, 35) „Идиот“, 36) боа, р, 38) Рона, 40) кама, л, 42) амеба, н, 45) Кораб, 47) виза, 48) бес, 50) лала, 51) ари, 52) таван, 54) Нин, т, м, 55) Атина, и, а, 56) александринац.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: ДМ 36 — \$ 12 — FF 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1 тел. 22-711. На основу нишњег републичког секретаријата за културу СРС број 413-29/73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

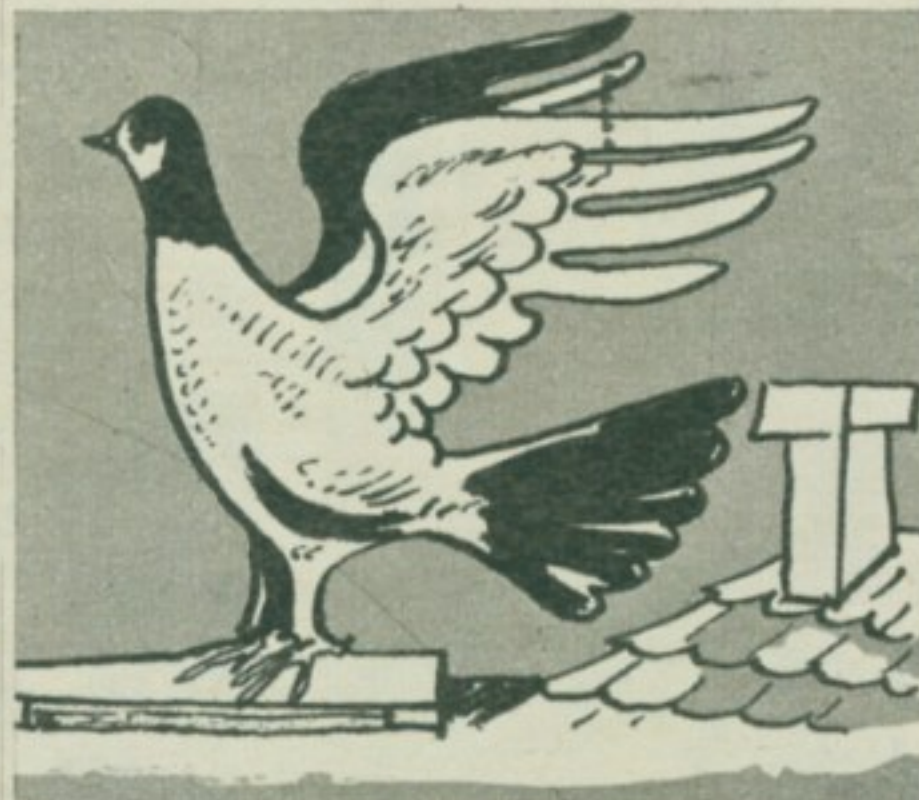

СВЕ О ГОЛУБОВИМА

Драги Забавнице,
много волим голубове, па те молим да ми кажеш где могу купити књигу о голубовима. Унапред захваљујем.

Ремзи Бака,
Обилићева 13,
Косовска Митровица

Пиши продавници „Задружне књиге“ у Београду, Ул. Маршала

Тита, одакле ће ти поузећем посла ти књигу „Голубарство“. Цена је 30 динара.

РЕЧЕНИЦА НА СЛОВЕНАЧКОМ

Драги Забавнице,
моја школа је од Ликовне академије из Словеније добила позив за учешће на III бијеналу ликовне уметности деце Југославије. Тема на коју треба да цртамо гласи: Ле вкуп, ле вкуп, ле вкуп, убога змајна! Ни ја ни моји другови не знамо шта ово значи, па те молимо да нам помогнеш.

Твој читалац Мирољуб
из Ниша

Ова реченица, написана на словеначком, у преводу гласи: На окуп, на окуп, на окуп, убоги народе!

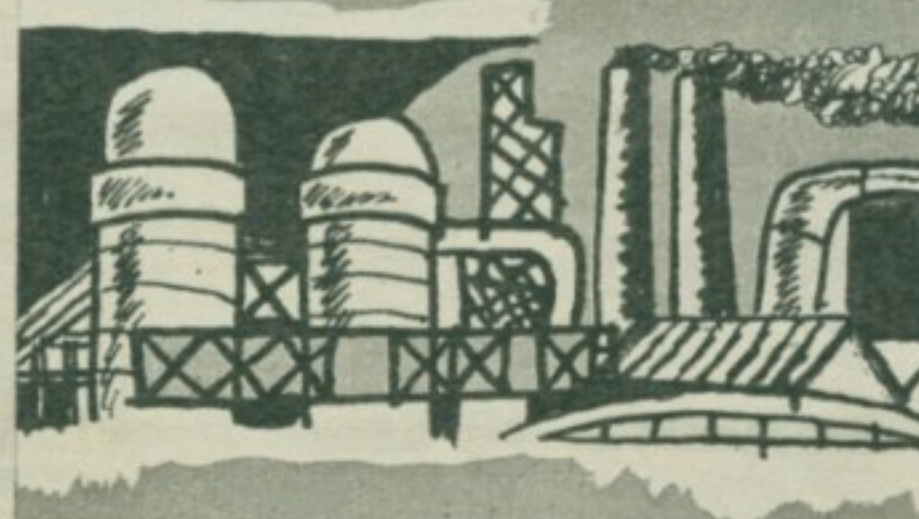
ЉУБИЈА ИЛИ ВАРЕШ?

Драги Забавнице,
молио бих те да ми одговориш на два питања:

1. Који је наш највећи рудник жељеза, Љубија или Вареш?
2. Колико је у 1972. години у њему произведено жељезне руде?

Властимир Мاستиловић,
Угљевик код Бијељине

Највећи рудник гвожђа у СФРЈ је Вареш, на око 40 км од Сарајева.

ва. Годишње се у њему ископа око 2 милиона тона руде. Поред рудни-

ка постоје железара и високе пећи за топљење руде. Производња сировог гвожђа износи око 100.000 тона а резерве лежишта процењене су на 120.373.500 тона.

ШКОЛА ЗА МОДЕЛАРЕ

Драги Забавнице,
молим те да објавиш адресу школе за моделаре у Марибору и да ми помогнеш како да сазнам услове уписа у ту школу.

Магдалена Варга,
Ул. Ђуре Салаја 70,
Врбас

У Марибору постоји Модна моделарска школа (школа се на словеначком каже школа), Миклошићева 1. О условима за упис можеш питати на телефон 21-511, позивни знак 062.

ПРВИ ЗАБАВНИК

Одговорите ми, молим вас, кад је изашао први број Забавника.

Предраг Цорељ,
Књажевац

Први број Политикиног забавника изашао је 28. фебруара, у уторак, 1939. Штампан је тада два пута седмично а цена му је у оно време била 1 динар. После рата Забавник је почео поново да излази, једном седмично, од 5. јануара 1952. године.

Граматички правилно

ГРАМАТИЧКИ ПРАВИЛНО

Поштована редакцијо,

У једној дискусији ја сам изјавила: „Доста ми је једења и пијења!“ Мој друг је на то рекао да то није граматички правилно. Ми смо се опкладили и сад нас интересује ко је у праву.

Наталија Којичић,
Нови Сад

Од глагола јести постоји глаголска именица једење (Правопис српскохрватског језика, стр. 356), а од глагола пити — пијење (иста књига, стр. 543). Према томе, ви сте ту реченицу рекли сасвим правилно што се граматике тиче.

